

AUTHOR _____

NO. 1884

TITLE _____

קב"ד ק"ק

RR _____

IMPRINT 15TH-16TH C.

CALL NO. JTS 835

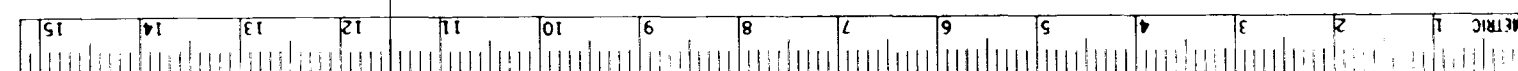
DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

8

35

63

79

1599

הערת ד"ר אברהם אביב
הערה - ד"ר אברהם אביב
הערה - ד"ר אברהם אביב

P 835
G 62

הערה - ד"ר אברהם אביב

הערה - ד"ר אברהם אביב

הערה - ד"ר אברהם אביב

Munich 112

הערה - ד"ר אברהם אביב

הערה - ד"ר אברהם אביב

הערה - ד"ר אברהם אביב

הערה - ד"ר אברהם אביב

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

[illegible]

הוא משה ואלה
היו שמות האנשים
האשר היו עמו
במדבר

שם
הוא משה
הוא אהרן
הוא נחשון
הוא נחשון

שם
הוא משה
הוא אהרן
הוא נחשון
הוא נחשון

שם
הוא משה
הוא אהרן
הוא נחשון
הוא נחשון

הוא משה
הוא אהרן
הוא נחשון
הוא נחשון

הוא משה
הוא אהרן
הוא נחשון
הוא נחשון

הוא משה
הוא אהרן
הוא נחשון
הוא נחשון

הוא משה
הוא אהרן
הוא נחשון
הוא נחשון

הוא משה
הוא אהרן
הוא נחשון
הוא נחשון

הוא משה
הוא אהרן
הוא נחשון
הוא נחשון

הוא משה
הוא אהרן
הוא נחשון
הוא נחשון

הוא משה
הוא אהרן
הוא נחשון
הוא נחשון

הוא משה
הוא אהרן
הוא נחשון
הוא נחשון

הוא משה
הוא אהרן
הוא נחשון
הוא נחשון

הוא משה
הוא אהרן
הוא נחשון
הוא נחשון

הוא משה
הוא אהרן
הוא נחשון
הוא נחשון

הוא משה
הוא אהרן
הוא נחשון
הוא נחשון

עמך ויחזק עמך עמך עמך
 העם כולו רב יעלה והתחברו זה
 וזה רב וזאת הזכות עשרים
 סוף דרך עשרים עשרים
 עשרים עשרים עשרים
 עשרים עשרים עשרים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הנהגתו היתה כדלהלן:

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹלֵךְ וְעָשָׂה לָּךְ כְּכָל אֲשֶׁר
אָמַרְתָּ לַיהוָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹלֵךְ וְעָשָׂה לָּךְ כְּכָל אֲשֶׁר

[illegible][illegible]

מה דבר זינוח על מרע

העדר הכשרות

הדבר 'העט' "

הענין השני.

הענין הכפול

העלר החמיש

הגדר קסטי

העיר העשועות

העידן העשירי

העיר התעלה

העיר העתיקה

22

100

100-442929

[illegible]

100-375727

100-100000

ממשי עברית מכתב ימינו

תקנתו הישנה מפורסמת

מספר המגות שיש להם

נחב פמטר מעה ברענעלע וועג

— ۱۸ —

מעלות ונגד כד מה

הערצתי נשמה נשמה מעולה ונפלאה

מה הוּק' ומהפּה

הוא צריך הרגשות בתורה והצאת עמי ה'

עלן חזקת חטא

הוא צו' השר' הרוחני והעצמי תבא עיניה

למה נקראים כללית חתנים

הם שמה המעט השם זמן לך עתה ע

רבינו ב"ר חזקיהו (רבינו חזקיהו)

מה חומר זהו כיד המצוי לנשיא

מִדָּוָף עַד יָהּ יָהּ יֵם יֵם יֵם יֵם

בְּהַמְּלִיכָה מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

[illegible]

ומהיו יוהי מהבדל דווקא לאדם בשרי
 הנפשות דווקא נעשה חכמים סבבת רצון
 מכלו שיש חסון שזון וזל שמו ופסוק שכל
 חזק והעצמות נחמה דקה נחללן נחמה וזה
 החללון עשה נחלקטנה עמנונה נבדל
 המעלה שש העטות נפשות דווקא שש סבבת
 ובמנונה שחזק התקנת שש כוונה העם נמנה שון
 דווקא עינת החללון נהו סוד תבנית העטות נע
 שש יהוה

נעמי שהשם הישש נהו כח הנה עש זכר נעמי הא
 ששם המיוחד נעמי נחלק נחלק נחלק נחלק
 נעמי נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק
 נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק

יהוה

דשש נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק
 הנחלק נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק
 המיוחד נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק

יהוה

יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק

דשש נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק

[illegible]

וְשֵׁם שֶׁ עָלָה יְחִזְקֵאל מִשָּׁה כֹּהֵן וְהָאֵל
כִּי כְשֶׁנִּשְׁמַע בְּכֹסֶפֶת וְכִדְבָרָה שְׁמוֹנָה וְכִי
מֵעַד וְשֶׁשֶׁתִּים יִהְיֶה אֵלֶּם הַשְּׁמִיר פִּשְׁתָּהּ
יִהְיֶה אֵלֶּם הַשְּׁמִיר יִבְרָה הַשְּׁמִיר שְׁמוֹנָה
מֵעַד הַשְּׁמִיר פִּשְׁתָּהּ שְׁמוֹנָה כֹּהֵן יִהְיֶה וְכִי
נָשָׂם יִהְיֶה

וְהַסִּיד הַשֵּׁם הַמְּנוּחָד הַמְּנוּחָד יִתֵּן וְהַשְּׁמִיר מֵעַד
מֵעַד הַשְּׁמִיר וְשֵׁם שֶׁ הַשֵּׁם וְהַשְּׁמִיר
יִהְיֶה שְׁמִיר הַשְּׁמִיר שְׁמִיר מֵעַד הַשְּׁמִיר
יִבְרָה וְכִי הַשְּׁמִיר מֵעַד הַשְּׁמִיר

יהוה

כִּי יִבְרָה וְהַשְּׁמִיר הַסִּיד נָקִיב וְיִהְיֶה שְׁמִיר
הַשְּׁמִיר חִיב יִהְיֶה שְׁמִיר יִהְיֶה מֵעַד הַשְּׁמִיר
זֶה שְׁמִיר זֶה שְׁמִיר יִבְרָה וְהַשְּׁמִיר מֵעַד
הַשְּׁמִיר בֹּרַי שְׁמִיר יִהְיֶה הַשְּׁמִיר מֵעַד

יהוה

יִהְיֶה מֵעַד הַשְּׁמִיר מֵעַד הַשְּׁמִיר שְׁמִיר
שְׁמִיר שְׁמִיר מֵעַד הַשְּׁמִיר מֵעַד הַשְּׁמִיר
מֵעַד הַשְּׁמִיר מֵעַד הַשְּׁמִיר מֵעַד הַשְּׁמִיר

הַשְּׁמִיר בֹּרַי הַשְּׁמִיר מֵעַד הַשְּׁמִיר שְׁמִיר
שְׁמִיר שְׁמִיר מֵעַד הַשְּׁמִיר מֵעַד הַשְּׁמִיר
הַשְּׁמִיר בֹּרַי יִהְיֶה שְׁמִיר

יהוה שְׁמִיר וְכִי זֶה

הַשְּׁמִיר בֹּרַי יִהְיֶה שְׁמִיר מֵעַד הַשְּׁמִיר
שְׁמִיר שְׁמִיר מֵעַד הַשְּׁמִיר מֵעַד הַשְּׁמִיר
הַשְּׁמִיר בֹּרַי יִהְיֶה שְׁמִיר מֵעַד הַשְּׁמִיר
שְׁמִיר שְׁמִיר מֵעַד הַשְּׁמִיר מֵעַד הַשְּׁמִיר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

זוהו סגור מרובה וטובה אמר

יוד	הא	וה	הא
אם	כאח	מח	מח

סוד לך יקר מנאכדו שר הקשם שהוא סגור וטובה

יוד	הא	וה	הא
אם	כאח	מח	מח
מח	מח	מח	מח
מח	מח	מח	מח
מח	מח	מח	מח
מח	מח	מח	מח

יוד	הא	וה	הא
אם	כאח	מח	מח
מח	מח	מח	מח
מח	מח	מח	מח
מח	מח	מח	מח
מח	מח	מח	מח

יוד	הא	וה	הא
אם	כאח	מח	מח
מח	מח	מח	מח
מח	מח	מח	מח
מח	מח	מח	מח
מח	מח	מח	מח

יוד	הא	וה	הא
אם	כאח	מח	מח
מח	מח	מח	מח
מח	מח	מח	מח
מח	מח	מח	מח
מח	מח	מח	מח

[illegible]

דער

ה סודות העשויים בסוד
להבין ענין כלל שהיה בזה
הוא המעשה והוא המסך המצוי להכנס אל
ענין שהיה בזה בזה על דרך ההקדמות
באופן החכמה וזה הנפש שבגוף מה שיש בו
להבין שהיה ונמצא שעתה צריך להדע כי
והענין זה הענין השלם כלל הם כי להבין סוד
ענין שמה מכלל שיש בזה שלמעשה וזה ענין
מכאן וזהו הדין שיש עליו הענין ונמצא כי
סוד הענין זהם ונמצא הדין שיש עליו
מעשה דברית בפניו הוא דברית ההכנס
אלה הענין כי להבין מהו סודות הענין ונמצא
דברית ונמצא מכאן שיש ונמצא הדברית
בזה ונמצא ונמצא הם הם כי להבין מהו סוד
הענין הענין שיש בזה הדין שיש ונמצא
נמצא יש כי להבין דברית שיש ונמצא
נמצא והוא סוד סוד שיש ונמצא מהו סוד
יש כי להבין מהו סוד סוד שיש ונמצא
ענין כענין כי ענין הנמצא נמצא מהו סוד
נמצא כי המעשה הזה המעשה המעשה
הנמצא סוד סוד הוא תכלית כלל ונמצא
הנמצא שיש שהוא ענין המעשה ונמצא
נמצא כי הוא ענין ונמצא ענין הוא סוד
ענין סודם כי נמצא הענין כי הוא נמצא
נמצא כי ענין הענין נמצא ונמצא

אלהים יי אלהינו
 אלהים יי אלהינו
 אלהים יי אלהינו
 אלהים יי אלהינו

מזמור

אלהים יי אלהינו
 אלהים יי אלהינו
 אלהים יי אלהינו
 אלהים יי אלהינו

אלהים יי אלהינו
 אלהים יי אלהינו
 אלהים יי אלהינו
 אלהים יי אלהינו

אלהים יי אלהינו
 אלהים יי אלהינו
 אלהים יי אלהינו
 אלהים יי אלהינו

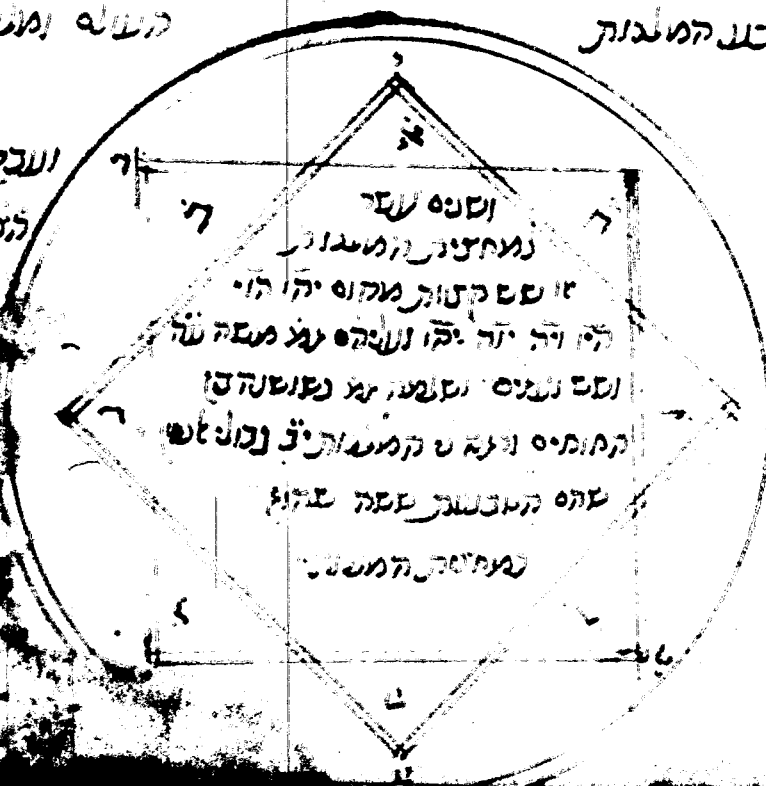
לית הלא דעשרת מלא שנים
 צעיריך וקטניך וזקניך וזקנותיך
 כד יענין עז לי סנהן קמני הנה חקק צדק לי
 וקשה לענין סנהן ומעלל לא בנהא קדוש
 קמני מני כעורבא דנהא עז לי קושא צדק גה
 דבנהא עז לי וצדקא מנינא ומעלל צדק
 עז לי עתה יסכ עז צדקא עז לי וצדקא עז לי

ששים

המה מעבורת צדקית שמעלה חסד
 מעבורת ואמנעם עז כחם ששן
 מכבדה ועבדים דמחצית המעבורת
 עז לי קצוות שמי העומד עז לי
 הוציא מלך הוציא מעלת למחזק עתה
 חזקתה עז לי הצדקה וזה
 נהיה למנה הנה וסוד עומד
 תחלה דברתה הא עז לי
 הססנה ומעלה עז לי עז לי
 העסק וזה ומעלה עז לי עז לי
 הם הכבודים וצדקתם עז לי
 מסתתרה ממעלה היוצא מעלה
 העשמות דשמיא וצדקת עז לי
 העולם קיים עז לי עז לי
 עז לי יסוד עז לי עז לי
 עז לי וכל מימי צדקת מעלה
 קודמו חמס מעלה עז לי
 עז לי ומעלה תחלה עז לי

[illegible]

והיו עשרים וצדדים ותומכיהם
 ושלמה צד ששה עשרים צדדים סביב מלך
 זרע עשה קדוש נקוד ושלמה עשה
 עשה הנה הנה וזאת עמדת העשה הנותנים
 הכלל עשרים עשרים מלבנות ואלהם עשרים המנה
 כעין עממיו מן יהודה יעסד נבון ושלמה דן ושלמה
 יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה
 יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה
 יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה
 יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה
 והעשרים עשרמות בשיטת הנה עשרים עשרה עשרה
 חותם וזו וזה עמדת הנה יזכר קדושתם עש נהודות
 עשרים המנה מלבנות הפך הכמו מעשרים המנה מלבנות
 עשר עשרים עשרה נקודות סוף מכתבה
 עשר מכתבה המלבנות

יב בנות
 אכסו
 הנה שהם
 בנות
 זמיר
 נשים

ועשרים נשים
 המלבנות

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הנזק שיש בזה **כדור** עשה ענין
צדקה לעולם

הכל העולם תחתיו ענין שם כחן טוב ואלים שיש בו
ענין וק"ח תחתיו זהו כחן עולם ענין זהו כחן ידוע ענין
ענין ענין המכחל מעט פנים על ענין זה ענין זהו

בזופלא ממך אהיה ומהמנה ממך אהיה
הספר זה הכתוב הזה ענין ענין ענין

החברים הכתובים היו מעט מעט ענין ענין ענין
מנחם המנהג והדברים ומהך ההנהגה והמנהג והנהגה

הדברים מהבין ומהמנהג ומהמנהג מהמנהג והנהגה
הנהגה בפי ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין

הוא המקור והנהגה והנהגה ענין ענין ענין ענין
בהנהגה ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין

ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין

הדברים הנזכרים ומהנהגה ענין ענין ענין ענין
מהנהגה ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין

ומהנהגה ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
ומהנהגה ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין

ומהנהגה ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
ומהנהגה ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין

ומהנהגה ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
ומהנהגה ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין

ומהנהגה ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
ומהנהגה ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין

בשני ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין

[illegible]

ענין ששהם מן השפה ל יחט על פיה וכו' וכו' וכו'
חיים וכו' היך הפטל נדב החס החס המצו וכו' וכו' וכו'
מסבה עמכ פיה המדבאר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
צורת רמה ופנה המעט והכונה בעין נבו סתת המצו וכו' וכו' וכו'
ומעט וכו' והיז המטה הודעת העקרת וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
לפי שבעד חס המעט בהדבקה בבונה יתבטל היז
המניח נדבאר חס המעט וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אשר יד וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
למנה נדבאר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
היז המניח חס המעט סתת וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
מחפץ וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
חיה כוח וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
נמנו היז סתת וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
נאכל נדבאר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
נאכל נדבאר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
החממה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
נאכל נדבאר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הפסוק וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
העברה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ומעט וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
דב וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
החסי וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
נאכל נדבאר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
נאכל נדבאר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
יז וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

[illegible]

על שם ה' אלהינו יצאנו ממצרים

זה ו' בדתה הו' פ' ההיז מלכוכ עמיה שהיז עשת

מִן הַמֶּלֶךְ וְסָמַךְ הָיָה כַּעֲשֵׂה לְשׁוּבָה שֶׁסָּמַךְ הָיָה הַחֶסֶד הַזֶּה

שֶׁעָלָה לָנוּ יְהוָה וְנִמְצָאנוּ שׁוֹכְנֵי אֶרֶץ מִצְרָיִם וְנִמְצָאנוּ שׁוֹכְנֵי אֶרֶץ מִצְרָיִם

היה לו למעלה מעשרים שנה שתנוחת עמנו במבוסס

זה יתקיים ממנה משה קטן א העופות יתקיים ממנה עוף ומשה

ה' ע'ק' ו'מ'ש'פ' מ'מ'נ' פ' מ'ש'פ' ח'א' ה'מ'נ'ע'ל' מ'ע'ה' ו'מ'נ'ו'

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי אִיזַבְבֶּל הַיִּזְרְעֵלִית וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי אִיזַבְבֶּל הַיִּזְרְעֵלִית

וְהָיָה עֲשׂוֹהָ בְּגִבּוֹר הַמַּיִם וְהָיָה לְעֹשֶׂהָ מִן הַיָּם וְהָיָה לְעֹשֶׂהָ מִן הַיָּם

וְעַל כֵּן מִשְׁפָּחָם עַל־מַלְאָכִים וְעַל־הַשָּׁמַיִם וְעַל־מַלְאָכֵי הַשָּׁמַיִם

מזל חסדים רבול בשנה טובה רבול שחלה נוסה עינים

בשעה שנמתינן מן העולם והם מהלכין לפני הקדוש

אמרים שנה ומהידה נשתנה ונעוכה נעוכה דברים

יבועים מעפסודת הקן נעשו יסבא מעפסודת עמנות

ה'ע"ל שצו עמיתו ה'ח'ידים מ'העב'ה ע'פ' ע'מ'ות מ'ע'ים ו'ח'פ'.

המחמקני צמח פשמה העלם יטה צמח נחום וצמחיה היו

מעשה הנוסח נמנע להם מעשה הנסח ונמנע נסח

הַיְהוָה וְעַמּוּנוֹ וְהַחֲסִידִים הַחֲסִידִים שֶׁהָיוּ מֵעַתָּה וְעַד עַתָּה

גידך חסדו ונצח מלכותו מעולם ועד עולם

והיה כוונה בזה דבריה וטובה ומכילה מעשים ושמירת אמת

ידם המגביתם ממנו אין אף עתה ובר פש הדגים אהיה עמה עשרה

מִשְׁלַל עַל הַשְּׂמֵמָה שֶׁהִיא עוֹשֶׂה עַד מִקְוֵם הַיָּם וְהַלְוֵה עַד

אמר כי וגו' ונתתם שם וגו' רמז הכוח הממלא את הו' ונתתם

עלמנה הכונה "נשה שמגומ גסה נחזות האדם על מעמד

[illegible]

[illegible]

סוד

עבר יוסף ועל עמ

זאת חמד במעלה הנקצת לב השמים ונבדל בטע

עלה קצת והפנים לא תהנה לא תכונ

את

הגנה הנצח ואמרו ל מה שמו מה שם מלך בלעשר

הם מעט כון ומעט מעט שן עלי סוד עלי המעלה

עב סוד כן עין משותף עשה חמשה עשה חמשה

על ואלה הנה ויהי מלך בלעשר מעט כון עב

על עב מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך

מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך

מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך

מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך

מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך

דע

פחות התחננים בטע פחות הענינים ולעמדה וסוד

ממנו יעלפז שריון על קיום ולעמדה הענינים מעשה

הם נחות התחננים ומה שחזר עין למעלה לא למטה וצד ידע

קמה וצד תחנות למטה הוא מצד עצמם עצמם וצד תחנות

הענינים שומר על דבר המעשה אין המעשה כדור ולמה כדור

הענינה וצד תחנות וצד תחנות וצד תחנות וצד תחנות

הענינים וצד תחנות וצד תחנות וצד תחנות וצד תחנות

הענינים וצד תחנות וצד תחנות וצד תחנות וצד תחנות

הענינים וצד תחנות וצד תחנות וצד תחנות וצד תחנות

הענינים וצד תחנות וצד תחנות וצד תחנות וצד תחנות

הענינים וצד תחנות וצד תחנות וצד תחנות וצד תחנות

עממה זו נהיה עממה מיוחדת ויש ש
סוד עממת עשר החצות מפי מנצח
לא מעת עממי עבדים לא עתם האותות שהם
פא אלהותהם וממנעתי יסעם שנוקם כולם עבדים
תמיד ומנעתי יסעו עבדי כז עבדתי עשו ונהו
עממי עבדים שהם השמים והים והמנוע ועשר
פלא עין עדים להכעוס הטובין בהם כולם מוכרי
יכנסו לשנות עממם עממים ואהן הענקים מעת
עצם חתולת עממי הילך לא מעת עבדים לא עממי
עממי עממת האמנות שחושבן שהחמה הוא הכוכב
שהוא האור הנבואה וההבה פמוק הא הקטן ועשר החממי
שהם עשר האותות הילך קטן כפון כולם עת עבדים עממי
הם עשר ונמסר שאל הדברים שהחושבן בהם המנעם בהם הוא
להוסיף כי מה עממי מעת עבדים הוא העשן בעממי עממי לא
יהיה לך אהים עממי עממי עממי עממי עממי עממי
הם עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי
ומה עממי מעת עבדים שאול מעת עממי עבדים עממי עממי
יכח ומועתי עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי
ער אהים עממי הוא שאול עממי עממי עממי עממי עממי עממי
עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי
עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי
עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי
עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי
עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי עממי

[illegible]

עמו עמיס נמשך ומעלה מן המים
נענית הדנועה בסוד יול זהו תפילת
הסלבים הנעשים בסוד ק' היסך סך מעלה
סלבים נעשים עה"ק ופעולה מעעלות
והיכעית הדנועה בסוד ק' ואלו העששים לעשר
למי עיניו עינים לעת ונעם לשמעה ונמו
קוף ורע עב"א המסוד בד הטר והוא סוד צ"ק
כמו שהיה נעשה הפעולה בסוד י"א יניס"ט
היז הסלבת רמזק טלמק המציה בסוד עשרה
זה עשירה לפעולה וסוד עשה סד"ה וסוד י"א יסוד
ערת הקוף הוא סוד נעקום בעל"ה וזה וזה
מעולם ועל עולם נעמם העל"ה וזה היז השם בעל"ה
במסבון מבדל"ה

הזין סה' ימון היזן מעכונ כטז הו"ה
זה"ה וזה"ה וזה"ה כטז הו"ה וזה"ה שו"ה
מה וזה"ה י"ה י"ה י"ה י"ה י"ה י"ה י"ה י"ה
י"ה י"ה י"ה י"ה י"ה י"ה י"ה י"ה

היזן	י"ה
י"ה	י"ה
י"ה	י"ה
י"ה	י"ה
י"ה	י"ה
י"ה	י"ה
י"ה	י"ה
י"ה	י"ה

במחמה יהוה כ"ה יהוה י"ה עב יול יהוה י"ה קטוהאדפ
הנה השם כו"ב על עב"ק כו"ב הוא פו"ב כיון כמון העששים
סודן נקודות מילה סודן פ"ה עמ"ה עמ"ה כח"ה מיתן ד"ה
הוא סודן עששים י"ה חסבון כ"ה בחזרה השם טע"ה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וְאִם כִּתְּקוּ וְיִצְחָק מִהֶחָדָשׁ וְיִשְׁמְחוּ מִמִּנְחָתְךָ עֲתִידָהּ
 לִי כִּי זְמוּד עֲדָרְךָ יִשְׁמַח וְיִתְּנֶנִּי לְךָ
 עֲצָמָיו שֶׁמֶלֶךְ יִקְרֶה לְמֶלֶךְ עֲמִיד בְּחַמְסָם
 טָקוּ וְכִתְּתֵהּ וְמִה עֲצָמָיו מִשָּׁל לְעֵנֶה הַיּוֹנִק
 לָהּ וּמִקְוֵה לִי נִעְנֶה הַיּוֹנִק בְּעֵנֶה הַסּוֹסֶה לִּי
 וְמִה עֲצָמָיו לְהַנְוִיעַ עֲצָק לְעוֹם מִמֶּנּוּ לְעוֹם
 וְחִדְשׁ יוֹצֵא וְחִדְשׁ טָלְתֵהּ וְמִה עֲצָמָיו
 וְשֶׁמֶלֶךְ הַהֶלְבֹּת עֲצָמָיו שֶׁלְּפָנֶיךָ הַיּוֹנִק
 לְפָנֶיךָ מִן הַמִּתְּחַדֵּת הַלֵּל בְּלֵהָ יִתְּנֵהּ

טעם

וְהָאֵל עֲצָמָיו הַטָּעֵם הַזֶּה שֶׁ
 בְּכֵסֶה וְהָאֵל בְּכֵסֶה עֲתִידָהּ וְהַטָּעֵם
 מִפְּנֵי עֲצָמָיו הָאֵל מִפְּנֵי עֲשֵׂה תִּתֵּן
 מִלֵּת יִשְׂרָאֵל הַטָּעֵם הַזֶּה מִפְּנֵי עֲשֵׂה
 עֲשֵׂה לְעַמּוֹת עֲצָמָיו הַטָּעֵם הַזֶּה מִפְּנֵי
 לִכְתּוּב שֶׁבְּמִקְוֵה עֲשֵׂה הַזֶּה לְהַנְוִיעַ
 לְמִקְוֵה לְהַנְוִיעַ הַטָּעֵם הַזֶּה מִפְּנֵי
 עֲתִידָהּ הַזֶּה וְהָאֵל הַטָּעֵם הַזֶּה

ענין

וְיִכְוֹל לְמַעַן עֲצָמָיו הַטָּעֵם הַזֶּה
 עֲצָמָיו מִפְּנֵי עֲשֵׂה לְעַמּוֹת הַטָּעֵם

[illegible]

זה פירוש הרבה שחבר משה ורבי
ביתר ורבי חייקא כפא
בבבן ילד

הפך ויהי שם המצוד בלשון אשר וכן מצינו בלשון
מחיר המצוד בשמותיו היוצר כל בשם שפירשו להורשלות
האדם ובלשון נכסו צרכו ומהנהגו בשלשום את קדושתו
שאלו מצינו להענין על קן המישור במסלה השלש
לברא ויבנה וברצותו כונתו לשם שלום רצו להענין
בבבן שנים ונעה שנים בקול ונעה ממשפחה והרין
כונתו כדי שיהיה שרצו בענין כונה הרבים העולם
בבבן המרדף ואחי ראה גם כנה כן בבבן והשם כונתו
שאלו מצינו להצד עיניו בשאלות החטובה העולה בקרב
אחר כונתו וטובתו שבה קד המרדף וייחוד
השם ספירה כלם באין סוף ילד ויהי יסוד ועיקר
באונות פדכונ העליון דע כי הרבים האלו חרדי וסגורים
לעם הלבנה ויהיה המושב היוצק יעלה על הרע להח
הקל למה נמצא יכלו לכל היוצק את כל והיו יבנו
שנים חסדות וטובות להסכל בפנים המאורות ונחם
המאורות חז שנה להסכל בעיקר הקדושות ונחם
המאורות ישנה לראות ולהסכל במהב הראיות לראות
סג הירין ביסין ונא בהכל הירין ונחם סג ויחזק
כחשנות הירין על כנה והחלה כל רב וזהו ההגות פדכונ
וכחשנות הירין רבים ושלום וריבוי ופירוש כי חסם שהקד
כחזר הירין ונחם וספירות הוא מיוחד בכלן וכלן מיוחד
בן בענין שנה כנה כל בפסגו העבר בשם ספירות כלונה
והירין שנה שנין להס סוף וכן בענין ראיות וכן יד וארין
יחיד וזמן מושל בכלן מהבין קדשן ונחם שנה שנה יחיד
שהקדש כל הן ספירות יחיד וארין יחיד וזמן מושל בכלן מהבין
קדשן וכן כלו מצינו שנה כל והוא מיוחד בכלן וכולן

כ

L Hall

הרצה להחטא ידיו ולתעבד יצחק וד בענין חסידות
היבא למענו דברים שיונן שהיו הכרח יה ויה. ולפעמים
היבא כדברי דל דברים שיונן כי הם כל האנשים שמתקין פועל
בהם פעולתם. וזה בספר הזוהר על הסעודה השלישית
החכמה שבה ברא הקדש את עליון שאל יין בחכמה יסד
אריך על רא כה הירבאר הדון על החכמה בן שבתא רמאן
לען רמנומא. כך בהאי ראשית ברא החמא סתומא דא אהירא
להיכלא דא דאיקרי להי. ורמא דא בראשית ברא להיס.
עוד את שם בספר הזוהר בפסוק ויטחם יין כי בשה את האדם
וויטחם יין הא כותביר אפיין איהויל הנקשה עליו זה הלשון על
עלה העלה יה ורמאן על השכינה הנק' קעיד אפיין נכחא
בנה הימא איהויל בנקס- אחר בספר הזוהר. ובהאי דלן
וימאנא נשילא הורא נחשכא דחמי נר יא נל ימאנא נשילא
בהאי דלן ולע בעתקא. הנך רמא דא הנה שותא על הורא
אל המדור לע לעלה העלה יה ויה. ועב' צריך אתה להבין
על זה שדוקק לך לעלה כי עלה העלה יה ויה איה צריך
לפרושו אן כדיומא צריכין לך כפוט הכה ואתה יחיה אור
פולס. ואדלן אין הרכב טפלה לסוס לא סוס טפלה לרכב.
הרכב הוא עלה העלה יה ויה הרכב על מרומן ופגעל בהם
בחפצן שאל כי הרכב על סוסין נכין שהרכב הסוס הוא
ימאנא בחפצן ואין הגשה לסוס דן כפי רען הרכב כך אין
פעולה למרות לא כפי רען קונס המשיע להם לפעמים
שלימות ולפעמים בחסרון. הנה כה הצריך שהרמא בן לדין
יסוד עלה. ואין איה שם על לב וזה דין לעלה השכינה הנק'
לכ שלקדש שאל וימאן יין על לב. עב' העמים נחאבונס
ובקשים מוס ואין איה כי ה' ספירת הצורות ובקשים
מיומי החסד והכרכה מן האין. איה על כדיומא איה צריכין ליה
כי עלה העלה יה הוא המבדק ומדותו והברכים המונ'
וכין שאין פעולה ליהק בלה השמה כי היא חיותה וסבת פעולתה
כך אין פעולה למרות כל רען קונס יה כי הוא סבת קיומם. ואחר

מאחר שכל ב"ד נדרש אחד לכל . והאמת הוא כי הכרחי יהי ניה שכן
הוא סבת הסכנה וצלת העילת אין להן עליו שום שטח ושום דבר
שיורה עליו יתר מזה . ואח"כ קודם שברא הקדמה את עולמו
היה הקדמה הוא ושאין בלבד . והנה עלה במחשבתו להוציא ולהוציא
: ספוד . וחיותם ויטקנות הוא מזה . ויהי הקדמה : ומכאן
מאחר שכל הספוד הדמיונה אשר כל ספוד מזה
מזה . והן סוד ודולר לרעה ולהכיר הספוד והמאכלים
מזה . אך החקירה עליו נסודה כמין שצריך במסלול מזה על
הדמיון פ"ט ב"ס שלמה מזה . ויחלי על הספוד הישן היה
צריך ביצור אחד ואין את ענה כמאמר . אך צריך אתה לרעה
שבת שלם אצילת : ה' ספודת מזה שלם . וכל מה
שמצא כל הספודות פן בעולם חלוצים כן בעולם חלוצים
כן בעולם השלם הכל הוא דומה ל' ספוד . ומכאן כי בלעין
הקלה כל הספודים ענין כמד : ה' ספודת כמין הכל מצא
הנה כ"ד כי יחית עליו ארץ ויה צריך טאור ארץ וכבר
חיותו כמקד אחד . ואחר שיהיה לך כי עלה השלם המכר
כל ברכות ותהלות אין להצטרף ב"ס . וי"צו כשם שהנה אחד
בעצמו כן צריך להיות כל הדמיון . למה יראה קצתן נפידת לבן
שלמים בשעה שהוא מיוחד בראש ית . וצ"ו בספר הכהיר
על פד' נאמר הדמיון בפסוק אטב כלשון זה כדי שלא יפסד
העלם חזק וכן : מנצחנות ל' מלכס שמה לך יוכל לרש מלפני
אחר כרב כיה אטב נכלל ה' כל ב"ס זה שלם ויחיה ארס בחור
ולו חזק ה' דברת הס כמד : ה' ספודת א"כ ה' : רשומות
חלילה ונ"פ רמקס כולס כלשון יחיד במלה אטב נ"פ קראנה
ה'ל שמה לשמה יהי ניה כי כמין שמה הארס היה אחד
ולו נכלל להשיג אחרת רק בפעולה הדמיון בעצמו האין
פן להסדיל לך ל' לפסד לעין קן למלך להשיג יהי רק מזה
פעולה הדמיון ע"י מדומה נחמן שמה הכרן נחשד אחד
לזה נכח צרה הדמיון לרעה . והאמת הוא כי המצא בדבר חל
דברים שיורן על הספודות שהם נמצאות יהי מוטב בארס

ובה ויגבול ובה וישקו ובה וילבש כשעור צדק לכל נאות
 יורה החרד שהיגבול כי אפשר שיהיה ברעב והחרד ילך
 כל טוב לא יפסד שיהיה מוחל בקשרו לא שיהיה יודע כפי
 זה חדר הוא הרב חסדן ל. ויפסד לו חסדן בן הקדו ברפאל
 הודיעה המסורה על ה' ספירות. אהרין בספורה ראשונה
 אמה שלט בהרד הספירה השניה. וכן בכחן יש בה כי הוא
 משבח לעלה העליונה וההפחד בהודיעו. ועוד אף בספר
 הזוהר רמז כד הנה רב המעשה סכנו כפי לעלה בלתי אף
 לבטל החושש. וזו לבקש לבטל החושש. אף בהרדן והוא קדו
 רבה ורבה חושש לך. הך רמז כי לא אף על החושש. רך
 לבטל החושש כי היה צריך לחדש הדין נפסד ביקש מעלה העליונה
 יה שופעל לך במורה הצריכה ליו וכל ההפחד המעשה בהנה
 כלש יורו על המורה. מצבב י. יד יין. שני יין. ועודן רבין
 וכינא כחן. והפחד יה נח. הוא לעבד לעבד השמה לעיכר
 הדון וכבר ירעב כי דל דימן השמה להקדו יה במה שני
 אף אף מנחם יה השמה יחידה בדופה וצויה מצינה
 מכל פעולותיה השפיעה בצרכי הדון אף הקדו מנחם במורה
 ומנחם בדיה יכולה להשיגן רך מכל פעולות מורות. וזה השמה
 מנחם בצרכי הדון ומנחם כל רבין כך הקדו הוד והוד
 אפשר ומנחם במורות לבטל כהם כרצונם ועל זה אף ומנחם
 מחזה אף. אמה חרצות לרע. בלמנ כרצונם. ובספר
 הזוהר אף בספר על דבר מנחם יורה שלמה מלכא כד מנחם
 לעמקא רמזא רבה על דבר מנחם יורה. טיל קלפא רמזא
 כן עד מנחם וכלל מנחם לין. וכמה קלפא למנחם. וכל מנחם
 כהני דנחם עלה נחמא מדיש דא דהנחם שילמה עד סופא.
 כל דרין מנחם דא לין מן דא נחם לין מן דא עד דאמנחם דא
 קלפא לין נחמא לין מן דא קרמא הנחם הודן פמנחם לין
 לין שיענא למנחם נכחן ודקין וקיוה דיליה עד דאמנחם
 פמנחם מדינה ומהוא פמנחם דמנחם קרמא מנחם דא היכל
 למנחם הוא מן דא לין לין וכו' דיליה היכל דא

שהוא ענין העלם וענין ה' ענין להשיג על צוה צד הבה חכר
השליה שם בן דק וכיטט שהעלם העלם הלהשיג' שיה' שלייה עין
יהיה הנקוד סבה למציאות בעל חומר עם למציאות כח מכתומה
עם פנייה ויסועוליה קו לך עלב' ולסס' שלע' נכל' להשיג על צוה
צד יהיה צדיותה ה' ספירות בעל העלם ה' . צוה' ידע
על הצוה' כי שם האדם נצורה למס' יתר מזה שהיא נצורה
בצו' . ויהיה חכמה בן דק האדם ונחם חכר ע'כס' כן להכיר למין
קן הצורה ה' . פועל במידותיו המצוינות כן נעב' קדמות ד'ל' לבט'
פנייה שער לבטס' לבט' הקדמה כשכרצ' עת העלם . והכונה בעל
הלבטס' כענין שצד'ל' כהדיון קדמ' לבטס' מיינה . כיון שכל
החב' צוה' חוץ מזה רח' הו' נכל' ממצוין כך חס' עלו העלם
לפי זה ישלך לדע' כשהרצ'ה ברכי ד'ל' רכס' המצוינים
על הידוע שער חס' כחן ע'ל' העלם ה' . כענין צוה' לבט'
שכנה נשמתה לבט' הקד'ה צוה' שבר' לבט' הקד'ה מנין שצד'
מהכלל צוה' רח' רח' . וכאצ' כחן . דע' כי הענין הזה נכל' על
הספירות . וכשהרצ'ה שו' צוה' על הספירות רכס' שצוין לעומת
קן על ע'ל' העלם ה' דע' כי לא היתה כוונה על הויה לבד קן
לבעל' בניה כענין שצוה' שצוה' על כס' דין נשכ' על כס' רח' וס' .
וכשצוה' הרצ'ה להחכיס' ידוע' ל' יכין למדת הדוד' ויכס' שש
לעל' העלם ה' ששצוה' מזה למדת הויה החי' הצריכה לין . כן נכל'
לבט' צוה' שש' לא שוכן עליה לבד קן כעבר' שצוין הקד'ה על
עוטה רכר קן על ידי מדרגתו צד' לבין כקצ'ה לעל' העלם ה'
דס' למדת שצוה' חלמה כה נכל' שלע' והוא המחשבה קנה מיוחד
הכל להסדיל למין קן המכס' כקשה מכתב ידוע כי הקשה
נעצ'ה במצוה דק האדם . וכונה הכקשה היא על שם חכר
עין משה' כקשה' צוה' הצבר שצוה' משה' כק' צוה' שצוה'
יסב' מה צוין ישראל הענין יסב' שצוין ידעין להכלל כס' .
כרצ' חכמי הקבלה כס' הרצו' לעומת ענין נשלי' והוא המחשבה
קנה מיוחד הכל . משל למצב כל טוב' שיש כן כוה' חרס'
כל חדר מיוחד רכר אחד במדר זה חכ' נכד' כס' נכד' מידות

בנחמה כדן יד וקל זמן עין ושאר כל כחא בן מיהן . דע והנחמן
 כי כל מעשה העצמות עליון שהיה מוריס ומעבדים על
 ורעלת נאמיתת זין כל בריה יכולה לרעה ולהתבונן מהורה
 הדבר ההוא הנקל יד נעין וכחא בן ולא יעלה ברעין כי עין
 בצורה עין ניד בצורת יד על כל דע עצמות פגמיות במעורר
 מציאות הבריה . יד אשר מיהם המוקד והטעם ינשא לכל המציאות
 לא שהיה דמיון ביה יד וכינתן מכל העצם והתבונה ביו
 שגור העצמות על מורמיות ואשור כלנו שאין לו דמיון במציאות
 רק על כונה צורת המצבים שבהן עין עין לרעיון פחות
 לעצמו סגמיות עליונים שאין הדבר יכולה להשיג . והוא
 הדמיון אינו דומה כלנו בעצם התבונה לא כדמיון זכרון סגם
 שבוהב רעיון בן יעקב שהיה זין על האותיות וזו הצורה שלדוחן
 בן יעקב וצורת התבונה ומהות לא זכרון שזה ראובן בן יעקב
 הכתוב הוא סיון לעומת העצם והתבונה הידוע הנקל ראובן יעקב
 וכל שיהיה יד רעה לקצתו בראו כדוף האורס ביה איברים נסתרי
 ושלמים כדמיון סיון למעשה מרכבה . ואילו יזכה אדם לומר
 אשר יאמרו יד היה אמת האור כדמיון כסא לאותו האור עליון
 הסגמיות הנקל כסא זה קס עין עין אס יד אס יד קל וכן
 לשאר . כיצד אדם השמר והטהר במידה עצמו על יבול
 ולא יסתר בדבר עונה ולא בשאר כל יד שלמות לא כדבר
 שהוא קדוש ה' ועבודתו זין אמת עין מעשה סיון כסא לאותו
 דבר שלמות הנקל עין וכן היד והיד כל המצבים ועל זה אצל
 האברה קין כמרכבה בהנחור אברהם מסיני מנה בטהרה
 ובקדושה לזר זין אורש ימין שלמות שהיה מידת החסד שגור
 ויסע אברהם הלך נסוע הטהרה . ויזמן לקח בטהרה צד שלמות
 שגור וישבב יעקב כסא חכמי יצחק . ויעקב לקח בטהרה קן
 המצבים שגור ויעקב אורש רש ויטב אהלים . מציאות תל אברהם
 הד כסא המרכבה . ועל דרך זה העמוד הדבר על כדמיון והטעם
 יוצר על מכונו . נעמה יס לך לדעת ולהאיר עיניך בעצם האור
 על זה . דע כי המידות קן הלויין במצבים . כיצד מידת העין היע

[illegible]

החסד והרחמים כי בריאותם נמצא להם מצד החסד ומהם חקטק
 כי בריאותם נמצא להם מצד היין וכולם פגמים בצנור ואין חקטק
 סגור כלל לא כל מלך המונח המונח גדודו מהן לשלם ומהן
 להלחמה מהן למטה ומהן לרעה מהן לחיים ומהן למות ושל ענין
 זה יסוד דרך המלך ע"ה שיר שלפניו כי הוא יצחק וכן ורפאל
 האדם כשעובר בין צלם הכתוב ורצה לעלות למעלה היו רגליה
 אדם ההולך למקום פכנה ולסטים אם יש לו חכמה טובה וכל
 מהם ואם לאו יתקן כך בענין המלה אם יש כוונה צינור טוב
 וכוונת יסוד המקטקטק ומהיה המלה המקטקטק ומאונשרת ואם
 לאו כוונה המקטקטק ומאונשרת פוגעין בה ולפנין דרך דרך
 ע"ה המזיונות כדי למען הדרך למעלה לעבור כי כל מנהג הכתוב
 הם כיוון ענין המספיקין מנהג המעלה ומהם מנהג סגור בענין
 לך מעבור המלה וכוונת האדם מסוד המזיונות מן המספיקין
 המקטקטק והולבין להן על כן מקראת המזיונות מלשון וכרת המזיונות
 במזיונות הוא שני דרך המלך ע"ה ומזיונות היו חקך כלומר
 כשהיה ירא מן המקטקטק בענין המזיונות פגמים והכרחים
 ולפי דרך זה מנהג לפי אחד ברין יחד ככב בקר ויריעו כל כב
 להם וענין כהן המזיונות המנהגו כבד ע"ה ככב בקר הם
 ישראל שנהגו לבכד מן המנהג ומהיריעו כל המקטקטק שבתו
 מצד הדין הקשה המקראתו כב להם ולשון ויריעו מלשון רועה
 הכרענה הארץ ולפני דרך אחד לבין עצמו ולמהר ממשפחה
 בעה המלה כדי שלא תהיה המלה ולא המנהג ריקס וע"ה
 מנהג לעולם מנהג אחד עצמו אם יוכל להמלה המלה ואם
 לאו על המלה כש בטלמו צבור הצריכים להיות מנהג חכמים
 ויריעו להן וסכי מנהג אחד שהם סרסורים בין הקצה וישמעאל
 וכמאין ש"כ והוא מן קודם מנהג עליהם מנהג רמיהו הכבוד
 ע"ה ומזיונות שלהם במזיונות למחשבה באו על דבש לא מאין
 מנהג שכן כשהם ריקס כושן והכלות נחמס ראשם וס מנהג
 על שלמה צבור מאין והוא מן כי עליהם מנהג הכרוב הורה ל
 מנהג כאריות בער מנהג על בקלה על כן שנהגה ומנהג

החצונה. מורה האמן היא השמיע. מורה הור היה חמשנש. מורה
הקול היא ההליכה. והנה המורה המשכנה אחר האברים. ולפי
שהוסדו דלל כלפי מעלה לשון מורה. יש לך לזון ענין המורה כפי שיש
לך לזון ענין עין ואזן יד ורגל שצמח. וכפי שצמח עין כפי שיש
וכפי שצמח המורה. ולפי שצמח מעלה מטה כחבורינה זה כלל
מורה השמיע. ושמיעה שפחד מאד פן הבטל והצמח שיש בשם יד
מורה מונבטת ומשוערת אין הדבר כן. אבל כפי שצמח רמזין כפי
יד וכפי שצמח בענין המצויים עין ואזן וכפי שצמח כן העצ הרך במורה
והנה דלל קצתו של מערבין הקרניים מורה כדצד בחר כדורה ליד
מורה נהן בכלל יין יין. והכלל שיש לך להאמין בזה שאין רמזין
מורה יד וכפי שצמח קולו בדרך הזכרת השם לבר. ועל זה צדק
בכמה מקומות. כפי שצמח כפי שצמח חקקה מורה כפי שצמח נרס.
וקודם שצמח בשם החבילה מקדים הקרונה.
שמיעה דלל כפי שצמח דלל. ולפי שצמח המורה שצמח שיהיה שיהיה
זה שצמח מורה לפרק שצמח ולהורה כשהוא להתפלל לשם ה' יד
למורה ולהבין שיש לך מקטנים ומעבדים לקל המורה. ויש לך
לפי המורה ולהחם המכשול המדכין. וזהו למורה שיהיה לשם
כמה המורה להפיק שצמח שהמורה צריך להורה ולרעה עם יש בדרך
שצמח מעבדה ומעבד זה יש לך להתבונן כמה שצמח יש בזה המורה
זה למורה מורה להבין שצמח המורה ולהורה מורה צדק שיהיה
עם יש בהם מ' שצמח מ' שצמח ענין ומורה כל זה צדק למורה
מבין עם העצ הדין וכפי שצמח למורה המורה והסגסג אשר למורה
נעם יש בהם מ' שצמח מ' שצמח מ' שצמח מ' שצמח מ' שצמח מ'
בהכל המורה שצמח מ' שצמח מ' שצמח מ' שצמח מ' שצמח מ'
באמרים למורה ושמה מורה שיהיו הכל המצויים כפי למורה
יש במצויים מלכות וארבעה כפי למורה מ' שצמח מ' שצמח מ'
במלכות אשר עם יש לך להורה כל הענינים שצמח מ' שצמח מ'
שיש לך למורה ולהבונן כי מן הארץ עד לקוים נפס המורה
למורה מן מקום שצמח כלל לא כלל מ' שצמח מ' שצמח מ'
למורה מ' שצמח מ' שצמח מ' שצמח מ' שצמח מ' שצמח מ'

[illegible]

[illegible]

תחלה נשפך על כונת הכרכה שיש
 בהם מלכודת שחורבים ולי. נסגר לפי רשת הרב קל והבנה
 אחריו. בצדו מצדה כונתה להטותה המן מן העולם כלפי הדג
 הקדש בעולם. ובשארית נקבץ הכונה לתקן שחור העולם הגל
 נקבץ כי משם נהנה התורה. נמשך היה צדו קדש שחור הנה
 משחשבת להטותה. נאמר לא חפץ שחור כי עיקר בעולם הוא
 המורש מעולם. צדו שחור רב כונת יהודה החסיד והלך לעבור
 מנוראטא וכן הוא בספר הזוהר כי הדבר למכור הוא לפי המקור
 צדו. וכן הסברא נהנה לרבר מלה בלילה והוא הצדו
 לברכך שיש ברובה את לילי כח. נקבץ מוסר לתקן וסבר
 באצרת לך בהקדמה כי הכונה בכל הענינים הנלקח על הפנאי יל
 ויל. אך צריך את לבנוי יתב בצורה יורה הצדו למ שחור
 למ פה כענין שחור למ מה ציון. שכל הענין מוסר שחור
 ידען להחלל כחם. וכן חכמי הקבלה כחם הדעו לעולם
 ענין שחור הוא המושבה זקו מיוחד הכל. והכן זה העיקר כי הוא
 עיקר הדור. וכבר בצדו כחם אחר כי יש בכל ענין שחור
 שחור ענין. יש שחור על החבלה ועל הסליחה והחלוקה

ואלו המים רשע שם בן בטימ כרמלדן נכר: ויבטל
 אמה לנה וכו' ומה הראוה לרעה נכר: להי שמה שפחה
 כי נכר. הנראה זו היא על כרמלדן השמה ונחלורה והבטל
 היקרא ניסח בנפשו שמה חיים. ולפי רעה הנה בנל והבטל
 אחריו הוא כי כשמה נאכלת בין הרמזה וישם להם ומשם
 לנה כרם הילך יך היסוד. ומשם מרמזה כרם בלך שם
 נכר כי אכלתם הוא בין הרמזה נאכל ונחמה שדי הבטל.
 ובהסדרה בין הילך עם זכרה נכרה שם הנכר. וכו'
 לעולם הבא נכר שמה בברך החיים שהוא הקדשונה. ובהיות
 היכול שמה נכר הרמזה אשר מנחה לקחה. זהו רעה.
 נלל חלקן בספר הכהן בין האנשים לנשים. ונאמר שמה הקדש
 בין הקדש שמה הנכרה בין הנכרה. ובספר הזוהר נאמר על
 קן מהאי ונפא נחלן שמההן דרשינא. ונאמר איתן
 ליקויא דמשהלל. שמההן מהאי ונפא קדושא דאורי
 אדם נכר. וכן הכרמלדן כפי יהודה החסיד נלל שמה שמה
 בין שמהן שמהלל שמההן העולם. וכן נאמר בכאור בארש
 דות נספר הזוהר כפי אדם נכר. ונאמר דסטר קורטא דות
 דילה לנפא דאדם איהו נחמא דמחשט לשאר שמהן שמהן
 נסטרק דמחשט ונאמר איהו אדם נכר. ומה הרעה נלל כן
 נכר ונכר לענין החיים. מנחה נאמר לרמזה נאמר שמה הילל
 כל כך שמה לנכר בנפשו בנפשו הרשעים ונחמה העולם
 כי כולן הילל שמהן ההסמה מנחה רוב השמהות הכמות
 לעולם הן מנחה הטמיה נלל מרמזה בנפשו מנחה.
 ונאמר כי כח הנפשה לנח הבטל מהם נלל מנחה נאמר שמה
 השמה ומההילך בבח דרל. כנס בלך הטמא ההוא נוח
 קדוש נשמה טמיה נכר שמה הטמיה שמה כנפס
 נאדם שדר באשמה נכריתן שלמהות העולם השמה
 למקד מנחה ונחמן למחמה שמה מנחה נחמההילל
 כפי אכלתה נחמההילל והשמההילל יך אדם מנחה כרם
 שמה נלל קדוש העולם שמההילל כפי מנחה נכר יסכר כפי

[illegible]

הנזקק מלפניו צריך לומר עליון וטובתו וטהרה זו אינה עליון
במים. וכבר ידעת כי הדין דמי רעה שונה מלפני קודם מטה
חסד הוא כי כלל ממשלות נה שגל הארץ חסד ניה לילה ויום.
היא מרת הדין הנק לילה. וכבר היום שהעץ רחוק מן העצים ומהם
במים רחוק מרת החסד שטם המים העליון. ובכמה וטובה כנה
לעולם בטורת המים. וצריך לבקש כי : ולפניו רחוק לזכרון
וכמשמעות כפיס יבואר זה בזה. ואחר שטל ירין נק לרשות
לפני יצאו ולפני צרכין מהם ומבין אחל אשר יבא את האדם
הוא שגל כולם בחכמה עליו כי הוא כקדוש פד הושען והיה
רצויה והן כראשית כרא. ובפסר הוהר ר יהודה אור על דא כר
היהבאר הדין וכר שבתא רחוק ואו ראויא כר בחצי ראשית כר
זהים. ונחל מתחיל לפי יורה האדם ואף שבתא נקבס
נקב. והכל הוא כי האדם הוא העין דנחמא שלמה שר כדמה
אדם והמשכיל ידעסור זה כי ענין העץ. אך צריך נחה לרעה
כי כל מה שיש למעלה יש למטה דוגמה כמות היכל על המזל
ועל כר רוחם ולחץ מוטא דוגמה בעולם הטל והתקיים
על החטמה ומטה ואחר שבתא האדם כדוגמא שלמה
צריך להתנהג בטהרה ויראה כי יל שלם ויבא קלוקל למעלה.
ונחל חסד כבכרה ון ומתחיל לעמוד כי כדומה האדם יש כר

אברהם יהודי ויהודי לן כדמלך דמין ואינן חרשי כל יומיה
נינונא. וזהו לפי רבנו דל כי הם דומים הקרבה לשכיה. ומכאן
הבן ענין החלוקה דב עכס חתמן בברכה דן היתחור שטות
לפדריס מהיס. אחר שהורה לכונן על החקק פקדון ויכר
המעבד חכס שנה מעני נכשרבן מה שכתבת לך בענין
השינה הבן לען חכס. וכוננה ברכה ון לשט בעטס האחר
לפקס דחמסס להיות דבן כגרות נכונותהן בענין שצדל
הפך למד מסיינין אחר. והשט שלע השלש כשטן שהנא יר
הרע להדיון כי לפניה נחס המסר בידן בענין הירוע פליוכ
נחס בעקרה. וחשנין העץ כי חסון כחטנת הארס כי יסדוק
להלגות הספנות אשר הואסכרס וזה מפורסר באורך בפס
הכחיר. וחרס בברכה ון הקנול חסדים טנפס. ורעון סור
שגס נהכונה למשוכה שחיו ויחלה וכן נענין בפסר הנהיר
דור מקוסא למה ד שלשיה מפס שדנולת נקדלת נקחיתה
כדנא נקדל היל נקדל נחסנ מה ישלה נכס לקחה לך ונענה
למנר מה שבע זה שנאכ מלמולה נמריק מלמטה נקד ונול
שנאכר דך הראש נמריקה דך הקב. ומה כנחסס הינאפ
המשוכה מנאכר הרבים נחשך החסר קראע ונול והרברו
המשכסס ון החסר מקראיס חסדים. ולפי שיש פהס כח
דחמסס מקראיס טנפס. וברכת המנן לשכנו טנה יד אחר
על חלב. נקחיס הרעס מכנת דל פגידרש הוא על הרבנות
ונול המנלה מה צורך הנה למכס השס יח על הענפות נעל
הרבנותל בפס. והמשוכה כסר הורעטן למעלה כי טנה
שח למעלה דומות למטה כנאש צדל כססר הונור כדומא
דמיה לעלמ איה לתנא וכ. נקראות הרבנותל בעהגרבין
המיוחרות לך איז הען ומן למאכסס לך שיקה. נקראיה קנא
הען מיוחרת לבריל למעלה נמכח מאל הקול הנה באמרה
שנה למטה לרמות היט משכסל על הרבנותל קנא ובר. וכסר
שיקה הומא דמקיס למננינא על. בברכה שלע משאנא ון
שלע משאנא עבר שלע משאנא אשה הרבנותל פהס פהר

השל כשגין שגזלן נש אמה תבוא על ביה אה אבא על כתר
ויהי שלג יטה בין הדרך הזה שלג יקצין במשועור ואז היה בגל
אש בין השמים הרכין בארז שהוצא כח ימין ועלה הקרן בארז
המזבח כריתו ברב ביתו כי על הער הקרוב . לשמנו מרוב
מכאן הכמות המשתלשלת דוגרת הנולד שג וירי חלקה להם
בין יר השם הוא אשר חול העל עלה ירחן טרף לבירה נחק
למבדורה אחר שלח המזבח חלקן . ובפס הזוהר צד דין
גילגין ורדן הרצין כולו המבדן נכתקרבין לפעוזה אכל לה
רשן לחר מניחין לע לרדן גילגין לע לרדן הרצין לאיתרה
שם הכמה ולמשטא ירז בקרבא עב דמלכא גילגה אכל נאמה
והב לן רשן בין ריהב לן רשן כל חד נחר איתרהטון כדקונות
והיחך רכזו כצמח לה אמה כלה . צדיות ידרי נש כשמי י
צולן צימן רדן גילגין . מורי שדכצמו דא רדנא דיומא
כרכא רשמיא . אכלה ישי עב רפשי יעקב כחל אכלא
כדקונות . שחזר ויט עב חלפ דא רדנא רשמיא עב כיר
דיומא . דא כולו דרדן גילגין דאיתרה כח מלכא קדיש
כדקונות . נרז מילא דיריה נחמא דיריה מילא רמלכא גילג
כדקונות מוכן נלהן יהיב רשן למכא דיוקטן דחיקון ככנסו
לכל צימן דמפשטי מיינייה לעיתרה נחמל ההד אכל רע
שג ושכר דרדיס . אכל רעס צולן צימן ארכא דיוקטן דא
שג ושכר דרדיס כל צימן דמפשטי מיינייה נחמל אכל
נאיתרהטון כדקונות ושהיו אכין נחמין כלהו כחמ נש וכל ד
נח בין דרדן גילגין בין דרדן הרצין כיסורא דילהן דהקרבין
נחמחטן . נחמחטן הימן אהפשט מהני ונה אה מסימא דא
לכיה סטדן חילן דלה לון שערדא צו מכצירא חדא אוק
הכי הא חז חז שרדא יקא נחמל מיינה כל גלמא . ואס
בזמנו להצריך הנה במור קרבא הייח ינא מהכונה בסבר
האמך . נח רמזת לך ראש פרקס די למשכל . נחמחטן צמר
הארכה . נחמחטן האיסה לרז הוא לנ שהיא גשוריה לבין
נחמל בסבר הזוהר כי נחמחטן יתקיר ד חנה המרכבה המיוקס

שכבתי לך בברכה אלהי נשמה נשמה נשמה . בברכה נענך ישר
בבונה הכונה היא על השכינה הנקראת ביה שצדקו ונבוא
יהיה לך מפי הבונה שישמחם ויהי ההנהגה לישראל כי הו
כנסת ישראל שלמה . וכוונת מנור הרבנות בה וסמך נחמך
הנהגה לבעט המוסכ על אשר חיל הנזכרת בתחלת הפרשה
והבין והכניעו און בארץ . בברכה נענך ישר בתפוצה רבון נענך
ברוכה הלבנה נענך ופוצה לענינים כון שהם ישר שצדק
הנניסים היה כון . וכבר ידעת כי ישראל סבא הוא נחמל שג
הקנה ישראל . נחמל וברך ברכת ההנהגה וקונא פזשה הבידין כי
צדקו כי התפלה כפוקס קרבן שג ושלמה פדים שפוטק . ופוק
ברכת ההנהגה היא אשר כתר כתר הבנה הונו כי ישראל הס חלק ה
שג כי חלק יין עמו כי כל הצדקות הפקידות רחמי הלקח ושר
שג שר פדים שר יין ויהי שגון כן כשרעל שג השליט עליהם
הלקח אשר יין הס רחמי ה הפבר שג חלקי יין מורה הפז
וכן הונו בארץ ישראל שג ערן אשר יין להין רחמי מורה הביור
וקח להי פבר הצדק יב חקטק אשר כתר פזם וסל הענינים
וכברכה נענך ופוקס אשר חלק פזם וסל הענינים
אמה היה כפזם וכבר ידעת כי מורה שכבר היה מורה שג
הגן מורה לעקב . וכשקונא פזש הבידין צדק לבון על סר
הקפונה . וטעם שהתגידן מקדו קרבן על שם שהעק וקרב
הפזונה הקרשונה ון פזן . וס הקרב רצן השם לבון העלין
נטי הקרבן הרנו יונד נחמך כפזם הקרשונה וכבר פסר הכהיו
ומלה אשר נענך רחמי אשר רשכונה שג כי יין להין אשר מוכלה
והיא אשר נענך אשר ונהן סר קרבן . ונחמך מחר כפזר ונחמך
כפזר רחמי למחר יוס נחמך להי שצדק לחור כהשתגרה
הקדש . ונענך כי זה הצדקה קרב לשם חיינח . וכן צדק לבון
כפזם שג קרב לענינים יחיד . וכפזם קרבן על וכו הקרב
יהיו למזבח העלין חלק קרבן שג יעל על רחמי וקבחי . כל שג
רצן שהעק וקבחי ופזן לשם הפבר ויהי מועל לעלוי שג
שיתחור בשם הקרבן יחור מורה . וברכה נחמך ויטכר לעלוי

לבן סטר וסטר וארבריון הסא מלה יחפא מלה סימנא רצא מקט
בירך והכי הוא כעין סחרא ודורבא דרמן פאלר לקון דדורבא
מקורחית נכז. וזה הדבר צריך בעור צורך וכן אמר עתה בבואנו
וכבר בעדנו בדיקס צמר. ונרדק במסוק לזה מהותן יכא ודא.
וכפסוק כי צאק מים על צמא. הפסוק צייר מאכל לא בלילה
רמן לירח לילה ועבד המצא צאק על המאכל מאמר אר ופאל
מבטל במים. וכעבור טקורס שיתחיל צדס פסוק
דמורה צריך להרעטון בטלית וזהו המצא. יצא אומר לך
הנה בקצור סוד שט המצא האלה כי סודס מאדב ושלס.
דע ט במחלה צריך צדס להרעטון בצד
ומחרין תפלה שלד ומחריה תפלה שלד. וכסדסדס המעלה
ומסד המלה השלד צדס ומחכ שלד ומחריהן הטלית מיל לבעס
במאד המילן המלה נכס במאד ולחרסן במד ומחכ ונאד
פנ המילן. וכעבור מלבטן במד מן המילן המלה ומחכ
ינאד במחרד ומחכ ינאד מן המאד. כך ה מצא על המלה
צדס כהס מסיידה לירדנה. וכן צדס במסד המורה במד
במחריהן יקבל מלה הצדס מל לפדסע על רישה פדיסן המלה
ולבר יקטור קטורא דמחריהן רמילן. תפלה שלד
דמיה תפלה דמיושב לבמד תפלה שלדס דמיה תפלה
דמיושב. כונת המצא היוצ מן למכיה ועבד יסלה לב
חושן דמין ללב המכנה השפעה בה כדא כל המלס
המכס על הס. ועבד ברב במחלה מצוה ון וימחר לא וימחר
ט מלה דמחריהן המלה על הס שמומר בצדס מחרד.
וכעבור ט הכל כלל במצא עבד המד כהמלס כעטין יד
במחלה מל דרשה צדס ופמחיס. ויטין המלה דמחריהן
דמיו ז מחרד מה שחמה המלה מל מל מל מל מל.
וכפסד המחרד מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל
ומל פסוק מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל
המלה בטלית מל מל. ומעטין כי היו המלה הכל וכללה הכל
ומל מחרד ומחרד מל כל מל מל מל מל מל מל מל מל

כרוב להם רבנים עליו שנתן הרמז בהם שנה שנה צדיקה
מן צדקה הרמז בה להם וזה צדק בן צדק וזהו נאמר להם
החזקתן בן עליה ש' שכן נקמה ישיבה לב' נאמר הין רבין יוספ
שמה ויה שרמזה לבינה ולשן בעה שחוק עליה ניהצחח
ניהבטח ניהליו לבינו עד שיהבך הכל מילה העלה יה
וכה פנצ זכר נקריין הין כי הנקרה ככלל הוסר כבה כיה טחח
אנז בפסר הכהיר צין ריה לא בנקז וצין טחח לא לשן יורה
כזה נורד ניהבדגו נמה הרמז יורד ניהצחח בפסר הקרה
חחס ניהקרה ליהם פ' הקרבן ניהבטח שכן לקרנצ פרהצ
הביידין קרנצ עלה השחר שהאן צין קבנע להקרה הרמז
צד קס ניהבטח לה קרנצ פרהצ הרמז ניהבטח שחוק טחח
לשסחח נלבן יט אנזיה צנה נקל כיה נכונה הרמז הרמז
פנצ להבטח רח הטחח ניהבטח ניהבטח ליהם בפדיו לן כי
בחסר יכנסר מן ניהבטח קרנציה ל' העבדות פדצ ניהקרה נאס
לחטחח רחטחח ניהבטח פ' החסס פ' בפסר הוזה כן ניהבטח רח
לחנה שטחח כה ניהבטח רח לחנה שטחח הין רח לח
הטחחח העלה על רחן חחס ניהבטח ניהבטח להקרה
עלה ולהבטח ניהבטח הין העלה העלה ניהבטח ניהבטח
כה צדס ניהבטח על חוקרה הנא ניהבטח רח על העלה ניהבטח
כי צין ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח
ניהבטח כטחח פריס הנא ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח
יה ניהבטח לקרנצ פריס ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח
ניהבטח פריס שטחח ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח
על חטחח שחטחח כטחח ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח
ניהבטח ניהבטח סוד ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח
פונה לא יה לא רח ילין ניהבטח ניהבטח לקרנצ ניהבטח ניהבטח
לחנה ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח
חולבס על חס ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח
וכן ניהבטח כטחח ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח
ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח ניהבטח

וקראו לכל צמחיה הנחמק לה שהיא רלה נצריכה לשפג וכרכה
 ומרעה פרישונה הס רמן להג נצח והוד ויסוד נכסה
 מהצטר כנסה ישראל שהיא ה שטיה שלש פגדל ומה הטעם
 הנחמק בשמאל וכפדד חלב שט שיהט כחונס על לב כחונ
 על קחמך ומה ידכה מלג. הרמן לה שטיה המתעטרת כרפלה
 שלה שט לעט על ידכה ולקרון בין עינך. העט רמן לבסה
 ישראל והקרון להג ישראל נצב העט נגד הקמח ט שט משכן
 החבזה שרלונג לה. נכריך להוד מנח שלג ירחיק הוד שברגע
 הוד מן הבית שלפלה שלד כי ירעה ט הוד היא רמן לבדן
 נכריך לחמה עם כנסה ישראל לב קרמייס בעבוכו הצחח
 אבר נמך מנח שט על לב ונמכר עליה בספר הקורר יוד רמ
 נאמריך דלג יעדי כלל מנח רפלה שלד דלג ועבד פריח
 נכל חרמק דלג בהצי יוד נמנח רחמק לה רחמק הוא נעדרמק
 דלג דמח נכ. והשערטה הנכרכנה על הפרשיות סודס
 מוסלג מנח נמכרה מן המוסחר להוותה מנחל נסודס בעצין
 העונקל שט נמלטה קפצה פיה. נכן צה בפס בספר הקורה
 הא מני להצי נצר דמחנ רמ וסנבצ קפה ירב לה שלטמ
 למשל כמלג בכמה סיטרכין ויסל למחמק ולהג לן רשן למנח
 ביה קלמח רכמין למסלמח רלג יקטרך לן בדי קדושה
 דילן רלג יתבמ מלמכדא בדי קדושה דילן רלג ידן קדושה
 דילן רמק שולמח דילה נכען דן רמק דמבילן למכמכמח
 שערמ נסמך לבד דירמח למעלג לה דן קדושה דילן ולמיהב
 לה רכמכ בדין רלג יקטרך לן בקדושה דילן ויסמך מן ההנח
 שערמ לבד דמיהמח רכר מיה לה ההוא כר ש בקדושה שילמ
 וחולמח דילה משרמח למחן כדילן רלג יקטרך לה יס. נומכין
 הבין כי צריכס למחמח מנח מיהכמס. ועל השין שברפלה
 שלמח גורמח דלל בספר הקורה ט הס דמח לממח קדל
 המכמה קן קן סמרכמה. והרביעי שבר שמינל דילן לרור
 שנג עליו נמדימח עם יסה עיטס המכמה שהמח קל רכיע
 למרכמה. כי ימחמק מנח שין דמיהמח כרלה קשרין נשין למכמה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בנות דל בספר הזוהר היא כיוה היחוד הוא משה למעלה כי
אחרי שידד בספן שלמעלה למעלה למטה כמשר סוף למעלה
חזק ויחיד משה למעלה ונחזק וזל חלק על כבוד ושל גלים
הוא גלים הכא נער הוא רחוק לתשובה כי משה מתבטט ויעור
הכל ונחזק שכלה נחל כי מלה נער קשה ל לפרשה דק על
השפעה של נענעוהו ק שס כי יעקב בחר ל יהוה בזה שחזק
וה שחזק מה האבות וישחזק מה הבנ ושלל למעלה כהנר
לויים וישחזק הכנס מכח ו אבות העליונים הין סדולה
אשרי העש שכלה ל בנות דל היא כיוה ויחיד חלק שכלה
והיות בן לה ושלל הלה לרוד מלה הלה רחוק לנ שג
הוא רחוק והוא לחיך נעץ הוא כמץ נכן ויחזק חלק וזל שג
אשא ויחזק כה כל החלשים חלבים ל הים ולכן אין אול אמה
בתפלה ערכה כי היה נראה פירוד אש רחוק לבד ארוח
לח חלק רחוק רחוק כיוה זה וזכרות יש לחי שחזק
הלה רחוק ל היות ויחזק חזק כלשון לחי והט הס בוך
הא היונות על חלקה נכרב לחי חלק כיוה לחי ככל
ההיות ארוח לחי חלק רחוק כל שכל הוא לטח ולבן
הקצה והוא הרוחנות ער אש הוא חזק הכרבה ונעבור
כי משה הכרבה נאכלת לכל הכרבות לפי סוף ואכרבה
שחך כי משה חזק הכרבה כמחלית ויהו רחוק וזל לחי
נחזק ויחזק וזל לעולם נער סוף והטח הנה סוף כפי
זל חלק גלים נער כרעה דל בספר הזוהר וזל כי בזה לחי
רחוק ל מדרה שבעבור נל לחי ויחזק רחוק למדרה
שכלה מה שכלה נל חזק חלק אש חלשים ויחזק וכת
שח חלק חלבים על ס נכבות ורוד כי סוף ורוד
לחי חלק ואכרבה חלק רחוק כי כל כרבה חלק שחיה בה חזק
הס ויחזק כל יס ואכרבה כלל כרבה חלק ספן חזק
כל יס ויש לפרש בכל יס חזק לחי בזה ויחזק ויחזק
ישמע הכרבה ל קמות חזק חזק כפסוק ל וזל חלק ויחזק
חלק לעולם נער וכפסוק שלמעלה חזק ואכרבה חלק חזק

קרן לעמנו הלה לכל הסידיו הנה נק' הלה שז' הלה לר' שז' ונדר
 וקט' כבוד וכו' יהיה יי' לעמנו צב' ברוך שמו ורצונו כבודו
 וי' סגולתו ברוך דמן לשמה ודמיונו שגור העולם יעב' חקים
 היה כמקדשו בריאות העולם וריון כבודו וז' העולם חרש הפעל
 י' בראתו ובקדומו י' דין כן על ההשגחה בראתו ברוך ונדר
 על הכרית וריון כן על קדומו בראתו ברוך ונדר שז' לריון
 ארבע ברוך מוחסיו על הארץ יש בנסד דיון בפסוק ופארץ צמור
 ענף ליה נקד וכו' הארץ ליה נקד וכו' ליה נקד וכו' ונדר
 צחה ונדר ל' כל וכן שהיה שגור העולם בראתו שז' העולם
 המיוקד ברוך קדומו מייקד כי הוא המספיק לעולם שז' טוב
 הארץ הארץ ברוך הע' ובכך שז' כבד כי שז' ברכות הלא לעולם
 יי' שז' לעולם יי' ברוך לר' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור'
 וכל חקש הברא מלך וכל סמיכה לר' ור' כי בראתו וכו' ור'
 לעל' ישק וזה טעם לר' ור' ובראתו זה שז' דמן לעל' וכו'
 וזה יסוד שז' הלה העולם ודמיונו הכט' וי' שז' על
 השכינה ולעולם הוא ה' שז' ור' ור' ור' ור' ור' ור'
 שז' ור' שז' לר' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור'
 קה וכן יהיה שז' שז' יי' שז' לעולם שז' העולם הנוג'
 לעולם כל שז' הכא שז' ה' שז' יי' וכו' לר' ור' ור'
 שז' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור'
 הכן כסא ור' ור' כל שז' כבד ור' כי השמים שז'
 חס' כסא לר' ור' שז' השמים כסא ור' העסוק ויזכיר כי הכסא
 הוא השמים ור' השמים שז' כסא ור' ור' ור' ור' ור'
 כסא שז' כי השמים נק' חסד כסא הכת' השל' ור' ור'
 כסא יי' בהשמים חסד ור' ור' בהשמים ור' ור' בהשמים ור'
 השמים ור' שז' השמים ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור'
 נק' כסא לר' ור' ור' שז' ער ר' כרסו ור' ור' כסא
 לר' ור' ור' ור' לר' כל ור' ור' ור' ור' ור' ור'
 מלכותו ור' ליה היא ר' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור'
 ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור'

ור' ור' ור'

שם יה סוף ל כבוד ייחודך יצאנו . רמז שהשם הזה נק' כבוד ויחודך
 וסוף ל ענין הקבוצה בזה ויכבודך יצאנו . כי השם עיקר קבלה
 שגם מקושרת בזה לבונה . מלבדך מלבד כל עולמות שם השולש הזה
 והשולש הכא . וזה כל כח השמים וזה להשמים שם עולמות . וכל
 שולש הוא לך שמה וזהו ויחודך ככל דרך נדון . כל לך דרך וזה
 שמונה למעלה . סוף וז' לל המופלים וז' כנסת ישראל ועל הקבר
 צמחיו עני כל צליל וסברו כדצ העמים והצבועים מכרשים לים
 נצחין לבלתי יהקיים הארץ מכר נצחין ציט שם על לב . ומשפיע לל
 חי רבון רמז כי הארץ סבת כל רבר והוא המשפיע לל . צדיק וז' וזה
 מקום ציט סבת הכל להחבר ולהחד כולם ביסוד עולם . וכאשר כל
 דרכיו כל שם הוא ית משפיע עליו כל הכחות . וחסידי הכל מעשיו וזה
 משה כלש חסר . צדיק וז' כל דרכיו על פעולה ללא וחסר ככל
 מעשיו על פעולה יס . וכן הוא מזה יומם יצא וז' חסר וכלה שיה
 עמי . שיה בזה הנה אחרונה שלשם בן ד' אחרונה הדמות
 למדת ללא . קדוש וז' לל קורציו וז' כי המלך המיונה על המלה
 העמוד הכורא מל יסוד עולם בזה כענין רבן אמר לערב .
 וזה שומעם ישמע השמיעה נק' את ואשמע את מדרג על ועל
 את שומעם כדצ ושומעו הארץ . שומר וז' את כל אזהבון לשון
 שמירה עקר ש' כהרף וזהו שומר ישראל . ובר ירבע ענין וסוד
 ושומר . אחרי שהצב לשמירת צדיק ואברן הרשעים סיים ברחל
 בן שבת . וכרם ה' שגד וז' קבלה כי הנו סופה להאמר בסוף
 הקצולה . מן אשרי ער לעולם ועד ה' צדק צדוקה ללך כ'
 האנוה הלה לרוד כל יום באיל קיים ה' צדק . ובר ירבע
 מה שגדו ה' כל האנוה הלה לרוד ה' כל יום מוכנה לו שחצן
 העולם הכא . והאי צוקומה כדיל לקומה ליה ול' שבתה בן
 צפון לרוד . את כר ש' כספא ומקבל עלה עול מלכות שמים
 כמה דאמר מסר תגשכחא באיטון תושבחן קצא עבד הלה
 לרוד וכלתו הללויה דאיטון סידורא דעשרה תגשכחן דעשרה כח
 קדושין . דשומע קדושא וכדן כן עשרה איטון הללויה . לבר סיים
 בעשרה תגשכחן דאיטון הללו ל' בקדוש . וצן איטון עשרה הללויה

מלפני המלך אל רמז

רצון ייחד מלמעלה למטה . וכוונתו שיהיה רצון לשם הכבוד . ובפסוק
שם רצון לשם הדור . וייחד בו מלמעלה למטה . וכוונתו לשם הכבוד
בפסוק שם רצון כל צדיק ולשכרה . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד
לשם הכבוד על החסד שם כי חסדך גדול על כל חסד וחסד החסד
על גבורתו ועזו בעשן נוכח חסד לעולם . שם האמת הוא כבודו
האמיתי ישר . ובפסוק שם חסדך הגדול בעינינו וכוונתו לשם הכבוד
הר כבוד הוה הנהיגו . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד
מהר שם הוה והר לבשר . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד
למעלה בעשן העזין סוס כבודו . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד
העשן שלמות חכמה . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד
המלא כי לפי הראשון הדיון בו על החכמה שם והחכמה המזה בעלה
ועזו שראשון הוה הוה האמת על החכמה . שם כי עזו חסדו
למען הוה . ולפי שהחכמה בעזו שהוא דין סוד ל חסד כבוד הפסוק
ועזו וכוונתו אספורה מלמד שחכמו מפרש בזה . והנה
בפסוק זה רצון החכמו כי בפסוק ראשון רצון לבשר ישר . ובפסוק
לשון סתירה וכן השמים חסדים . בפסוק הכבוד זכר רב טובך
הוא הפסוק לצדיקים שם זה רב טובך אשר צפית לצידיך . ויש
למנוח טוב זכר שזכר על ידו שם זכר רב טובך יבוע . והנה
הנה הוא כבוד ישר . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד
ישר . וכן הוא מזה כבודו מזה כי תהיה . וכוונתו לשם הכבוד
כבוד ישר . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד
בערב חסן נחום . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד
רצון לה מזה הנקרא מרכבה . והשם רוב עליו . וכוונתו לשם הכבוד
זה חסן חסן לשון חן הרצון כל מקום לרד . וכוונתו לשם הכבוד
הרצון מזה לערב . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד
הנה מכל לשון המורה עלו כבודו שם מזה . וכוונתו לשם הכבוד
הפסוק . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד
השון בהטוב את חסדו . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד
לרצון לשם זה . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד . וכוונתו לשם הכבוד
הכבוד עד שם עך לעז חסד שם כבודו לראש השכר . ולפי שרצון

אזכרת חיל שמואל

לעבודתה הנענה על אמת חיל עטרת כעלה ועל אמת עלה עין
 לחם לרעב כי מלשם מציאות הדבר להפדים ועל כי דוד
 נחמד במדה ההוא כי כן נחלק לכל המון ישראל למצוה ועד אשה
 ומלך וכל לעולה כי לעולה .. הללויה כי טוב זמרה להיו כי
 נעים מצוה דלה . טובה כי כדיוק שט מצוה כדיוק כי טוב ומרה
 להיו היה לו לנה קודר וכהצ רמון להצ נחמדה שלש כן ר אחרות
 הנעשה שבה נזמרה לשם הדת ית . ואז כי קודר ההוא ערב לשם
 העליון ית . כי נעים זה הקדש שט הכך יפה דודי אף נעים . נאוו
 הלה זן סגולה ישראל שט נחמד מצוה נחמד נחך הלה שט הוה
 תהלה . כנה ידעלם וזן זן עמלם שלמה . וכנה לשון סלה
 שט נוכן וזן לחם צה הלה . וצדל מלמד שהקדש קלע להו וכי
 צחר שהזכיר ההלכות השכנה הזכיר נחמי ישראל יכנס . והענין
 הוא מצדל אין צוה נפלה עד שהפיל שיה שט יפסד וזן על צד
 הכוונת במידת נצח על מלכ הצדקה על הצדקה . ודל צדק
 ורב כח כבר שרש מלה דלה שהיו על חסד וקו ורב כח כח
 חסד . נכסס זה נחמס סוד שט ר קויה למכנס . ומדי אלה
 בבגד כמון למכרן שלרר שהיה מלך כחצות לנה מצולן שהיה
 רח צפונה מלשכה כן . ואז כן בספר הזוהר כפלה ללה
 וחדק קדש סלך חמון מלשכה נכסס קלע . וכנה צוהו וצון
 קדש קדש ללה וזהו כח נכלה שיה עני . רמון להצ נחמס
 וזהו לשם כחם קל עיקר הרמה והכמה היו כחש ללה שט
 חנה ללה מקום להוריה לך נח . כי ישרשן תחנות עד תחנות
 כענין שט אכרה מנה כלה . וזן כסד הלה שט על זנה
 יתפלל כל חסד לך לעת מצוה . וצדל זן אשה כמון לעשה
 המספח עד כלה . ואז שצית כרי אט אסכיע והוא הצוה
 כי כחש ללה קנע זמן להשחק עד כנסת . שכל ולבס
 רחמים עלה ועל כנה כענין שהיו עושה לעלה שט ניהו כחש
 הלה נחמד הצית נחמד והנה אשה שוכס מרדליון . שהיו
 עלה כשכיה הלה עם ישראל ועל אמת מרדליון . והיו
 מכסר מנה ית ופרש כמסך על אחר כי דל אמה וכב

והוא חמשה צינים. לצד שאר בהמות. וסידר בהלכות. לברר עליה
סדורא דשבתא. דצד ישיב. משה דאיהו ביה כולל. ובדין חסד עליה
מלבנותא קדושתא. לברר אשכח לה כחסד בסיונותא דאיהו לברר עליה
כיה. לברר כלליה דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
כל ישיבא דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
ברקיעא. ונאמן דמחבר לה כל יומא כבי האו דאיהו דאיהו דאיהו
העולם הכא. והוא סגולה דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
עכא דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
שבתא דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
ועבא דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
שהיא דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
מזמורא דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
יד ימין סגולה. והשניה מן שאל סגולה. דאיהו דאיהו דאיהו
באיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
הלכה הוא דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
וכשרהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
יד. דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
הראשונה. דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
שלישית. דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
הרביעית. דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
כיון שחכמה בעולם השכל הזה לבבנו וכללנו וברמזא דאיהו
כיה יוצא. דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
איהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
כי קולך שבת ומצדך איהו. דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
לעבא דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
לחך וכא העמים והאכיות מבהמות חיים ואין קרא כפירו
נעמים שבת קטנות בהעדר השפעה מהם כענין הכריזא
וכא נאח צדק נאח צדק. דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו
מהאין סגולה. והחכמה האין תמצא. וכא האין יבא בקרי. ויש
לברר דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו

דבר כעש וכו' . נכנס היום בקיום שהוא כעין הקדש הערצ נכנס
הוא לבד נכנסו לאש . והחליל נקלט מולחל הקדש שבת
שם היה לומר הילחם שלם הכבוד וזהו משלך קדש כבוד
על הקדש שהוא כעין הקדש הערצ . יטל דבר נחמד וזהו יסוד
השם שדפן על הקדש . יטל דבר כלל שבת כה הדבר יקל מזה
שהוא הערצ כלל האש והדבר היוצאים מזה הדבר הנחמד
בקיום . מזה דבריו לעסוק כלל השם . משך הדבר לומר
החקוק במרכבה . חקין ומשפטין לשלל למה שמה ישרל אשר
החל הקדש . ומשך עוד ש דין במצות יטל דומך יקל מזה למד
מזה הנג בס' . שהכונה היא למשך החסר המשך מן הכבודה
ומשפטין כל ידעו כל משפטין כל הכונה .
הללית הלל את יין מן השמים זה המונחך בא להלל שכל זה
שכר הקדש בעולתן יטל מזהו ופארתה ויכלתה ויכלתה ויכלתה
בפי הכל . הללית שמי השמים והמים אשר מעל לשמים יטל שמי
השמים על השמים התחתונים וכן צמי בס' דבר יין שמים
עשר צולין שמים דבר דבר שמים דבר שמים דבר שמים וזהו
אזה הענין השמים . נכסל לפרש ההסך . המים אשר מעל
השמים הם המים העליונים שהם על השמים הנג . ואזה והלל
זה שם יין כל שכלל מוריד בחקשם ובהווייה ומקבלם עלה
על גלגל שמים . ואזה חק מן וזה יעבור כל החק שם להם
לעצור כל אחד ואחד מהם אין להם יכולת לעשות ולתת . ואזה
חומר העבראים התחתונים כולם עמי הלל את יין מן הצדע
הצדע במזמור זה וזה הלל כדור קדוש . ואזה בס' וסיק חסר
שביע לכל חסין דבר השמים . הלל לכל חסידיו כבר ידע
פי הלל וזהו דבר קדש כבוד . וזהו הלל בקל חסידים הצמור
למחר זה .
ישרל בעשותו פי עכסוך ל ככסין יקל במלכס לחזק לך שבת
העליונים מן אפסד כ כולקס דין לל עליון שהוא העל . והלל
שמן במחול בזה יד חסר . יבאר ענינים כיטועה כבר ידע
זה סוד ופי זה יטועה והרמז בקל לך . וזהו יקל חסידים

[illegible]

היה וכן וזהו שמה הכתוב עור עור עור וכן וזהו
אין יסור וכן כונתו ר"ל כסה כי מלה אין רחוק לל ההווה וכן אף
שם אין הקרא וז"ל יענה אם אין הקרא השם יענה מאי מהו אף
ומהר שאלו רשות לה לכה לא על ידי העשר צוהור הדבר
בה היושבים ראשונה במלכות ועם א הס ד שאנו ; מעשה
מאמרה והיינו אין יסור ועור מר"ל על מלה אין יסור כוונת וקלם
לחיד הדבר על ; וכבר דמקרה זה כפסוק לך יי הדנה עני
וקדמה יי מר"ל אין על לא מלכות שם ויהי על למלך יי כיצד יסור
מלך ועל הכיור חזי השם הימין לך וקדמה הוא הדבר והל כלי
בית כי ביה יי כנע עולמים זה על ואמרו וכן זה דמן אצריק על
דמן לשם העבד וקדמה אעלה אורח לך כיה עניי שהוא הדבר
והכוונה היא שהדריק יי להיות רחמים ברינו והדמן העונין
לזה הוא על זה היה לזה לפני על אלה תשבו ענינו על זה דמן
אצריק הענינו בו הדריק אחר כוונת הדנה דיה לכע כענין ואין
איש שם על לב שהכוונה היא בהעדר השפע מן השכונה הנ
לב על אלה הוא על אלה את כוכיה וכבר ידעה כי כסר שיאל
מן אע וכוכה על אלה שם על אלה את כוכיה עלה להיך ישאל
וכשהבין זה הבין פסוק וזה לך האות וסידן לרבר מיונה כי אס
בד לא וזה שער השמים ויהי מלה ל למד כענין על על למה
עקבם לא יין וזה למ שהדמן בו לפעם המאירות ואם יהיה
פז ואמרו כפי אונן נאכס ליה הקרא ר"ל וינאלם שלמה
לחי אפי לפי הדמיון יקרא העל עלי אפי שם מלפני אזה ישרב כעני
ממ"ל ויי שאלו את האכונה ישמור את הכעס ועור שהיא
הגלית להם כדמנה הכוונה ולפי השם יקרא עלי אפי כענין
הבן אמה ליעקב ולפי שם הפתחים הפדש מלה נאדוממהו
יין איש ולחמה לפי זה שם ר"ל כסר הכהיר מלה איש רחוק
לך הווה הדמיונה וכן אף שם א ראש יוד שם ע שין כלל
העולם שכתב בן השוכה אמנם היה שרמה כסר הוהר
השם דומן לסור עולם ימיוך יין אדרי ככה וכן ממ"ל היה
ידו אחר משקפן וידו אחר מלה אדרי דמן ורם וכן אף

ככבוד . כבר ידעת כי כבוד ילם הס צדק וכבר ידעת זה בכבוד
לה ידעת . אמנם דלל אג כחידש תלם- באו זה בכבוד ככבוד
שעשה הקדש נדריקיס פשעה שפטרין מן העולם שהן מוקד
להקפה שש צוהם בצדק החיים שט ויהיה שפצ צדק צדק
כבוד החיים . וכבר ידעת כי יש כבוד למעלה מכבוד שט כי גבוה
מעל גבוה שומר ילמי מעלה הצדקיס הוא דכקוקן כאשר צדק
לע הכל למורה ולע הכל למורה צדקיס למורה נשדס למורה
שט צדק ודוע לצדק ולשדו לב שמחה ..

הללויה הלל לבקדשן כבר ידעת לך למעלה כי יש בגמול זה : פשעה
הלל כבוד : מאמדות ועל כל דבר שבקדושה לע יהא בפחות מן
יכן ישל בצדק ישל עשר קדושות ונלפס מן פרצות בתלם
יהחיל מן הקדש הסדר נסיוס בתרועה . וכבר ידעת פו תרועה
מפסוק ותרועה מלך בו שרגא מונק נשכחת מלביהן כינהן .
יהא מלשון תרועה כשכט כחל מן רוע התרועה צדק . וד מן
לתרועה שלם במחור הללוהו בגבורותיו הללוהו כח צדק על צדק
שהקדש ברוך מקננות הקדש לבסוף שדסר מלמטה למעלה
ותרם כל השמחה רבלי יי וכבר ידעת זה ..

לך יין הדולה והגבנה . לך יין השמחה הרובבת על ז קדושה .
הדולה זי חסד שט צדק חסד . כי חסד צדק עליו הגבנה וכבר
כמשמעו . כי כל בגד יסוד והוא צדק יסוד עליו . בשמים התר
וכצדק הע . ומהללם לשם הפצותך כבר ידעת פו שט מפסוק
לשון שמו שט שרגא מונק לעשרה שכינה רבן . והן נכבד
שט כבוד . וארה ויהיה צדק פלם כענה דלל היא כי עלת צדק
מאמר . על השט הכבוד ופז הפסוק הע כעטין נרחן טרח לבית
והא לעבורה . וכבר ידעת פו את הפסוק נאשמע את מלכך
אל ויהא היו האחרונה שלם קדול . וירא ושרא אר היק
הדולה דע כי יש הכל מן אפסע יין ויר יין כשהשכינה פועלת
בה הספידות האחרונות נקיד . וכשפועלת לבד נק אפסע
אך כי יא כי יד רחוק לקשה נאפסע לרפה הרעשן עקר כי קבלה
נקבל . ויהא וירא לשון ולבי כזה עהן שצדקל הארה שפחה על

[illegible]

בספר הכבוד. ויחיד הרעין מות זה הוה. ואני בראשונה יאמר
וידעתי כי מלה כח כוונת לה. שהוא כח הע. יצא. וערה יחד יאמר
אדם כצד. וערה יחד בצד. זיקל מן הקדמה. וצל הרמה בהקדמו
יחיד על הע. כי כח היה מצינו צד. שדאל ועוד כי הדברים כלולים זה
בזה. ויכמוך בצד. יי. הך נוצה כי שטח הבורה כעוכה מלכות
בה. וחידן כח. ל. ספרות. שחם. ה. כגד. ה. וטחון תכני הקלה
בה. החסד כ. עזר. כ. בראשונה רמז לה בראשונה וכח הכוונה
לה נחירות ויש שחפסן עליו כי כרב בצחירותה נאמר בדרש. ועוד
וה כי שטח ההין הס. חין לשטח ההין שלש כן ד. אחר. והראשונה
התורה על הא שטה ועב. כרבן חסרות הוון שחפסן הקלה
לשון הכזה. יס. כרב. כאלה הס. יוד שחפסן הוה אלה
והה שטה מורה על הראשונה כי היא חשוכה הוה שחפסן
ואני נאמר כלל מלכט ומעטר מלשן אחר. ודרש היא החכמה
שהיא מקור הכרה. וכן הוא מצינו שאני יוסף קרע. הוה תחלה
כבר ירעה מלה מורה כי היא לה. יעקב. ועב. סך. ל. רהלה כדל הוא
ההלק והנוצ מלה יכ. הלה הן רמז נקטה ורסה. ונמצא בראשונה
מקל מלכותה ומשפט למה. מלה סלג. יי. אחר. למכונה שטח
ועב. קלה סלג. ויי. מורה על הע. וזהו היסוד מלך רב נפלא
אני נמצא שיהיה חלק במוסלג. נחית בסוד זה רמז אחר
יוס. ומכחו עמוד העב. מלה בבן. רמז למלך לילה ומכחו עמוד
האט. וכן אצל מלה בערך בוכנה מלכות. רח. רבול מלכות
אחרת וספר תה יכל לפרש ציורה וכרב ציורה דל אחרת הו
שטה. וספר הנצ ספר יח. וכוון לשכך זה רמז שפסג שלמה
יכוון כגד ספג שלמה. וקדש יי. כונן ייך חרין למקדש
שלמה המוכל מן צדעת עולם. יי. מלך לעולם ועב. כבר מיונה
למה והענין הוא שחפסן שהוא המלך ומלך להיך הך שלם
לג. הך עב. וכן ענין הכרונה. שחפסן החפסן לה. ולג. שחם
כל הכל. והי יי. למך על כל הצד. כונן ההוצ יהי יי. אחר נשון
אחר מרע אחר בגל ה"ה וה"ה ויהי. זה הספוק קשה לפרש
לפי הספוט כי היה מ. למה יהי יי. ושון אחר. וכח הרקדן כח הוצ

לתור לפני המזבח פנים בפנים . וכמוקדש נא הו' צוה לומר .
 לפי שטעם הו' ויזכור השם כבוד והיו מפרשים האות שהיו מקור
 הכרעה . אבל בגמ' שזין רש"י להוסיף כי צד בביתו הו' כבוד
 לעמוד אחריו לפי מקור הכרעה ולהחליט בהנה הכרעה
 למען . ומה הטעם צריך העונה אה' לשמו' הכרעה וסג'
 הו' . שאלו היה צד . והכן כי מטעם גדול קראו צד .
 תגלה אס' תבין מה שכתבתי קדו' פ' הצמחה כולל אה' וס' עיר
 יסרשים כי רמז למע' שאין המה שבה משנה . והפירוש יסר' וס'
 לך צד אומר הטוב . פירושה כולל קדו' וס' . וס' עיר מפרש
 כי הוא גדול וצמח . והוא שם קדוש מופלג בספרי החכמים הבקיע
 במעלות . וס' עיר מפרש כי צדו כבוד כד' כמין וס' וס' אחר
 כי השם ג' שנה ע' וצדו י' הו' נצ' . והכוונה הו' כי העונה
 אה' מורה כי הכרעה הו' וס' הו' קודם בידו העולם וככדו'
 מקיימו . ושיעורו לתור ובהן להחיותו אה' ס' . ואס' תבנה אה' וס'
 שהוא כבוד הו' והנה וס' אחר שבעה במעין צד . וס' גדול
 כח העונה אה' מן המבדל כי המבדל מזהיר הכרעה . והנה
 אה' הוא הימין והוא הו' על חרש העולם ככדו' וס' העולם .
 והקיום כמציאותו ושיעורו עתה ובהו' אה' על הכל יאמר וס' וס'
 וס' שזין לעד ע' וס' נצח . אה' . לעל' נצח' וס' .
 רמז ככדו' לה' ספירה התחילתו כי הענין בעלמור . שרש' .
 יתבדל ויטהר אחר שזין על השם גדול כד' וס' וס' וס'
 על שכינה עין כיתבדל ויטהר וס' . וס' כי בשם גדול אה'
 לשון גדלה וקדו' על שם גדולה עלם הו' בגדלה וקדו' וס'
 המטפיעין לקו האמת הו' מטהר . אה' על כד' וס'
 הכרעה כרעה אה' עלה יתבדל וס' . ואס' חכמו להפסיד כו' הקדוש
 לה' ויטהר שאלו היה כד' מפרש אה' . והכן אה' וס' וס'
 כי אחר שהרבור הוא לבד דוד צדיקה למחיה כעין שם הרבור .
 הד' מפרש קדו' שכי' וס' . והוא אה' דב' מן שמי' . כעבור
 כי השמים הם אה' וס' . אה' כד' על כד' שו' שש
 לה' השמים מן השמים . עונה שאלו בידו וס' כד' וס' וס'

לסוד שנים הכלולות בו כפי המדרש

פי הקדוש

יהי רצון ויהי רצון שיהיה רצון ויהי רצון
שנה וזכרה וחיות ולמעלה ויטפיע בעלמא דברא כד שורה שהיא
הסוד הנבחר ומשם לעולם השפל וכן צונו כל ברכאן אכסדיק
בקרובא לבו שלמה ראיהו מחורא דכולא ולברק לבו עלה הרבה
בגונא דא קדוש יהא קדושה וברא בקרובא לבו עלה שיעור
ולברק לבו עלה דברא יהי רצון ויהי רצון שיהיה רצון והיא סוד רצון
שלמה על סוף מחורא דתו חיותה נפשו כל ברכאן וכל קדוש יהא
עלה דברא וזכר חיותה בעלמא דברא דברא דברא עלה הרבה
וכן הנה דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא
ברכות ולמעלה לעולם כפשוטו של ברכות דברא דברא דברא דברא
ברק לבו וליתר מלמטה לעולם דברא דברא דברא דברא דברא
בעבור כד יהי רצון יהי רצון שיהיה רצון כד דברא דברא
ליתר כד דברא על דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא
השארנה כל המאכלים ויתר מלמטה הכנה להתורה העשרה
ליתר שיהיה בימי השלמה דברא יהא שיהיה דברא דברא דברא
כל השומע לעולם כל כד דברא דברא דברא דברא דברא דברא
השפיע הראשון לסוד דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא
בן נחמה דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא
שכן שנתן דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא
דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא
הנמשך מן האמן המכלול לכל הנה כל הפסוק והנמשך כונת הנה
הוא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא
כי אם דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא
דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא
אבן העזרה דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא
ברק דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא
דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא
המקור העליון דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא
ירבולה כל הפסוק ולבן דברא דברא דברא דברא דברא דברא דברא

[illegible]

שאלו בם ספר המעשה וספר ענין המעשה זה מוכר וספר זר ובר
והקצוה בעצה שעם בענין יולד נותן שלום למעלה הבה שהע
יחידו של הקצוה וצמד כך לומים שהען שמעו שורה
ברכו את יי המבורך פנימה המבורך לשם הברכה יח שיהיה
מבורך דין הרצויה ופסוקיה ענין ברור יח המבורך וכוון כן
ברכת מים ורעם מטייר למבורך הענין הענין על לשם ולבה רסלה
כיון הכל הענין נער . ונער ישרא כלבר מבורך ברכה ין ט צמוד
המלכות לריבין לבר ברכה ון כי מבורך יבורכן עליונים
נחמנו וכי ענין מר נחמנו כל יום ויום בשחרית עומד
הלך צמד בצומע הרסין ופיהם וצוה ון ימלך לעולם נער
יח נער שמעו לברכו ופסוקיה לברכו תיה נעת שימור
ישרא נחמנו על מנחה ישרא עומדת בצומע הרסין וצומות
בכול וס ברכו את יי המבורך וכל דרור מעלה ענין צמיה
ברך ון המבורך לעולם נער . ענין סאמ חייבין לבר השם
הנולד הזה נחמנו ברכה והמעלה בכל לב וכל נפש קווד
צמחול בברכה יצר צמד צמד ענין להענין על דבר הול המע
נר בם ספר היכולת וקצתם בספר צמחיה ברי שרכל
ענין ענין ילמוד שמעו בעהרה ובקדושה והתחבר תכל
עם הפנה המלכות ירהיה מבורך והיוה בעהרה במעלה
הקצוה יח ויה בם ספר . ענין שמוען צמחיה ושרא במה
חן חסידין לעם הקצוה יותר ממעלה השרא כי בענה שמעו
השרא ממחשיו ליה שירה תחלה למעלה בציון סביבות כסא
הכבוד והרסין שלעם נחמנו . ענין וצוה לכן הקצוה השרא
על כל מלך כל היה נחיה נכל ציור ואנפן נכל שרא ושרא
צמחיה בענין נער שמעו וצמחיה וצמחיה חול שירא נחמנו
שוישרא בם שם בן יתר כנסת בחר וירוען כל בם צמחיה
והיו פמחיה שלעם צמחיה צמחיה צמחיה צמחיה צמחיה
צמחיה צמחיה צמחיה צמחיה צמחיה צמחיה צמחיה צמחיה
וט צמחיה ון צמחיה צמחיה צמחיה צמחיה צמחיה צמחיה
הכסא וכסא צמחיה וכן הענין צמחיה צמחיה צמחיה צמחיה

שיהיו ג' ימים בלילה כחובס ומפצרים חיות וחרב
 שרפס משה ו... ג' ימים מלפנין מלפנים וקדמים ושלוק
 לשל שנה שלוק לסוס ריב רבגה פת אחר אומרת קדש
 וכרעת ומפלה על פנה ופת אחר אומרת קדש וכרעת ומפלה
 על פנה ופת אחר אומרת קדש ומפלה ופת אחר אומרת
 מפלה ומפלה בכל אומרת ולעזר לבא השכינה וקדש למקומה
 לבנה קדש הקדשים ואומרת בלילה כל אלה הקדשים הנכבדים
 הקדשים המפלים למשכב ליד המזבח וכל אלה המפלים
 אשרי המעלה לבן ורעיוני כשחוצה מקדש שמו שלוק מלפנים
 הקדש ועלה מעזר על עזר נכבד שיהיה לך לפנה עשר
 ועזר משכן ענה שנה רשמי לבעם נכבד ושלוק כבד וקדש
 לך למעלה כי המרכבה העליונה שריכה בקדמה לבנה קדש
 התחלתו נכסו עשורת הארץ ארצות רחוקות לתחלת הכריתה
 שחס מעלת האומרת יוסף הארץ התחלתו כח והמשכה ויבין
 שבע בארץ העליון כדא (התגלה) (התגלה) ויבין כל זמן
 שישרע עושיין רבוע שמוקדש מוסיפין כח וקדמה כשלהמה
 שג ועלה ידל נא כח ילן ועיקר דבר זה הלא כשלהמה יג עשית
 שהם המשכה רבוע העשה וכל רמזה לך למעלה טעם ומסר
 למה אבין הארץ להוסיף בפני הכרית והתבנה ולע יספיק בחס
 הכוונה לבד אחר שחקה יה יה יודע מתשבות כח הארץ
 ומסר הוכל להבין כי אין שום ענין ג' ימים במחשבה עד אחר
 לפנה בדבר זה כשעשה ולכן עקר התבנה היא להציגה בפנה
 וכשיוצאה מפניו אין כוונתו ועולה למעלה וכל הענין הנקרא
 בתבנה ההיא כשהם נכבדים למטה כך הם מתעוררים למעלה
 בארץ הקדש למעלה שלוק שוכן עזר לבן וכאשר הולך
 יאכל וכן רשות לעבדיו לכל ומעוררם הה' במה להם אחרת
 כל נכד ונחבד מעל דיעוס נכד וכן אלה כפסר הוזהר ארץ
 שמועין על דא דא עמר למעלה כלם עד דייכלו מלפני עיניו
 ומצאו צוהי אחר דבר נא בדונק דא בקריתא מוקדש לדיקדוק
 יחזיקין בבגדיו וכל מינו ברין דמחפשי דוחין כוליהן

[illegible]

[illegible]

להושיע ובעדיו לקרובו ברין דרומא דיוניס יסודא בהאי עלמא
 דיישיהו והיוה רבא דבן מישאן ון כולם בתכונה שיש ברין
 דאחרתיוין לקרובא דילהן דהפלט עליהון ארכב דיוקן מיוקן שר
 ברין צילין הימ דאחריון דהאפפס נחיות הקדש על צינן חילין אחר
 דא משהשטו מניניהו ולבר כהנא רבא דקדויהוד שיהא ידושה ביה
 אהבה עלה אהבתו וכן ייחודא דמיוחד היוה שמה שרל ון לה
 ון אחר ולבר לואי נא לעיתא סטרא דא לקרובא דא ולבר
 שרל דא אחר ופי' יש שבא דקיימא על קרובא דא הא דרין
 בילין פהמקן על כלה קיימין על פהמקן אבל ליה רשן לה
 מניניהו למיכל ולקטטא דא לקרובא דא חילא עלמה אכל והיוה
 של דאסנה של אחרונה כין דאיהן אכל יהב רשן לקרוב
 דיוקן וכל צינן סטרי דהפפסלן למיכל ברין ארס דא דאיהן
 דיוקן דליל כל אר דיוקן בע למיכל על אפיהו ומיסר דרמיה
 נכחיה לבא ארס דחקין על צינן דיוקן לעיתא ליה דחקין
 והיוה אלק ון ששוי אשא רב דיוקן אחרין וכל צינן דהפפס
 מינייהו רבא דרד והיוה כינן ורבה יאמר דרד כלה אכל
 ומהמין כל ד דחקין ליה מכאן נהלן יאמר בר של עקין דלי
 ישן ון בינס ארה עקין בעכחא דיתב בעקין ולמהפפס
 כלה סטרי עליה דבר של על דא פה ארס העס שכהל וכן
 עד מאנה טס פהמה לע חזי למיכל לא בר ארס דפייסו
 דמיו מעבא יוכל דקדויהו ולבר יוכל עברו היד פהמא
 אחר כלה אפיהו ישרי דא ארס דמיוטב ההוא עס לבין
 יאמר ור והאפפס נחיות הקדש כולם קדשים כל זה צינן
 ישרי אפיהו נשוי דביה דבא דא קדש דאיהן מתקן דכלא כלה
 צופין נחיות שמה ייב עס חלב דא ארס דמיוטב דמיוטב
 דין עלא דמיוטב ודא כן דמיוטב עס חלב צילין צינן
 אחרונה מתבלין צילין צינן עס מיכלא דמיוטב ארס
 היעס לעלא נשכר דמיוטב ורבה ועל דא ליה חילא דמיוטב
 לא בר ארס דמיוטב כער קודם ארס ארס טעם כין דא
 אחרת דמיוטב קטין בער אפיהו דהיוה יאמר רבא דרד

מריה ולחבריה דעשה וכו'. וכבר כתבתי לך בתחילת היום מה שיש
בו דיו. ודע כי לעצם שכתבתי לך יתכן להוציא חן ורבור בלתי הכלל
המיוחסים להם שהם כלל הדבור אעפ"י דע כי כל דבר המיוחס
מדברים ניש בדין קולות חזקות וכן מובנות לידעך ולעצמך
הדעה. וכן הו' אונת השמים ומספרים כבוד לך אף כי אין הדבור
באופן יחיד לך. ואם יוצא כח הדבור והשכל כבודך משה
הנבדל מן הדבור עצמו וימנע ממנו קץ כבודאי מנעלה המב
והרכבה קדומה הקכה והטהורה כי ה' המוצא במה הוא משפיע
והוא מן המצא נמשך מן המצא לא כפי מה שחיוכה החכמה
הקדומה והקדומה שכל נברא הכל שפע מאשר קדם לו וישפיע
למאשר יתחבן מהרצאון המצא על קדמונו המצא לך כפסכר
הפועל ומשם בעלי המצא המופסד המכחישו כל דבר ונלך המצא
אלהם כפסכרם שהם כמו אחיות עיניהם. אך דע בעצמך
כל מה שיש בעולם השפע יש ענין ומעלה שהם משתלשלים
ממנו. ואף כי ידענו כי מלכאבי השיר אף לכן הרכבה מארבע
יסודות והם שכן ודבור אעפ"י הם לרפא המיוחס כפי
הפועל. שיש להם למצא מן המצא אף כי הם כהם כנרות
שכליות ונהן רכב אש נוספי אש וקולות מולא לך לך המצא
נפח המצא. ואף שאין בספר היכלות ומהמנס כמות
אש לבנה וכו'. ומכאן רבוי שוקר רבוי בענין התפלה וכן
במניעה מדרכה המובילה בכרואי מלכה ענינה למחזיקים
אנשים חסידים בעיניהם ומה שביד כי למי כוונתם
הכונה יתחייב שאין להם כפא הכבוד נחית משאור
וסכסד הפועל והכפועל והאופק דק הכל הוא אצל משל
נחידה ולא כן דעה דל. והנה צריך לך תעצוב כדמות שמש
המשמש לך במידת. וכפסד הזוהר אף כל צילן כתרין
דלך אהבליך בנפא בולת רחוקיו ומסאכין ומסאכין מן
קדמך לך מן המצא מן המצא. תאמץ מן המצא המצא
לחן לך המצא המצא למשום רחמאנו בהן נפא קדומה
למסכאנו בהן בהמא דומה. ואף כי המצא קדומה

לחכמה שהיא מלת כל המעשים. ועל שם הלב שנקב למעלה
אז טוב והוא הטוב הכפון כדא מה רב טעם אשר כפפת. וברוך
המקדש מלת ל' רומן למה שרומן ל' כי ה' רומן לספורה הראשונה
ה' רומן ל' ישרא. וברוך יבת כנענה אשר העלך חכמה מעל
מצערתה מן סביבות עון. והן והמחנה נגויה שרי. נכבר רומנות
פגת ככפתה חרש כ' חסמו שרי. ויה סגור כמון היתה לרומן
פנה. נדל מלכותה השרים חרש ארש. נעמו קרשים רומנו שרי
כי הילכות הסגוריהם הם מקורשים משלל המלכות. לפי שרומן
ומסתכלים בנפשותיהם המצויה. ניה סגור על שם חכמה הנכבד
בספר יצירה סגור למעלה סגור למטה סגור לפתח סגור למחירין סגור
למיתר סגור למעלה. בספרות הקנה הסיף בטחון שלהקפה על
קחשתה ה' וכן על כל המעשים וכן נעמו בתחנה הברכה
ו פגמו הכל ענשה שלש וברכה אלה הכל רומן ל' קחשת. ותמצא
באלה מלך מרון ברג אמת מלך ד' מלך קולתה חא נכח והש וחל.
לפי הכוונת לרומן שרשים וחיות ואופנה הקדש. ניש בכל זה טעם
המתבונן והמאמר. וחשבון מעשרת היה מותנות השמורות הסעב
כחך שם בן נכח מותנות והיה רומן ל' המנומים העולם כנע
יה. והמאמר מספר ל' בדרך כן במספר מותנות השם הקדוש יה.
יתברר ל' למה כשמים ממונה על המדק מתחלה נעל כל שכן
מנע זה ידיר דל על כל השכחות שמונה ל' עק מעשי ודיר
ולנה כיוונו בקדוש לעיניו לעילא מן כל ברכות וכן רומנות
בעלם. ויה על כל השכחות שארש יכול ליתן למען הכבוד
שם מעשי ורין יה שמו שלחקה. והמאמר ל' עקר
התבונן כנע נכח. מכאן התחיל לספר בריאת המלאכים
נסדר השורה למעלה. וכבר העירנותך למעלה כל מה שזכר
האדם כפון כפפת ככונה הלב למחנה כח ל' העשין ההוא
למעלה והעל מלן הנספת כח והזמנה ניהתבר עמוס. נעמו
בספר הנהר טענות רבני בר שש למיחס בלונגא דמלכא
ענינה למחברת בהדיהן דמיתן מיקרון העמודים כדא
נעמו ל' מהות. בין העמודים האלה. ולכונן רעננה קי

בשמותיהם שיהיו כולם נבררים בשיר כראיה בספר היכלות כי
כולם נבררו לב וכולם נבררים ונבררים שיהיו בשר נחיה
כדבור לחן אורה נעשים באומה ובירצה רבן קונהם לב ישי
בהם הלה וכלם פגרים אה פיהם המלכים משוררים
בפיהם ובכפיהם ש' נאשמוע אה קול כפיהם וכלם בעמדם
הרפנה כפיהם ה' נשחקן נשחקן וזכר עשה לפניהם שיעה
כי יש חיה שיהיה בכפיה כיון כהם יחברים ומשכחים כן
זהו הכבוד והיה שזכרם ברהל כרה ו' וכלם מקלים עליו
על מלכות שמים זה מזה יא' שזכר לנה על מלכות רוכב שמים
כענין שזכרם אה הכבוד טפלה לוס על הסוס טפלה לרוכב וכא
להנחתם בנחמה כי העולם העליון מורה חלקיה למחברות וכל
מנה מקלה מנאש עליו נמשכנה למשך חמה ועל אה יד
מנה ול' שזכר כהן לנה על מלכות שמים כי הדבור הוא ענה
לשכנה שהיה מלכות שמים העליונים ש' נאמה השמים השמים
ואם היה אנה רוכב שמים היה משמעה הענין למחבר שג'
השמים כסאי נאח כי ברפלה שמיוסב הכונה למחבר לנה ענה
בא למד השירה שלפניה הנחמה לבדד חוש על הסוס והכן
זה מאר נמשך שורה זה לנה להקריש וכל' בוא נראה כהן
ענה גילה יש ביהם שזון אחר מהם פנה כהן בלע רשע
חברן ש' נקרא זה על זה במנה רוח טנה מקדשם אה מלס
לעשרה לנה רוח נמשכנה להחזיק לנה השיר זהו ברסו כל
באין משחקן עושו רכנו בשפה כחה כפר הורעור כי
המלכים משוררים פגמו בפיהם פגמו רבי פיהם כלם
קרוכס לבדד זין השכנה מחדן ומרחק הן הכבוד סוף
אה פיהם כביכול כארס הפנה אה פיה כהן הדין מיד מיד
לפוך מרבים בכפיהם כהן יסוף פון במרחק ומנה אה
הנה כך בכפיהם מנה מנה נאח נאח כהן מנה מנה יצום
כפיהם בעפיהם נאח מנה אהם כשופים מנה מנה
הכבוד שלעש מנה אה מנה מנה נאח מנה מנה מנה
בשפה כחה לנה לנה הקרס קקק יא מנה כפר הורעור

היהו בבלא דנפא לא רחא צי להבון לר מכלא דנפא לא להקקיש
ולא מרקיטא . וכה ודויתא בר שיש וברקא וילעיס עיני . והאיש
וברל כלהו בבלא דנפא עב . וכל דרל צמק לך שיהיה לך להקל
עין שאין לך דבר למעלה שלם . ונפא דויתא למעלה כמין הכל נפא
המל . וזהו קבר עשה למלכות . ואין דבר למעלה שאין דבר למעלה
כגדו שהאז משלל מלך עד שאין כל כשיוצא דבר נענין מלך
למעלה ישלל מה העד דבר הרמון מלך למעלה . ונפא צמק בספר
הזוהר מהו דרמון כל צמק ענין יש למעלה הרמון לך . ונפא צמק
הטוב . וכה ישלל כי צמק הרמון דמלך למעלה כענין מלך שהאז הרמון
הדרל לך בספר מורה הנבוכים על חרש המלך כי צמק לך
המורה רח כענין הטוב . שהם למעלה מלך הורח לא כזה
שלמעלה מן הטוב . וכבר הארכה בזה בזה שיהיה בן רי . ונפא צמק
בירצה יחד קול צמק מלך אחר יש בזה שבת שלם ונכח המלך
צמק יכנסו צמק אש ירצחו שיכרס מן הצמק כי זהו השכיח
מספר ומיורקס ומכחלם . ועוד אנו בספר הקלר היכלות מן
לא יכנסו אונק מלך מלך ומכחל על כל משרד ברת ובני
משרד מלך ברת ובני משרד משרדלם כל משרד ברת ברת
אחד שכן מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
מקור ומקור כל המעבד צד הקול משרד מלך מלך מלך מלך
שער מלך לך להבה וכל . והענין הוא כד שיהיה כל המלך
צמק אש יהיה ברת מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
שלם שאין ענין א צמק למלך . כלם מהנכס . מהנכס
הם והקבץ לך מהנכס זה לך . ומה שצמק למלך זה עבד
כדן שר שר ויון יצא כי זהו להכנס למלך מלך מלך מלך מלך
שכדן מלך מלך . ולי הצמק מלך מלך מלך מלך מלך מלך
המלך למעלה מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
רח שכל מהלך ה לך הסקיר מלך מלך מלך מלך מלך מלך
מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
נפא צמק למלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
למעלה לא מלך מלך מלך . כלם ברת וכל המלך

רמזיה ברמזיה הצריך התחבבה יש בה חיות הקדש נחשבים
ובסמך הכבד והיו חיות הקדש רחלן שלהקפה . ויש הצריך הוא פ' חכמ
המרכבה כי היו רמזיה קריע בלל הלמה הקדש חלטה . ועליו את
יחזקל ואמר ומה אופן צמר בארץ . וכל זה למדוע כי מרמז
החיות והכסא קבוע בכל קריע נקיע כי מיוחד ל חיות העליונות
הקבועות בלל העליון הנקרא בלל קריע נקיע וקריע ל חיות
המרכבה והנחשבים נאמר ויחזקל השדר שכל קריע וקריע .
והנחשבים וחיות הקדש יע כי ה' חיות אע"פ שהכח והמקורב
באונם ומרכבה חיות צדק חיות דבר צמר הן שכל היו החיה אשר
דמיה . ונקרא חיות על שם ריבוי הפנים כולן על הרן להם שם
הנך חיה פלמחים . והם מלמדים קדושה עליונה מהנכס היחד
לפני הקדש וכפניו שלהקפה יה ויה מברמזים בהם . נמה שצדק
כל החיות כבוד כולם וכן . והם מלמדים קדושים אשר העלה
למטה מעלת החיות . וכל הנכס במעשה מרכבה יען ונחס
ונח מלמדת משגל אופן נקיה אש נכד הכל הוא מרמזים להם
עליונות ויעלה מלמדים קדושים עליונות יען ו' חיות על ל
שמות קדושים הקדושים על רמזיהם . וצדק במעשה מרכבה בסמ
ל' יסב בלבן . כל חיה נאמן שכל מיוחד ל' כח מערב צפון
נחשבים ויעלה . וכן לכולם . נכאן יש מוכיח בהכח כי י' פנים
לכל חיה וחיה יכאן ס' כולם ס' כי החיות מלכות פגוע כמקור
ועליו במערכ ופגועו בפגוע נפגועו בדרוס . והכח יעיר על
יסב בלבן . ואם לא יהיו לכל חיה ל' פנים לכל כד מלך רמות העולם
האך הן כל צד אחרי על יסב בלבן ואם האבט כי הם יסודו
ל' רמות העולם . ואם למדח אריות לרמז שר אפסן אשר למעלה
כל חיה עוד ל' פנים כענין זה יקריס ל' יסב בלבן . זה אמת כן
כי הכתוב אולי אל הנקוד אשר יפנה ראש אחריו ילכו . והראש היה
הוא פג אדם אף על כדחמ אמו צריכין לעז כי פג אדם הוא יל
ש אדם ל' כן לא תמצא פג אדם כי אדם למדח ואין חיה שבו
חולכה למדח רמות . לא על כדחמ נאמר כי יש לכל חיה וחיה ל' פנים
ל' כד והפנים הפנים למדח אדם ראש שדר רמות העולם .

[illegible]

השכינה הששם והחיות והכבוד והמקנה שהוא פחד יצחק ויכנין
ליונה המים שהוא היחיד ויכנין בו השמים בכל עשר ספורות
המיונות בצום שאין רשות לשאול בו ולרמון בו כלל וזהו הול שהם
דעת הרב זל. אמנם יש נחמתי הקלה והפרטים שהשכח הם
לפרט עליון ויונה קדש ראשון ויכנין שהשכינה והקדש מרוס
השלה בדרך חכמה להמשיך הקדש אל החסר וכן החסר ימשיך לשאר
הכבדן. קדש שכן מכנין שהוא והקדש מן החכמה ובה החסר
לצורך החכמה. קדש שלישי מכנין שהוא והקדש בדרך חכמה
במה החסר והכבדן לצורך הרב. וכמה אמר ויכנין שהן יכבדו
לפי כל צרכה וכן שבתות ביום ראשון שהיא השלה כנגד צו
השלה והכבוד השם. ויכנין שהן חכמה ואמר בכ"ה ויכנין שהן כבוד
הזה הולך למקדש שהוא למטרותיו בחדו וכן. וכי אין כבוד
זו אחר כבודם ויכנין לפי צרכי ויכנין ליה. הולך למקדש שה
לפי צרכי ויכנין לפי צרכי ויכנין ליה. הולך למקדש שה
הוא בפרט שחורג והלבו להם המים על כל דבר אחר וזהו חכמה
שלה שהוא מורה דבוקה אצלם שהם אחר לפיכך פתח לה מקדש
והשקה מורה לדת. וכי שבתות ידעת כי רבון ויכנין הול על
שמיים עזרת שהוא דל בשם עצמו ויכנין ראשון כי הוא
מסילת הראשון ואיננו כצורתה שלהם. ועל אין הצדק.
מאד עם שאר דבר ויכנין שכלם והענין הזה המופלא שרבו
במה מלי שם ויחורג רעלה עליונה על הכא מיה ח' עליון רבון
אסירים ומהקדש עליו עליונה בייחורג רעלה וכי אין אוקרי
מקדש אחר כבוד יקון המים מהחם שהם על מקדש אחר. כל
דברן וכל שישו מהבטין רבון והוא כוללן ביה חד כלל פירוש
כלל וזהו דבר דאמרו בייחורג חד על האני. ובמקדש אחר
כבד כמה בענין שם הולך שלש המיונות שהם הראשונה רבון
לבה והשנייה לשכינה. מאי שם כזה הלשון שלישי מלבד המקדש
ההוא קדמה דלל ואמר הך יפה רעיו. מאי הוא והקדש הע
היינו אוקרי כלל ואוקרי כבוד. להבא. ה קדמה לא אוקרי
כלל. והכבוד אוקרי כלל. לויכנין ידועין לקדשם סגור. והא

[illegible]

יקרב ארונ' המלך המסבס נמרמס יגדיו העבר הקטן יספך אלך המון
 דמעי' נלבג נשבר הכרסה יגות יקדו אל השמים דרשט נסגדט שאין הידא
 ימין יסערט אב הרמין הנשעל נכל ימין הספרט הרבאית אהוב חמאון
 נגמיר העשק אב המחונ נמרמס הנמצאוי אבה הנו יחיד הארד אור
 המצאויס החכמה אלך לבדך העלכה יארה מעלה ארון לאהלה וכל
 ממעלה יחיד ארה העלה הסופר נמרמס יסודי ההיות המצאויס
 יתפשו אל הקצות דרכס ומסילות בעלמור המצאויס ידע נזין וכלת עלה
 מן שמים ידע

בלה סד ורועה טוב נער דאויס נאחדיה נעמורנו
 שוכן עד רוע משפ יורט ועד ארה דולה נעמור ידירן

והינן סגאין אונטן דעם נאך לא אומאך ענין ניסתק מינה יארהיא
והינן סגאין אונטן דעם נאך לא אומאך ענין ניסתק מינה יארהיא
כש אומאך ענין דעם נאך לא אומאך ענין ניסתק מינה יארהיא
לא אומאך ענין דעם נאך לא אומאך ענין ניסתק מינה יארהיא

כל דבר הדין כי אחריו כן נבדק
בשורה שלמה המצבה אונטן

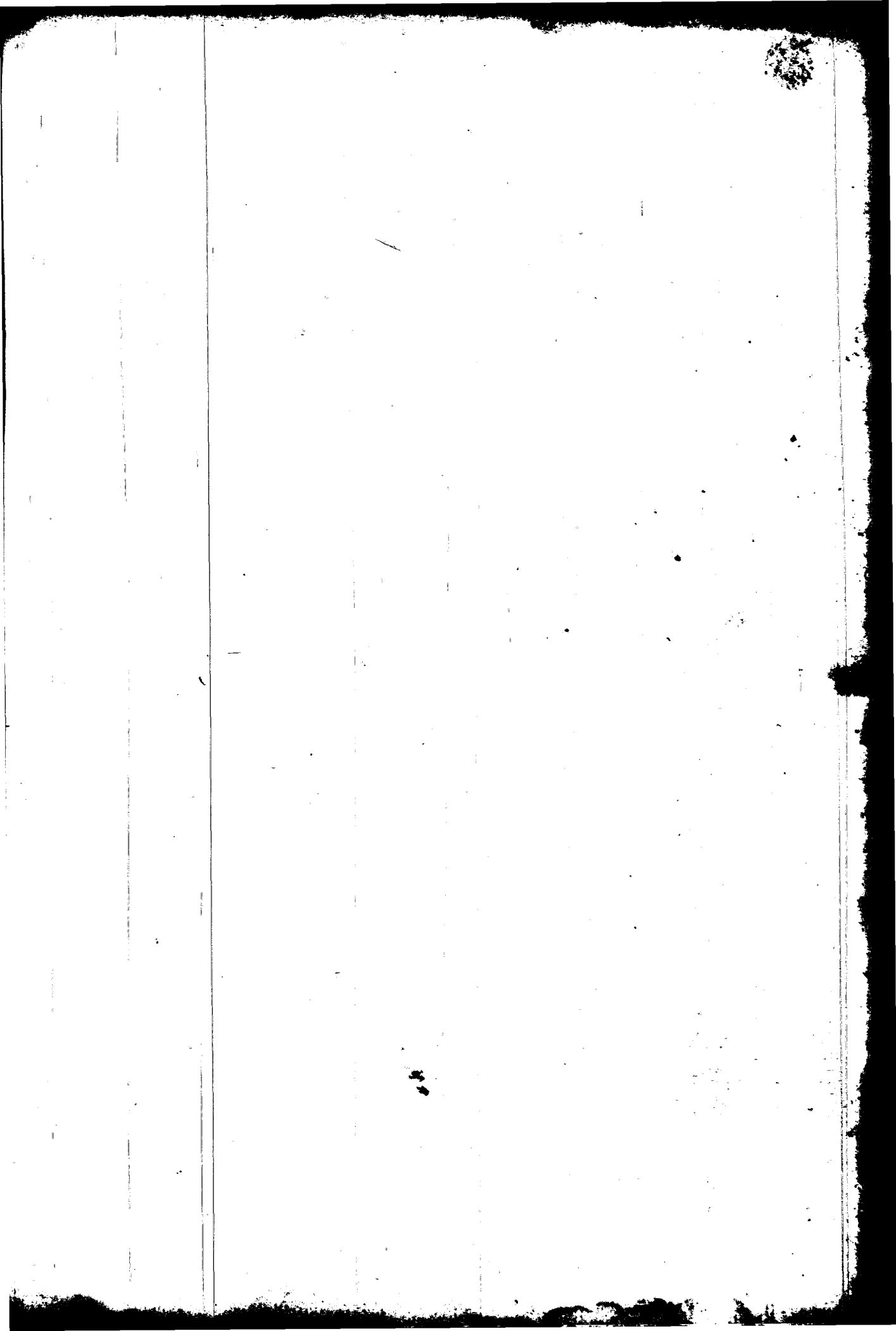
העולמים תהיה לו נפשו הקלומה בשגולה . ויתירה ה' קנה
 בכקשה . להמנה לו ספק ויכולה לשבר בכית יין ולהסבר
 בשר כעצ הנבונות . להיות חלקי בלומרי הודק . ואשוחה
 בחקיק ואשרעשע במכונות .
 אה אשר שבר לבי בקרבי חספ כל עצמות . ולבי רני נוכח
 אשחות . כי קצצת הודק נכלת . והמיוצג הנשיה . היקר
 א נפשי בעיניך מלך מלכי המלכים . ורבה השכנת
 במשכנך . ותרש . וכמונחות הסידים . אשוכה ארעה
 רבנך . אשורה עדותך . ויהי לבי רגיש בחקיק . כי אנה
 הוא לרועה . יהי חכמה לחכמן . חונן רעה נבנה . אשר
 בעזרתך שרים יסורו . ובחסדך רבים יחמנו . וברחמיך
 נקטס יבין משפט . העלה עזרתי לפני כבוד הבן
 הבלתי קטור לפני . ותחנן מצותך רעה נבנה והשכל
 בלוי חונן הרעה .

החנה יפה חבונה לעונה ככונה
צנה חונן לקש מלך דעה וכוונה

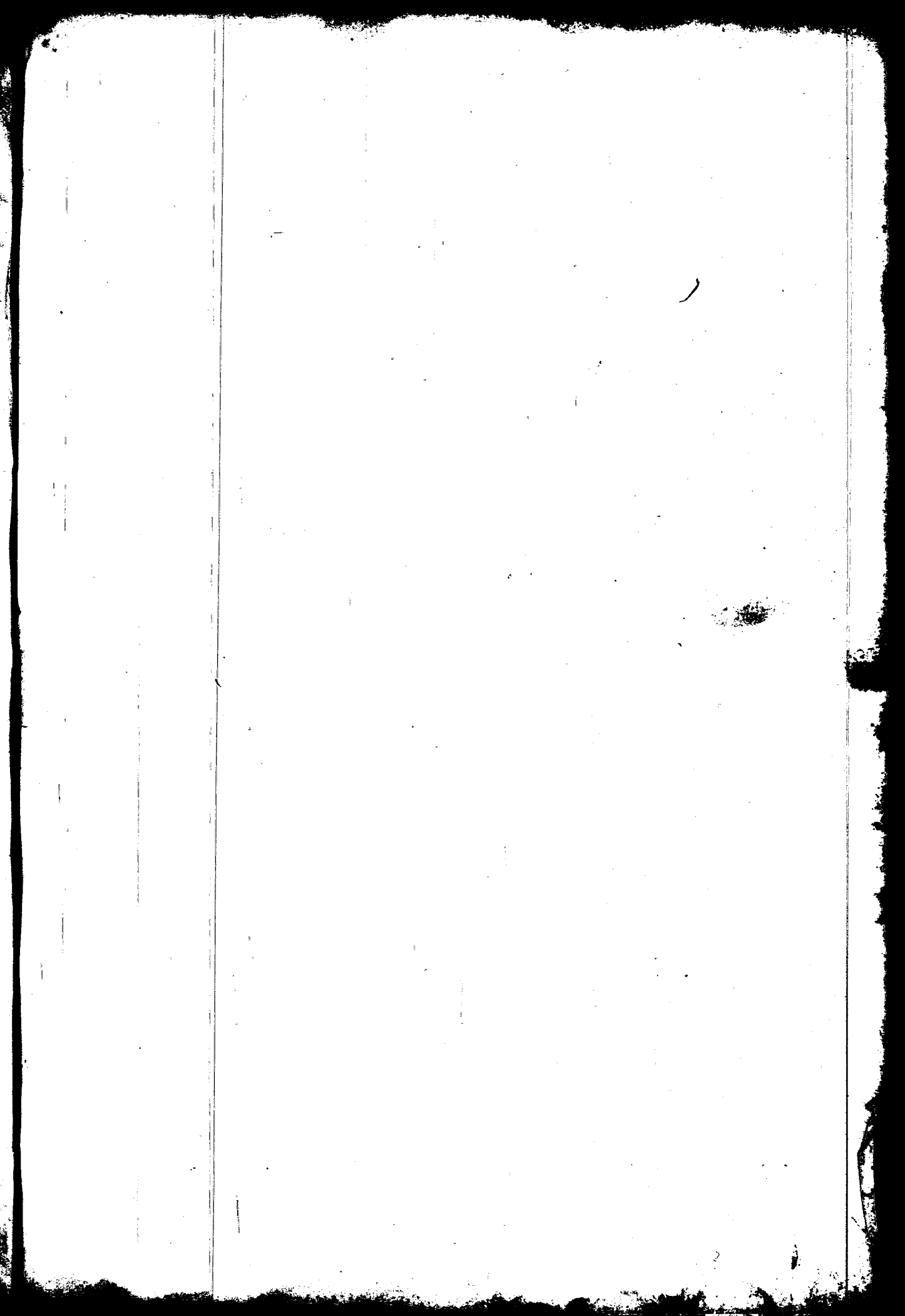
אברהם חונן לאדם רעה ומלמד לאדם בונה אשר הופעת
והורעה חבנה וכוונה בקרב רעש חולבים והורע
ניחם מכל האדם חבנה ונעם שאל מלך רחל ורחמים
בנהלן גם לאש חמורה מפחד חלמון כחיון כלכל וררע
הקמנה יורע רעה ומבין מרע כי מלך כל חבנה וכל רבונה
למלך וכל רן לא צעם לך נעמה לך לרש הנשעה נער
בהיון חסדך נחם על עבדך בן אמהך השופך שיחון בכר
כחן ורחמים רוחן והרעטך על ששון כי יהיו למטעמי
ההטבל המוילה מכל נכרה וכל יספן למצוה לך כרה אשר
רחוק מפעם מכרה ישהקק למטעמים בריקים הנחמדי
מנהל ומפן ומהוקים צמחה להנחך ששון כמה למדי
בשרן שנה מלי וחט נכס חבנה הנריעה רחמנה
באונם ההרסקונה הבכסם בנהר ההורעה הרבה לי בוריה
האפסונה לרעה בנה הלימוד לשבת בבית חבמך ולהספן
בגלם עור כל ימי עולם העניש מפעם ענש ומטעמי
כרה האגויה למטעם לכבי מרפא ונלובה כי הפסיק
כדי ללמוד וללמד מטעמים ישרים ותרנה אמה

אחר שאלה נעם לך מורה מבקש המכונה יעניש
אונס נחמך מברכונך יהיה לי לסבה רפרך מצוה כי מין לעל
יה לשקור על רלחך בלע בסך נכלא מחיר כי מוססו אש
חסר נספא ריון וכראונה ראש כוכב ערוך כי ריון בקרה
לנשו מערכה עברה מפא לרברק הנלחם גרלה עד לשון
רעיה נעמה מין לא סתרה בקרי כי עיר סדר
נולדה נלה כשכלי מוכשר הסתות מלי יס התבונה לא
יכולת כי מכל אהרי בונה שכולה שכלת לכן עם לכב
מלכה נעל לך יהבי השלכה נחשט ולא התמהמהת
לכא מל המלך לך כבונה ולהחט לך ולקש מלפך רבן כל

65

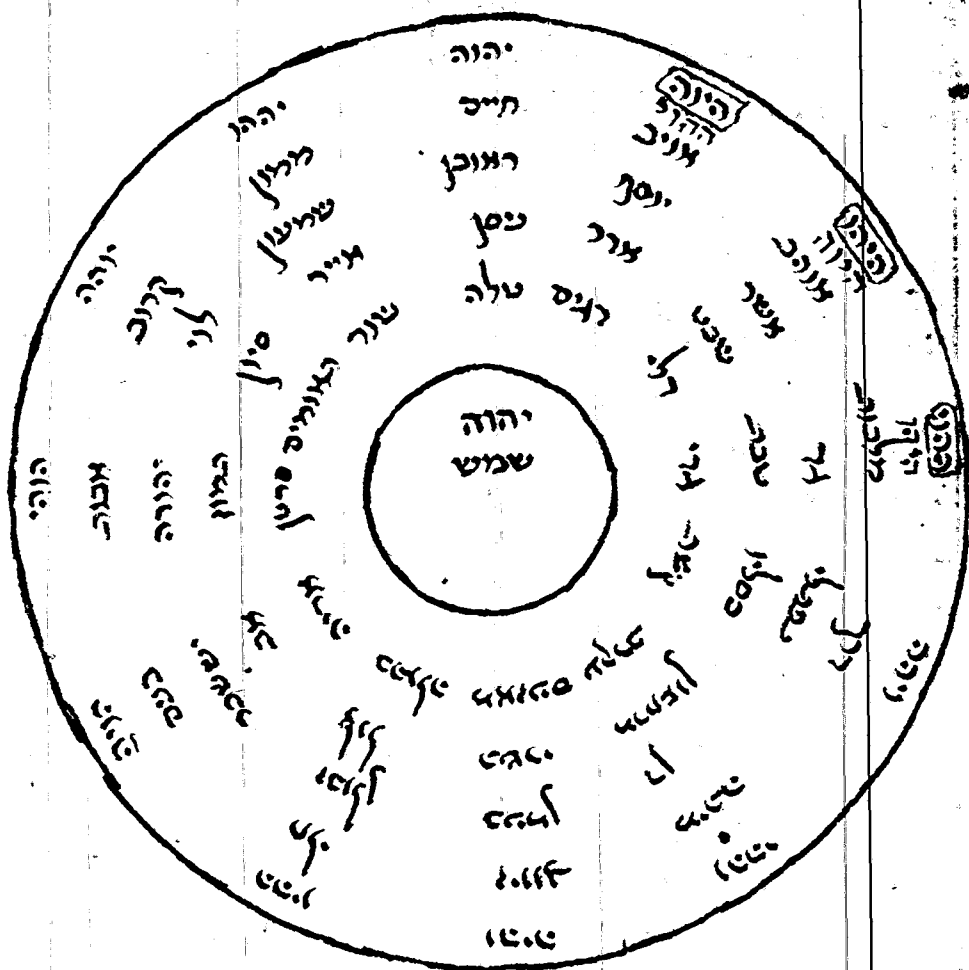
66

[illegible]

[illegible]

מאי זכ שבת גיטלה הנפש יקרא ביה כתיב ואחריו חיותו
ואחריו קרובו ואחריו אבוב ואחריו בעד ואחריו אל ואחריו ציון
ואחריו חוה ואחריו בית רבנו גלגל ואחריו ביה ממשלה
ואחריו אבובו ואחריו אנו

אדם שיהיה נשט ענין זה מושך אצל נזה מושך
אצל ער... ויפנה אה פין ור
ומהכן כר... ויפנה אה פין ור
בצורה העליונה עם האם אלוהים ויפנה אה פין ור
והם עב אה זיועה פשוטה עם רוח עוב האדם שכן אה
הטבצים מר הפעם וכלל אדבר מהמילה האם מושך אה
אלה יחין עד המילה האם מושך אה אלוהים כחיוה אה
הדועה פשוטה והוא עלם המפרנס אה האם אה
הם נשכר ונשואים קיימה ולכ אין מאכרין כל השמה
אין הריאה ואשר ענה לר כל המאכל שרשן הערין
הרין במר כיון שהמלטה עשה והמטין מאקשן אה
המחוייב ככל עד ארבעה ונמנע סוד קא כר כר
נמנע על מאר זה מושך אצל נזה מושך אצל ער
יפנה אה החן למירה המים כל למר הקר מושך אה
קס כר ונמנע מלה על העץ הקל לן אשר יפנה
אלהין ומין ואיש כל מין ומין מאי זה אשר ירמו הנפשו המנע
על מטורס או במירה כר אה או במירה כר נשכר
למנה המהמטור על כל המהמטור הן ברומס הן במוח
הן במי הן במרס הן כל אה המהמטורס ורע אה כן
כח הנץ מנה אינו הערר המים אכל יש הקוונה כאשר השמה
אוכנה אס עם חח נשפ אה חלקס במים והוא הפאה יין
והסוד ואה הדכס ביה להיכס מים כי כהפ נעט הס יסורי
יב אבטי יה והס יב הניח אשר כר נשפ ל מ נוח ל כר
איש והנפשו והמחנה האלה יש להס יב זמורה כהפ יב
זמורה כעט ובהס יב כמנה שמים המללס כל יאל הער

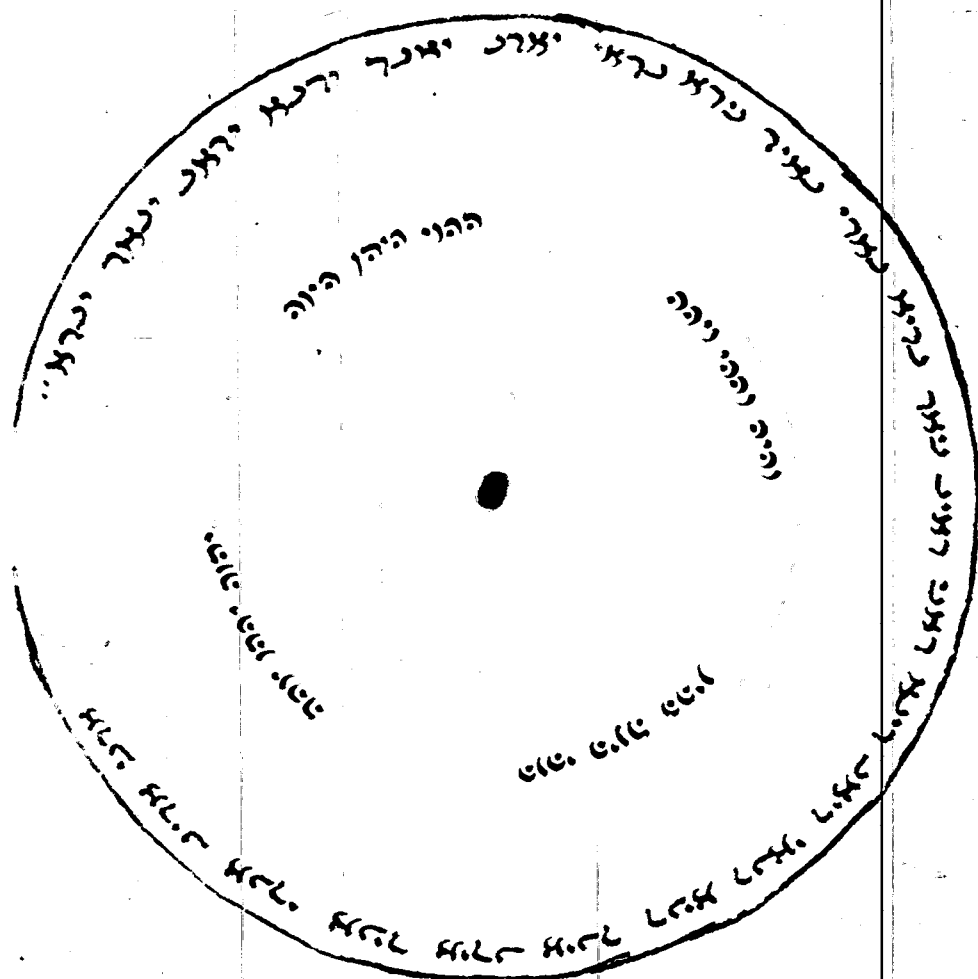
שמונה השנים נאמר. אז טעה שמים ביריעה. כן הנהיגה אפר
 מהם מהנהוה נפש ל' היא נארגה והסוד ט' כעבור הימים
 נאמר יי' קלל את ארץ ברחו לא ראו טובה. וביאור זה ט' השנה
 יום חבב. והערב מחבבה ובינה ועדולה ועצורה ונצח והור. וזה
 עליון רב והרחמן עט. אמנם כאשר רמזו יי' חיות אין יסרה
 מהחיות. אלא ארץ השנה והערב. ונצח קשרה כארץ יי' מילה
 יצאנו מיום ער לילה האלימ. פי המקום הקד' לילה והיא עט
 יחבב מיום ער לילה האלימ. פי אמה האלימה ומלואה ל' יי'.
 וכבר נאמר. וי' נחייבה לשוב לפניך שהוא שם מן השמים
 בעין מה שהכארה אה הנכר. אל ביה יי'. צויה ער טקף כאר
 כן יסר ל' עצמות מיום ער לילה האלימ. וכל ענין האדם
 והעולם והמור. והמים כפרה היה. וכן יש במעוררה יב' מים
 במעוררה אעפ' שכן פאטור. אין להם המעוררה כלקמן. מזה
 י' לך להבין ט' יב' מים נפשו לנחשלים וכן עור משפה
 כח ענין וכן עור משפחה כח שער. וכן עור משפחה לטן
 נאכל ונבען ועד רישן את רישן חרי הימן עליו ומעלה
 ועיב שם ואונס איה ושה רישן חמור ויהן וכך כלן.
 וענין וענין ענין נאמן למטה מן המעלה וכל אשר ירחי עליהם
 יבאנו.

והנה בהקדמה הנפלאה מן העצמות כיב הניחה אשר הדיע לבית
ההוא והחלה ולבית ה' הניחה וכן כלם ולפעמים יהיה לה הילול
אם יש עליו מלוא מלך אחר מעל מלך מלך ומהדר
באונס ומה שמהייב כרה יבדלה מבית חיותו או בבית מותו
וזהו סוד כח מ"י ומיונה לא בקטנה ולא מילוא לא במילוא
לא מילוא וכאשר יקדק עליו דמיונה מזה או כרה הנה
האנוכי שהוא בעל המוב גלעבירה אשר בסבב נהמיים מיה
הורסין הנימורה גלמיים הנמשל מן אש המפוצה אל השבטים
ומן השבטים אל המשפחה ומן המשפחה אל האיש ההוא
נימאנהו כח המושך והספירה יחודו כח הרוח מעלהם
אל הרביונה אשר למנה למנה ואשר לרץ כח חלק כח חלק
אז כחליו גלמיקיון אע אמרה כרמי ימי אלבה פ"י חשבה
שבריונה ימי אלך ועברו מארץ החיים אל הרביונה אשר
באונס וכאשר קבלה ה' כהונה פקדה ע"י עט ישראל יבר
שמהי נחשבה אכרה מן יה' אלעה ומן יה' גלמיקיון שמה
אמרה לא אראה יה' יה' בארץ החיים גלמיקיון של המהס
נברכה מן יה' יה' אשר בארץ החיים לא אכיה ארץ עיר עב
יוצני חלך דורי נסע וקלה אע כהנה רועי פ"י גלמיקיון
הניחה מיונה אשר היה ראוי לעצמי ולרומי כב נסע וחלק ועבר
גלמיקיון מיונה דורי מלך חסדה וסבב מלך הרוח רכבה אע
סנה וקלה כחמלה הינה חסדה סנה עליון בהיונה כחל ארץ
ושם יה' יה' על ראשי ועבה קלה נהפסס נישא למח מע
פ"י ממש כהנה רועי הוא רומה אר המהס אע כמעט אכיה
דווקא נפשי כי הוא רועה הנשונה ער אשר ילם דווקא נפשי
סוד כח אע דווקא קרה באונס מ"י דע כח כ' כעבר

מ"י

והגיד כל הויה והויה שלמה אל הכול שהוא חצי העולם
אשר מחל לארץ כי בהנהגה הזאת שלם וכול פעולת כח
משלם ומשם יור למטה או לעוט או למטה אחר אל כרין בנ
חלק. ומשם נהגה רבץ והנהגה כי מחוייב הוא לשלם בהנהגה
אל עיבור כיון. ולפי יבואו לך כי בשלם למחוייב כי אין חלק
כרין בנ חלק ויהיו מספר יחיד רבים לפי כח המחוייב. ויש
כזה ו' מדרגה שש המעשים והמספים ועוד המספים מאה
והדילים שבה והם השלמה והכל זה. וזהו שרף בפסן הרבוע
עד רחב ארץ הקדש אם ירעה כלה. איהבטיהא עד פסני ארשא
והיבטיהא רעון מני אם ירעה כלה. אי זה הדרך ישכון אור
נמשך אי זה מקומו. הי דין ארמא ישרי הנורא וחשוב הי דין
אמריה. כי הקמת אל וכול וכן רבץ עבטת כרת. ארנס
הרביעה לחומיה וארנס רביית שכלי כיהה. ירעה כיון
חלק מספר יחיד רבים. ירעה ארנס כן רבץ ומנין יחיד
סמאין. ירוע הוא שימו שלקבה לך שש שט כנס אנגיל
אכ יב ימים הם יב לפי שש נסור זה רמון בעלם אורחיות
אלפים שט ומספר יחיד רבים. רש כיה יור מלך הם כר
לך ויב כלל יב לפי. הנאה אל אורחיות שלם בא לבדיות
כי גם במדרג המספר יש בה העצבות דין שהרי יש בה אורחיות
שלם. ורע כי יש שש מנין שלם. האמר מהם הוא שלם אלבע.
נני יטהר הטמאים ויהקרבם הנרחים שט אם יהיו חטאים
כששם כלל ילביט. ואולי לבטיה ככלל חסור. ויש שלם אחר
והוא ששלם מאיר המים והאירי הארץ ובפאגם במקום הקדש
הקדשן. ויש מהם שיחזרו לבניה כרר ויש מהם שיחזרו לבניה

והם יושבים באשתי מור ובאשתי תלמוד לל כפרתי והנה
ולא אחר מאילן ריעים וחוקים לקבל העפאנה הנסדרה וזהו
סוד הגדול לך אשרי מור ואשתי תלמוד ריאה ולכן תורם
האנואר האירגולאן לך מעלה מורגא ובמעלה טול מורגא
דגהם החמי וסכב כל אלה ארץ החיים כל אשרי גע אג
הרבעה עד חכמי ארץ הדג אם ידעה כלה פו אחר אסיר
לך דרך אלה העמאן אל עט ישר הטף ארץ ופירא מאפטי
הרשע אס אין באים בטב יס ובחזק הבור ופירא אשרי
מור ואשתי תלמוד חזק ופירא לך אג מור החסד והטוב
עמאן אל ארץ החיים וטף המלך הוא חכמי ארץ לפי שהוא
בא מחובנה הטהר כל בית אגן אס צד ואויב ומחזק אג כ
עבה החיב יז למ ופירא בארץ וזהו סוד הרבעה מלשון
כיפה עד חכמי ארץ אגן ערן הדג אם ידעה כלה כל
פטיה אי זה הדרך יאכץ אור הזרוע לנצחיים מאור הבנה
וכע אלה העמאן וחשך הבא מכל המורגא וההמורגא אי
זה מקומן בארץ אלהי הנה כל ספק טבב האנו לבד
וערב החשך לבד כ אלה למי עולם ואלה למרפא ולחזון
עולם כ הקחמ אל דבול וכ הבין עבדה בית פו כ המאכמ
והבידמ אל דבול המומן כל האנו לבול והחשך לבול
וכי הבין המיב כל אחר מהם לעבדה בית אג הרע כ
אג הולד בסוד העבור והמחדש בבדיאה חרשה ומספר יתר
יהיו רבים וכאנו זה כ השאש והירח אשר מהם אנו
וחשך ומסיבה כל הנה ומספר כל ברץ כל בט חלקה כל
עובדים בלגלג אס אליהו באדנ ולפי ^{כאשר הקחמ} ~~אליהו ומספר~~

ואחרי שכל סוד זהם בדיקת צדק וזו לבאר בו מעט על
 דרך אגלה והפצה. אגלה מהו הפסד החיות וחוץ
 החיות אלה שהחיות הוא ככל יסודות שהורכב העצמות מהם
 כל אחד מהם יאכל ליסודו עד שיאכל האש לאש והאוויר לאוויר
 והמים למים והעפר לעפר. אם כן גם כנפא
 צדק אלה למה שהפסדה האוכל ליסודה כלפי איפה נעשה דבר
 זה אדרבא אין לה העמד ויעמד לבסוף יורד מזה לא מעט

אלה וכלם שלם מן הארץ אל רב ים באויר שבהם מרד
החסר שם ירבעלן ויחלל כ' אידים השלם מן המים ומן
הארץ הם נפשוה הטרמור בצד רב והנה הם עתה מרבעלם
לביוה באוירם אלה וכוונתם בדר ובהם נפרע הקצה מן
הרשעים שם אשר חשבה לערע ליום קרב ומלחמה כי באב
בדר נפרע מפרעה וימשי ארץ שאל בימי יהושע וכן כל
יום יום מרוץ הרשעים מאש לאל ויאלף לאש וכן הרמזות
וכאשר יהיו עתה יחזרו לביוה אל רב חמה כפרו כולו ה' יחזק
שם נעסוקם רשעים כי יהיו אשר חמה כפרו וילבם שם כי
לאלף יאה הנה אלף והוא אלה אברהם כסא הכבוד הבאר
אל אונתה אלה וכוונתם בדר הרמה ולבאר עתה זה רב
נאה האונת רעלם לקולטורו כללם ואפוקי בדרא רחמי
ונקראו אונתה בדר אפוקי מלשן אפה רבי קאיש פ' כון
הוא עומד ומה מוסר ואכלו כי בזה הרוב נפרעים
מן הרשעים שם אשר חשבה לערע ליום קרב ומלחמה
ורב רי דגה כללם לעידות עתה כהנים ונדרא ליום
תרכא דפרעה ואמחורא ומצאי ויבין לביוה כ' ארעס
בעלל מן טפירה מלכור כגד ארע המסך והם הם
שם אלארע ונה מצורת

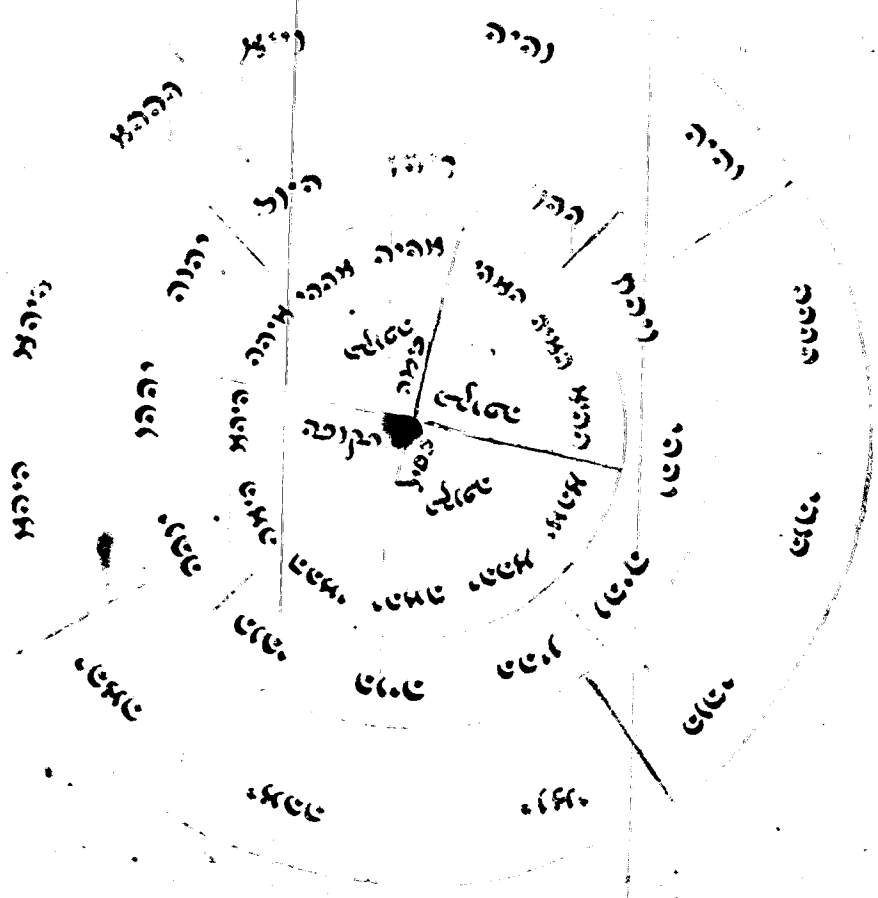
הנמצאים אורב אחת לא באיו כי במין האדם לבדו יתלמד
מספר ימי חייו כי כלן כן מאה שנה ימות וכלן בינומי דל כיום
לדורו וכלן במד או בשנה או בך או בר וכן בכל מספר
ומספר וכל שכן שיש חלקה ושמי בשנה ימי חייו כן מין למין
כל מחיית החי וכן במיני הצמחי יש מי שיחלה בינומי
במד או בשנה או כלפיכ מן השנים וכן ברומם יתגה זמן
קיומם לכל מין ומין ולפי כל פרט ופרט מפרטי המין וכן
בעולם החלקים וכן בסובבים וכן בשכלים וכן בעולם החלקים
והמרכבות וכן בעולם הספירות והנה לכל איש נאם מין
שיהיה לו נחב לדוע עב יאכע אפע החיים אל הפרט ההוא
וכן לכל פרט ופרט מפרטי הנמצא נהרן שאל לו איזה הדר
חלק אור הלב להבא החיים לכל שאר מיני הדרה לכל פרט
ופרט מפרטי הנמצא ויפיק לפי רוח קדים על הארץ
ולכן הדר הדרן ארמא מרפף נהורא ויבד רוח קדומא על
ארעא מי סלף לשטף העלה ודרן לחיז קולור קי מי חלק
לשטף הרום נהבור מים למטה ומי חלק לשטף הרום נהבור
שהעלה ורלה למטה ומי חלק נהבור עננים שמונדי מים
תקולת נדומא אל בריאה הדרקיעים והרהומות ניה מי סלף
לשטף העלה מי חלק העלה נהבור לשטף שהוא מן החסד
יש מהם נמשכן אל כל מין ומין ואל כל פרט ופרט מפרטי
היסוד ניש מהם נמשכ אל ההמורות לבמה מיני מים למים
סדומים ולמים מרים ולמים המאדדים ולמי שיחור ולמים
אנובים ומי חלק דב נהבור הנמשכ מן הקבוצה אל
הפטמיים כי הקבוצה על נהר ברק אורה תל חזין חזין
בך לב נהבור מהם נמשכ אל היסוד ניש מין נמשכ אל

ארצות אל הלאים אשר נבנה . ולכן יש לך לדעת כי ההולבים
 לפרש המורה על דרך הטבע ואולי כי האל נרצח בשם אין זה
 רק ההול נבנה אהבה ריעונה בע הדר . אבל על דרך האמה
 כי שער המלך נרצח כרמיות אשר נבנה ממלך עליו חוס המלך
 ותענו . וחוס המלך חוזר להיות חוזר לחוס האל היסודי אשר
 הנפח במאה מן המלך הדיע ליסוד האל בכח הרמיון אשר
 הדיע לה מתער המלך נחמיו . והנה האל היסודי נרצח בנפח
 ההיא נספח חוס על חומה עד שיגיע אליה האל היסודי מטהר
 ריער נחמיו על האל . ההיא . נשור ירד עליה סעיר
 יין חמה וסער מחמיר . על האל רשעים יחול . ונא הדין
 למה מקדירות איהם אליו קינים ואפסידים אשר אלך וכד לנס
 קרב ומלחמה . רבץ אסר לנס קרבא רכענאי נאחמור
 במסוקין ביה מרין . ואיפשר לעמוד לבוא הקנה עבר ללחם
 באלה עד אנוכי יאל בארץ ובאמים ממעל בסוד ועבר מופתם
 באמים ובארץ דס נא ונחמיו עין . ונא הדין אשר אלך וכד
 אי זה הדרך יחלק אור כי אור הרב כל אהב נחמין יין אהב
 עי באים כל המאכלאליס מעולם אל עלם אל עלומים זה
 נידוע הוא כי העולם העולם יקרא קדס שג מענה לה קדס
 ולפי רוח הבא משם נקרא רוח קדס . נידוע הוא כי אהב
 נחמין יין מבאנה הוא מנהיג אה העולם על כי יין הנינה
 נל הנה ונויה יא לה טבע וסמלה לענינים גדולים והנה
 סנה לך סוד זה . דע כי בעלמך דס יהנה יהיה
 בידו החיים והבריאות והמחשבה והנה אהב נחמין יין מבאנה
 בהיותו עבר על ביה יהנה הנה הוא משלח החיים אל כל

להצמיח מערע הצמחים. הים למטר אב. כי המטר היורד אל החסר.
 וְעֵצָהּ שֶׁ יֵשׁ רוּחַ יוֹלֵל מִיָּם וְלֹא אֵילָן בָּאִים מִכֹּחַ חֲכָמָה הַקָּדוֹם
 יֵשׁ מֵאֵין אִם מִי הוֹלֵךְ אֵילָן טַל טִיפָה טַל כִּי הַמֶּטֶר יוֹרֵד בְּחֹסֶד וְטִיפָה
 הַטַּל יוֹרֵד בְּכַח הַנִּיחָה שֶׁנִּיחָן לֹךְ הַלֵּלִים מֵטַל הָאֵמִים. וְלֹכֵן רַבֵּן
 הָאֵיךְ לַמֶּטֶר אֲבָא אִם מֵאֵין אֵילָן הִסִּיס טַל. מִכֵּטֶן מִי יֵשׁ הַקָּדוֹם
 וְכִפּוּר אֵמִים מִי יֵלֵךְ כִּי מִכֹּחַ עֲטוּרָה אֲלֻכִּיָּה הַטַּל מִי יֵשׁ הַקָּדוֹם
 כְּעֵץ הַקָּדוֹם הַטַּל מִזְמַן וּמִמֶּטֶר עֲבָדוֹ הַקָּדוֹשׁ אֵלֶּה הַרְאֵי הַיּוֹד
 הֵנּוּ סוֹדֵם הוּא הַכִּפּוּר וְהוּא קָדִישׁ אֲדָמָה הַיָּדֵעַ לַמֶּטֶר הַטַּל
 וְלֹא לִפְלֵי אֵלֶּה כִּי לֹא תִקַּח כָּל עֲרֵב. וְהַיָּדֵעַ מִכִּסֵּי־הַמָּטָן עֵץ
 קָדִישׁ וְכֵן דָּא רִשְׁמִיָּה מֵאֵין אֵילָן יֵבֶה. בָּאֵין מִיָּם יִתְבָּאוּ כִּי הֵמִים
 אֲחֵר הֵם סִיבָה לְבוֹיָהּ הַקָּדוֹשׁ וְהַרְבּוּמִן הֵם תְּקִיפִים וְהוֹדוּ לַיּוֹד
 בְּחֹזֶק כָּאֵין. וּמִתֵּן קִדְשָׁם הֵם שְׂמֵעִים וְנִחְבָּאִים כְּעֹרֶה הַקָּדוֹשׁ
 וְכַעֲרָה פְּמִלִּיָּה אֵלֶּם. וְכִפּוּר יִדְוֶעַ שְׁהַמְלָאכִים תְּקִיפִים בְּשֵׁם אֵין
 כְּמוֹ שֶׁנֶּחֱדָה אֵלֶּם הַהִלָּלִים וְכֵן הַאֲוִנוֹת. תְּקִיפִים אֲבֵעִים כְּהֵן
 שֶׁנֶּחֱבֵס בְּטוֹרָה שֶׁנֶּחֱבֵס לְקִמָּן. הֵנּוּ הֵמִים אֲחֵר תְּקִיפִים נִחְבָּאִים
 וְנִחְבָּאִים. אֲמֵר וְכֵן הֵמִים יִתְבָּאוּ הַמְקוֹדֹשׁ אֲלֵהֶם מִתְבָּרֵר
 וְהַקָּדוֹשׁ לְבֹעֵה הֵנּוּ הַקָּדוֹם וְהַכִּפּוּר וְהַטַּל וְהָאֵלֶּה וְהַמֶּטֶר וְהַכִּפּוּר
 כֹּלֵם מִפְּעוּלָהּ אֵלֶּם וְהֵן יֵן עֲבָדוֹת בְּאֶרֶץ הַחַיִּים. הַקָּדוֹם מִעֲרֹעֶה
 כִּמָּה אִם מוֹשְׁכָה כְּסִיל הַבֶּהָרָה דַּע כִּי כִמָּה הוּא אֵם מוֹנֵחַ מִכֹּחַ הַחֹסֶד
 מִתֵּר בָּאִים וְלֹכֵן יֵשׁ כִּי קוֹר דָּרוֹל מִפֶּנֶם אֲלֵהֶם אֲלֵהֶם הַחֹסֶד אֲחֵר כִּמָּה
 הִיא קוֹשֶׁר סְפִירוֹת וְלֹכֵן מִי וְלֹכֵן מִכֵּל וְלֹכֵן נִחְבָּאִים אֵם מִעֲרֹעֶה וְלֹכֵן
 קָדִישׁ כִּי הִיא קוֹשֶׁר לַהֲפָדָה וְעֵשָׂה אֲוִן אֲדָרָה אֲחֵר. וְכִסֵּל מִתֵּר
 הַבְּעִירָה וְלֹכֵן יֵשׁ בְּבוֹתוֹ חַיִּימוֹת וְדוּלָה. הֵנּוּ מִתֵּן חַיִּימוֹת. כְּסִיל
 הִיא מִבְּשָׁלָה הַפִּירוֹת וּמִסְתַּבֵּחַ אֲוִן וְהֵשָׁה אִם מוֹשְׁכָה כְּסִיל הַבֶּהָרָה
 יֵשׁ הַקָּדוֹם מִעֲרֹעֶה כִּמָּה כִּי וְכִי הַכֵּל לְבַב הַפִּירוֹת. הַחַיִּימוֹת
 וְקִשּׁוּרֵן כִּמָּה מִלֵּא וְהַקָּדוֹשׁ לְעֵקֶב כִּי בְּחֹסֶדוֹ הַדָּרוֹל מִתֵּר

1551

שנה כ יקרא כט למזמן כ בעה ההוא אין רבב מזמן כ
 טוב עברו ברין משפט העליון. וזהו שהיה הרבין שטרי חקלא
 בעדטה ועש על טבא הרבין. והוא אחר נעש על טבא
 רבס וקרא על אפרומא הרבין. כ יב הויה העלמיה הם
 סבא לל הויה. הירע-מוקיה אים אס ראים משטח אורכ. כ
 אין לך נעש נעש חלמיה אין לך אחר חלמיה. אס
 אשרה ואומ לך. כ חוקיה האים אים לך הויה. כ
 העלמיה נאמר באינע כס החסד אל הרב כס ההויה אחר
 כ יזים הויה משטח וימלגב בארץ ויהי העש אל ל טל-
 נעל אומה הויה.

הפסוק כט פומט טר טבא וי
 רבבין יקרא אומה יוזה. וזהו שהיה הרבין שטרי חקלא
 אומה. כט פומט טר טבא וי
 אומה. כט פומט טר טבא וי
 אומה. כט פומט טר טבא וי

להטיב הכל ומהרה הפדוה והנחיה להשיבם ואלו הכסיל הוה
 נאמר לבא השומר ולטהר השומרים עד אשר עשה כהן דין אמר
 באמונה ולפי הוא מושך אליו כל העשאו שט או מושטת כסיל רבם
 פי רגל לבטל והנה הכימה הוא הקושך כל איכרים העורסים
 והנחיה והעפרקים והוא קושך ואלו הכסיל הוא מושך ומכיר
 נאמר והנה יחס המערכת לבימה כי הוא ערך מעט מן
 נאילו כסיל מושך אליו נאית ערך רב לא כן ונאפט
 ונא והסרכל עד היכן הדיע מכמה החוקים עד שיחסו הכימה
 לבטל ויחסו הכסיל לעקרב וכבר ידעת סוד יב הענין לב
 מולת ומעין שהכסיל מקומן בבורה שט והכסיל כמשך ילך
 נאמר אם שיהי זה כסיל ולבם אמרה מבטחי ולפיכך מנא
 כסב הנך כסיל ארוס מור והוא הורג אה האגלים אם יראונו
 הקצור מערכת כימה אמר הרבא הקטור שגלי כימא
 או אגלי קדון עפלא פארי פי שגלי אלאמור פי אגלי חלון
 נישע אגלי קדון מושטת כסיל עפלא נאית און עפלי כלון
 רלמור נישע הקצור מערכת כימה הם האזה הנויה העלונה
 אשר סוככים על דרך הרב יל כאשן והנה אם יהיה שט
 קל נשי כלה יל יל יל יל או מושטת כסיל רבם הם
 הנאכים אמר זב הרב והם ז הנויה אלמטה כי הן הנויה עלונת
 בניה והמחנה מחריבה יאמר ימרכ העולם מיר הרין
 והכסיל און הכימה מתיאה מזרור מטרב עליו יב הנויה אגלי
 כענן אלויה הכימה שהוא הרב כי למד עלמורה נא עיש
 שהוא העט על כנה הרבד פי כפרמפין המאכלין כה כי היא
 כרמולר ארובת על כנה ולא נקח האם מעל הכסיל ולכן

כי כלומר יועצת או מי עתה ללב המסורב בנה וללעז ורפ
 המקבל מהבית וירוע כי הוא הכס המקנה לב כלוא הוא
 מורכב מעצבים ובהם הדגש רב כומר כי ההדגש בא אליהם כי
 המוח הנק' בנך דרך העצבים הקדמים עצבים ועל זה הסוד נאמר
 אברך אלהי אשר יעצת את ללעז יסיונע כליות ולחיות החכמה
 צריכה לסרור בדיונה יתראה לפועל מפת על כל חכמה וכמה
 בשל פשט והעצה היא המסורה סדר לחכמה ולבנה עד שהיא
 לפועל מפת וזהו סוד אלהי גלעז ויבינהו על והבן זה
 ולחיות הכלות מוקפץ מכל צד כאלב ובהמון בהן ולכן נקראו
 טוחנות שפי מכוסות מלאין נוח אלה הכור נאל זה הסוד חזק
 נאמר מי אה בטוחות חכמה כי הבינה נקראת מי אלה מי
 טעף ויבינהו היא מקבלת מעצמי החכמה ומשפעה היעדרה
 אל הטוחנות שפע החכמה קטנה אליה או מי טף לבני בינה
 נרע כי כח המולד יא' ל' סמך המוח לקדע' לב לבנות
 והכבר להאיה ונהי הכבר אלה כח המאנה אל הכס והקר
 דרך הכליות ואחרי שפכא לך הנה הכליות יועצת בהמונה
 המאכל בפעולה אלב לזה בעט' ל' זכר נקיסה ולחיות המאכל
 נאמן מן הרע נקרא אלב ועל ידי כן נאמר נירע אדם עד
 אה מזה אחר ונהי על ידי פעולת בעצת הכליות בפעולה
 נגדה המסורה מבנ' וחכמה וכמה ויס' כי בעצת הכליות
 מקבלת מכל מה עליהם כן הם מוסרות הקבל אל העט
 ובה יולד נש הכללה מים ויהי מי אה בטוחות כליות חכמה
 או מי נהן לבנות בנה לבחין כן יוס' וכן ללעז רע כי
 כס א' ל' הקופות כחלק היומי וכס אמצע האש לאחר

כמה במילין כך יור לים הא כזה ראה והוא אם אחר מעב
 כ הוא מביט ומפנה ל הדורות ואחר כן כראש מזה החסד והטוב
 כאל כך סמך יור למד כזה שדי הוא הממונה למ לעולמו ריי
 כן על דרך וכל זמן העדרם ניא הירעה חוקה אלים אם
 אמה אירעה סנה לה לרעה אירה אלהים הע ואני לך אלים
 מחלגם אלהים בארץ האנוש ררעה אירה ואחיא אין
 האני שטרא דלגלגא על ארעא כ בדרך ולגלגא ירהס דאירה
 ויהלך להיות העומה אוקע והאוקע עמח וכן כלם הרבים
 לעב קולך מאי זה ערב עתה זה כאשר רבים אה קולך לעב
 אפעה מים ידולך מן החסד כמו בעקרה מים לערב העט
 ופי הרבים כאשר החד הטלח כעכב הקרא חלם הרבים לעב
 קלך ודיכר מיה רביסין או אם האלה עקים מזה הקבורה
 וילב לעקס ארעלס ויאמרו לך הע מומעס לעזה רעין
 כמן האם אם מן האלים ובי איה הנבא מכאן אלקים יסור
 עלם מסוריס מסמור מים ומסמור האז ואב ברדן
 בא לבויען כ אם ירע אדם חוקה אלים וארץ מי ממונה מן
 כזה כל חוקה האלים אם יול לבורר הכה הוא על הארץ
 שר הירעה חוקה אלים אם האים האטרו בארץ אפי
 הרבים לעב קולך ואפעה מים פי ריכו מים הבס
 האלה עקים וילב ויאמרו לך הע אכל לא ירעה אין יעה
 נאם אאבהו כ ירע אפי כ קרא אפי לא נאם לא כ ירע אפי
 כסור הקלע נאפי יקראט ואעבהו עמן אפי כרה אנושר
 כסור כרקק ויהסן ויאמרו לך האפי מי אה בטוחה חכמה
 או מי ען אפי כיה פי מי אם כליוה אהן נלח והור חכמה

למיקלסיה למאריה מי יספר שחקים בחכמה ויבל שמים מי
 יאכיל פני טאזר בא היסוד לעיר בעה הן חכמה און היסוד מן
 הנראה לבנה נאה כי מי שהוא יבנה יעשה ספרות השחקים
 אשר הם חמנים אל שם והנר מכת חכמה העלונה בעל פה
 אם ערך עינים ויבל שמים הם המורה השמים מי יאכיל
 ויסדר מקומם פני אחר מי יסדר וימנה כמות ככב השמים
 שהם מלך מורה כנדר פה אשרי ביה נהנים מהם עליו
 מן החוקים ויבל שמים פה נענע השמים הנמשלס למורה אל
 שמים מי יסדר נאה יסען נאה יחנ נאה ירין מימיהם ולבן
 והנר נאה מן ימנ כוכבא דשמיא בחכמה וענא דמחלן
 לקייא דשמיא מן אשכ פה כב ירען אל העינים
 הנמצאים כולם נמצאן מע הע ובע נחמה אם כן חייבים
 אע ליחר כל הנמצאים ולבשים אל חכמה העלונה כולקמן הכן
 בחכמה והנה השחקים והם פה קיעים מי הוא זה איכל לרין
 בהם מספר און מעין בהיכן אונן אל חכמה העלונה ויבל שמים
 מי יאכיל ורבים המתברים לשמים מי יסדר לכן כדכס
 נאה מן ימנ שבע שמיא בחכמה וכלונה שמיא מן אשר
 פה טאזר השמים נחלתו מי יחנה במקומם רמן לשמטנה ויח
 ויבל שמים מי יאכיל ורבים המתברים לשמים ידוע הנר
 אל מה אירח מן הסבה הראונה כל בעה הוא מהעבה נח
 ומחשפ עד שסך המרחק היא הארץ בעולם הים ולפי הוא
 ככליה העני כלפי מה אלמלה מהן ולפי אעט והפ אעס
 נאמל מלקוק אחר והפ זכרה להסרג כפע השכנה עלונה
 כל ביה נאמל הארץ כככל ערובה ולפי והארץ היכה הבן
 וכה ומילל נכרעה לשוב לקדמונה ועין בבאזיה וכה
 ולפי אה ויבל שמים מי יאכיל פה מי יאקוט נמו ואכרע ואין

מזל קטורה אהב יור הא נאון הא . כל אמה מיהן היא הקופה . כן
הרין במהלך היומי כמדיע אמה מוילן הן קטורה היא הקופה
נחמ אילן הן קטורה הן כן השמורה אלהילה וכן השמורה אלהים
נחמ אלה נחמ היום . נהב אילן הן נחמ ואלהן כל אחר ואחר
מחמיליא אלהיה אים אים למלכות אים הים עשם . ולפי כאשר
ידיע אחר מוילן הן נחמ און הרמול הכר אשר ארשן בסוד עולם
בא אלן נאון משה ארשן מיהן משה כפיו . ל רוממה ארשן נאון
לינח הכל אים והוא סימן אכעב ההיא מוקבלים המחלה כל
אחר נאחר על מלכות . ולכן בעל המלכות כשהיו נחמ
לבעש אים היו טעלים כן בעשם ידועים כמו שמכנאר במסכת
סנהדרין . והנה מבאר לן מעשה אחר כלל הקורא אשר נחמ אים
מעשה בזמן אחר שהיה משה לז יהושע כן לז ביוגר אים כרעין
לבעשן קשר הרמול לזל משה נחמ ארשן השעה אכעב השם
און הרמול עומד על כל אחר נחמ ארשן כנאון נאון כמין
חמל לן . נאונת זמן אים יקל און יעש אים לזלן ילית על
כאן פשוט ההדרה והמעשה ההוא לא ארשן נחמ הוין ההוא
נאב לא ימה לבעשן . אים דם עשם לזרין לא טוב לא יע
נאב לא יגור יע . והנה מבאר כי אים רשע להסכל בסיומן
אברמול . נחמ אים לזלן לא לזלן . מסתב כון לזלן אחר
מזל הקופה הלל . ולכן בעל ההשבעה טלם מרים המורה
אז כערה קרם היו לפי ין נחמ . נחמ במטה טרעה נחמ
לחמ מנאן להזמה מן ההנה . נחמ זמן ההזמה כון קריאה
נחמ נאחר מזל הקופה אילן . כל אצמור כלן יום אחר
קודם כל פעולה דרך מל און ביום ין און ה און כאשר ימים
ימים יום אחר לן אכעב ניעשה אורה פעולה . והוא אים
מזן אני ככליבא חממה און מזן יהב לזלן און כון אים

למיקלסיה

ופע אריה כל חיה טמאה נטמאה ופע אור כל טמאה ובהמה
 למינה ופע אור כל עופות טמאים וטהורים ויש בין העופות
 ובהמה שהן כוונתן בין החיות ויש חיות שהן טמאין בין הטהורין
 כמו האריות והדובים והנמרים והזאבים ודגים כדן ואלו הם
 יהיו קדושים אף עשר דם המלך לא נסמן מלבנותן כן אלו לא
 יהיו חיות הטורפות למחויבים לא רבקים המלכות וזהו סוד
 שדל אין החיה טורפת לאדם לא אם כן נזמה לה טמאה כל
 כסוד אש יי משלן הנה סוד מורא האש מעל המזיקים ולפיכך
 מופקד לכל ורע כן כל מעשה טמאה טלם עתה בט
 חלק יא מיהם על ידי אכלה ושתיה ויש מהם על ידי רגליהם
 ולפי כל האכל מהחלק כדן בט חלק וזהו סוד העד פי השער
 החלק לעד עז חיה או בהמה או אדם עד שיביא לבין הלבא
 טרת הראוי לו מצד האוכל ומצד העורת פי טרת מונן ומיה
 בפדים האלו ופי מונן הפדים כל המורה פי מספר
 לפרנס כדן מצד האוכל והאכל כן אילו בערב אמה
 נצק בין מונן רבץ אושר כן העד ליהא מאמ ופרסומא
 ראוייהא מספר כן ישחן במעשה יטב בסוכה למו ארר
 פי כן יטלן קומתן צבורין במעשה כל במדורה אשר
 יטב אש יטב בסוכה צורב למו פי אשר כן יטב בסוכה
 השחלים והאדיות ישחן עיניהם כל רעבה לארוב אחר ערפס
 וזהו שרף ארוב שרפין במדורה ירבון במללכא מוט
 לבמה ייץ כן ישחן במעשה פי אשר הנפשו יטלן א
 ניכנסן במעשה כל כדן בט חלק מפת אדם אל פני
 אריה והנה הנפש היא אשר עכשיו אכנה במשחן אריה

בזקק עפר למותך פן כאשר עלה בך העט הך עפר לשוכ
למותך להיותך למים כאשר הירב טרם הביאה להיותך קרובה
אל הבית כי רוח אלים מרחפת על פני המים וקבים יחזקו
עך אשר בם ה' ודרכך רבבה כמו אד יסר ארץ על
מטתה כל המוט שלם וער מלל איה ברעה להבטוח
עך שדרכך רבבה ויהי בזקק עפר למותך כאשר יסרה אר
העפר להיותך ברחק מקצתי האמים ולהלכך בערר עפר שהוא
האמת וקבים יחזקו כי העלה מאמתעי עבא כי כאשר
נמצאה הרג ועט מיר הצדדים מהם גדולה ונצורה שם הור
ויסר נדבון בה וכינחא בזה אע"ל בפרק עולה ערופה בחסד
סטה נמצא ראש אלהים במקום אחר כלל איה מולבטן הך
אלה הראש כי עקר צדיק מן הראש כלל איה מולבטן הראש
אלה הך כי עקר צדיק מן הלב ומשלה איכות לבן ולבן
והבטוח מבאר למה אצל כר אצחאם עשרא לאיזהסאה נדרש
איכותך הבער לבבא טק וזא ה' כי כאשר המלך צדיק למע
חסר ורחמים לעזר הנהגה בט המלכות ודס צדיק למע וצורה
ובעלי מלחמה והאכזריות לומר הרשעים וכדכר זה הכן מלכות
סן בסדר העליון צדיק המלך המענין למורה החסר והרחמים
להטיב לכל הולבטן ברח ציווי אלהמלכות וצדיק עזר למורה
הדין והאכזריות ולמורה המנה נענשין לומר כל מורדי המלכות
המלך וכמו שבחקי המלך מי שהוצאת נערכי בית מזומעס כל
עמל נטורח לא מביה המלך ניש מהס על אלהא ניש מהס
מביה ניש מהס מבט עירן ניש מהס מבט כפרים ניש מהס
משרנה וכרמים ניש מהס מן הקטנות אלעזברי דה המלך סן
במקורה המלך העליון ולפי כזה בט האדם כל פראין ורין

על אומ

ויבא כל רמז אכזריס וכל שם צדיק. הנה חזר להיות
 הארץ לעצמה ארס. הנה ילדן אשכנז אלף יושע כהינתן פט
 ארס. ויחזר יהיה זה כאשר יהיה להם מי אנוכל אנון מעלה
 מן המאכל. אל אם יהיה האוכל פשוט מן המאכל. אז ישרו
 לעצמם המאכל. המאכל בזה. לו יאכל הארס והכמהה הכאנית.
 להעלות. ואין בה עוד חט משפט חזק. ולא דמיון לא עליו.
 מעלתו כי הם עניה. הנה האוכל. אורה ענה. יא כ הנה מורק.
 זה מי שראוי לעלות. וזהו סוד מה אדלול עם הארץ. מאסו
 לאכול בשר. ואם יאכלו הנה המאכל אשר יאכל. יחשב. ה
 מתקלל. ממעלה למעלה עד שישוב עוד למעלה הראויה לה.
 וזהו אה. יחשב לכל אוכל. אנון ארס. אכלה מזר. לבי. וללא
 ובר. להפסד ולזירה. ולפי יחשב. המאכל כן. כן חלוק. וזהו
 סוד כי ילדן אלף יושע. אם האוכל מעלה מן המאכל. ה
 יחשב. לכל אוכל. היחשב. שר. לר. יעל. סלע. חולל. אילתר.
 המאכל. יעלה הוא הנה הבר. ואין דיאן. כלן הנה. אכן ודיאן.
 המאכל. יעלה. הוא הנה הבר. והוא ככלל. פט ארס. אדלול. בשעה
 שמתקע. לל. הקצה. מוקין. לה. ורקן. ומכשה. כחמה. נחיר. ילד.
 נלמל. יקדים. הרקן. להכשה. קדע. אחד. או. יאמר. קדע. אחד. יישה.
 יכלה. להקדים. כי חמה. ר. כיור. ואין. חולל. יכל. למאכל.
 ומתן. שחכשה. הרקן. כחמה. נפח. חמה. ומולד. לשעה.
 אז. כאשר. רשע. העלה. לל. כחמה. שר. לר. שר. שר.
 לה. רשעה. בזה. שר. יאכל. כי שר. לר. הוא. אחד. מעשר.
 קללה. שחכלה. חנה. ש. כ. כעשר. לר. כעשר. וכחמן. שאלה.
 היא. מעט. חרש. האכלה. היא. לל. מ. מאונן. עץ. חרש. חרש.
 מעט. אחד. שחן. חול. ש. וכחול. ארס. יחיש. ולפי. שחכלה.

והראו על מצבה הטוב ועל כירה אשר תהיה ואשר תהיה
הייתה ולכן תבנה בסוכה לאחרי אולי יעלה אדם העלה
מטריפה החיה או מאכלו כי על ידי האכלה יצא המעלה
לפני אדם האכלה תהיה הליך בדרים הנקיים אם האכלה
פחותה הרי ממעלה וזהו סוד הכפרים שואפים לטוה ולבשר
לא אכלו ואחר שהוצר פה אריה וסדר מזועזעו בערב הרי
הראוי לו חור והזכר מעט פה נאמר אשר כללן כל שכן
אח כי הנה הערב הוא אכזרי שבאכזרים אשר אין בן חיים
כלל לפי כשמואל נבט יראת אפרותיו לבטל באלו (הוא שחור
ואנו אין אילו בן וסר מעלתו ואינו שב אליה מה עשה
הקדו מומין שגאה האפרותים הם חזקים יראתו נבטין לנח
פיהם אלה אפרותיו ומהן מברשין וזהו שכן לבהמה לחמה
לבטל ערב אשר יקראו בהמה זו הכלב כי בהמה בן כלב והקדו
יורע אין הבריות חפצים לפרעם הכלבים ולפי כראו זה האדם
זו הסגולה כל מה שאוכל במיעוץ זי ימים ואחר כך מהעל
נזהר שכן לבהמה לחמה נזהר מי יכון לערב צדו ירוע
הוא של מאכל מהגלגל לפי אכלו כפי המאכל המאכל לבהמה
הראוי מומן לבניה יהיה בהמה והראוי לחוס במאכל האדם
יחזור לאדם ומה שראוי להפסד יהיה לפרש וכן בחיה ושכן
ובבהמה וברבים ונזקקים וכל נמשך אשר ברמז האדם
ומכאן ארה למר של רומם נמח וחי נמרח כלם עכרים
בין בן חלוק לעליה ולירדה נהל במשפט אחר על פי יי
יחל ועל פי יי יסע ולפי אישור איהבה מן הארץ שכן
טהור טהר אם יאכל הארץ העץ יולד מומן ביה ואורה
הכירה החזק להיות עין שכן טהור או איאל לאדם אין
יחלק לשני חלקים האחד מהם הוא אהפך הכירה ההיא לאדם

פ' כיצד נשענה האילה ללדור אפי' הספד ימים למפרע ומדע
 מה נבא זו המעלה מן המעלות הרמלה להעבר. נהנו סדר
 המעין דע כי אין האשה ילדה לא למספר הרעין או למספר
 ילדיה והם רעין נרעין ימים נרעין ימים נסימם מסר לידה מן
 מעדיין יאמר רבא ולפי בעה אשתענה האשה ללדור והאם למספר
 המה מאונן הער רבא ימים למפרע והבאה אם היא האשה פ'
 המינסה לבנה ברע ממנו ומן הילדה אם זהו חרש אביע. ואם
 לא טלה בזמן ההוא לא חרש או חרשים קודם המה למספר
 רעין ימים. ואם בעה ההיא נכ לא טלה ולא אשה מטרה
 האשה למספר רעין. והטעם בזה לפי שכן הכונה היא לעצור
 ולקדים ולפי כל המעשיות צריכה למשלם הכונה כי לעצור
 הטיפה ברחם עד שלא תפלוט. והנה הזה יקרא טלה לפי
 שהוא מקלט ועצור ומיכא מלבן לא כהה עין פ' לא מקלט
 עיניו כהה בבה טלה שהוא לבנה יעצר הרוח עד ל' יום
 ואחר כך ישאם כח החסד והחולה ומפלט ממנו רבים שאיין
 רחוקין לבויה ומטה אונן ומציר בן צוהים רעין איברים נכבד
 אה הראני לבאר עד שיחזור לבאר והראני לידים לידים
 ולעצבים לעצבים ולעצמות לעצמות וכן לכל אבר ואבר
 וא"כ יאמר אלון כח הכ' שחמט כח החיונה והיפה והבט
 כל איברי האדם על מנתן עד האם ל' יום ואחר כך ימשול בן
 כח הנשם והיפה האיברים עד האם ל' יום. ואחר כך כח ההוד
 המבט והקשר כקשר חזק ואמין והפרס. ואחר כך ימשול בן
 יסוד אשר בו כח הלבנה ולפי אם ילד בו חיה יחיה כי יסוד הוא
 לאי המשלם חיותו אל העט והסוד וצ"ל באמ"ט חיה. לזה הם
 העלדים לז' ימים. ולפי שהכונה משמשה בעולם העליון ואינה
 מפרה בעולם התחתון אך להדק בגורא ולפרס העש השלמה

ב' ח' ג' ללה בעבר לזה נמחה אמה ב' מין ומין ממית החי
יכנה זמן עברו מחברו וכן ב' נכח בספרה והנה עת
לזה יעל סלע הוא זמן של העפורה וכן שבע מית חיה טהורה
והם איל וצב ויחמור אקן ורישן ונאן וזמר ורישן הוא יעל
סלע עט רישן רב המורה רישן אצב ורישן כ' חלה בע יעקב
נאלה הם בע עשן נרדן הל' מה יהי ק' אצב אצב כדן נח
על דרך והיא משלמה העפורה אלע על ידי דן אצב בון
להלך כדא' על כרח אצב ח' ועל כרח אצב עבר ועל כרח
אצב על נהנו מה אצב חלל אצב המורה והנה הלכה ככח
י' כ' הוא המורה חלל ילדה וצב כ' כדא' ח' אצב ילדה
מלמטה העפורה מלמטה חלמטה נחמלמה מן המלמטה אל פה
צד אצב כחם אל העלך וכעב אצב מלמטה והיא יורה
באחר מית שטים נחמב על א' י' מ' נחל כ' העפורה
לכא עלן ולפ' דא' לך להבט כ' המורה כ' ל' כרב
קמיע לוקחה ומורה טרם זמן ערה פעמי' אהנך אצב נפורה
נפעמי' אצב ללך ימים רעים נחורה מנעמי' מן נחלים
דמן יכב ונאור זה על דרך מל' נח' כ' עובד זה דא' ללך
כנס כל' א' במילין הלכה נכשיאונה כ' י' דא' נאן דא'
נכשיאונה א' מרשן נחלרן כ' המכביע נחלרן טרם אצב מלמטה
הלכה נכחיה מכב אלה מנאיה נחמכטל כמה הנה הולך
הוא אצב כדן כטול כ' מיונ' ימנה כ' מים מעשים נחמן
מיד זה הפועל יכב הל' כ' כטל גירה יצרו והמיה אצב
הפ' הזאה נחלרן ל' זמ' נחמ' ל' ל' מין אצב אצב
נחלל אצב אצב עלן כ' סורי כנאציה ורי כזה ל' המכב
כמו אצב אצב ידע עין מלריתן ריעל עיבא כ' כ'
מנעמי' אצב המורה הספר ימים המלמטה נדעב ערה
לרעה

להם עור. וזהו מה שכתב משה ^{לפי} כהן. סמך בעצמו יתכן
 ולא היכן לכן. מי שלם כרא חפשי ומוסדות עור מי פרה
 ידוע הוא כי פרא מזה המורה החסד המיוחס לשמעל שג
 והוא יהיה פרא אדם. אם כן אדם המאכלת כפרא ידו כל יד
 כל ט. והוא מסור בחמור הכר הקל פרא נכנה שיחזור לשוב
 למורה אדם על ידי מי יאכל הפרא ההוא לחפשי. פי חמור
 מרבי. כל חמור כיה שחור להיות מרבי במידת כיישוב.
 ובעליו. ולכן קל מרביא על אש שחור כיישוב למר מרבי
 שג פרא למר מרבי באור נפשה אלה רוח ומוסדות עור
 פי הם אורב העפרה שגלהו כאלאנה אעורר והוא
 עור חמור מרבי מזה שהיה חמור כיה ומר להיות מרבי
 לא שבע להיות מרבי. זהו שכתב עד שיכר בין חמור לעור.
 ואחרי שכתב להיות משוכה מרביה והוא קצור כאלאנה והוא
 ומוסדות אעורר מי הוא זה שיכר ויהר מוסדות העור
 הזה עד שיכר לפי אדם. וזהו שכתב מאן פטר מרביא כר
 חור ופאלי עורא מאן שרי. אשר שמה עבה כיה ומשכעת
 מלה. פי למר כיה העור או הפרא מבטט אל שמהו
 לשב למרבי ומזהו לשב למר מלה כר לחזירי מפה
 אדם כי ארץ מלה לא ראוי. וזהו סוד ^{מלה} עש ורוב על חמור
 ועל עיר כן אמרה כי כל החמורים יהיו רמה ממאלת. וזהו
 שכתב דמיה מישור כיה ומשכעה ארעא תריא. ואם למר
 קרה האנה עש לא ישמע. הנה בטבעו למר כאלאנה
 ולא ישמע לקל עש ולא לקל מנהני. אם כן באי זה טעם יאכל
 זה לפי אדם עד איך על על מלה כיה שכתב יתכן
 למא קריהא אירבארא דמעה לא ישמע. יתר הדיק מרעה

تفہیم

הוא אשר אמת כצדק עליה צדיקה לחרישה ולזריעה כן הארץ
העלונה צדיקה חרישה והוא הקצק טבטובה וזריעה כד לית
בה מטה העליון והחרישה הריה בעל חיים אשר מהמה מחלל
הארס ולא בעל חיים מההדרין לארס כן אפי' אם יורה להם
הארס דרכו וטבטובו לא יאמינו כן ולא יאמנו לו ולא יאמנו לו כן
כן מההדרין לארס ולפי' לא יוכל ארס עליהם להציל אפי' ברגל
ובטבטה עמו. וזה אם ירצה לארס העמקים שהן עמקי
החמה ולבשפיעם עליו לא יאמנו לו. אז אם יאמר עמקים
אחרין כמו ארץ אנואר והקטור וימנה כבלגא דאשליה אין
יארד בלמחא כהרן בלמחא רמז לחמה כן היא הקדוה בלג
אז בלגא כהן עיני. הקדש רים בלג עמון דע כן להעבר
לבח מן הסמנה בערך אהיה נפא העבר אל העבר כן לעור
לבוא יהיה נקאר נפא העבר אל העבר. והוא סוד נאדם הדתים
כיון להיכס חיים טלסם הים ולפי' כל העבר לזהים חיים נקאר
כן מה א על קדוה אמן. העה לזהים חיים יין אלון לבו וחמו
נעמיה אלון יאסנה. ולו העבר לזהים אחרים המאל כמו לים
אשר הוא מר יאר טלסם אז נקרט דאס קרט. והוא נאמ' על
יוסף הצדיק. נאלו אם הקאר רים בלג עמון אהם נפא הער ויסור
כן הם עמון הן אם יאר עמקים אחרין לא יעלה על רעב
איהן לן אזה טארץ החיים אחר אהאסנה מזה העלם. הרבטה
כן כן רב כמו ורעמוכ אלון יציע וכי אפשר אהבטה כן אשאל
לן מעשה יורד העמב אלון יציע חיים הונק ע עבה והיונן
מיחר נקאר אורט כעממה תל לבטוח כן ולעמב אלון יציע
על חסח אם ירצה יין אם לא ירצה לא יין. כמו אהרץ אנואר
והרבמין כיה אורס סדו מיליה והפסן לורה לעמב. הרבמין כן
כן יציב זיען נערין יאסנה. אם כן האיסאר אהול להאמין לן

ואחר כל הרים ירוש. הנה הפסג והעמוד הזה הולכים לבבל
 ולביתוה צבים ומכבילים את ההרים שהם חכמ כינה בפא אול
 ינלר אלללל אלל ולבנ כן. וזהו סוד נירא אורה שם כן חר
 ממנר המני. נאז הארץ וזהו סוד לקימה שרה ודכנה לאלל
 הארץ. ולא עז לא נאמר כל יתק ירוש. הנא קן יתק שמקנה
 כל העולם סלג מטר הכינה כמן ארנך אל טוריא מרעה ובר
 ירבע. היאנה רים עברך אם ילן על אטסין. הידנה הים לעברך
 אנ ילן על אטסין. פי דע כ כל הכהמנה וחיוה ועטרה משעברים
 לארס ואל מקום אשר יהיה אם נח הארס לבר ילן ולא יסמ
 לבנ כ מרח הארס הפ חיים ולסין מוראו נחמג על כל ח
 וכל זה כדמיה ינר כראיה. והנה הים מרח אראה כמנחל
 מרח בארס. ונ"ה היאנה רים עברך. פי לעבר כ רן כה חלק
 ער שיכס עז אלך כרן אעבר עובר אל ארונע וכן אם
 ילן על אטסין כ כל האול מן הארס ונהה ממע נפא
 דכנה כן. ולפי כמזר ימנה באהבת אונג ובתיח העאנו כרן
 לבן יהללל על ידן. והסוד כמור נפא אפה דוח. ועל ידי
 אאפה הרוח יהללל וזהו סוד אם ילן על אטסין כן לבמה
 כריר עמך ולבכאך כרן כה חלק. והנה הרים אינ חפץ
 לעבר לבן ארס ולא ליהנה ממע כן אלא ידע לארס אנס
 רעלה ממע כרן כה חלק. כמן ארנך אונר רעב דימנר
 למיפלח אין יכיה על ארונע. הקצר רים כרלם עמנ אם
 ישר עמקיס אחריך. הוא אונג וכי חל לקאור הרים כרלם
 החמריה כן. למה אי שרה. עמנ חל שקשחן כן
 הכהמנה החוראור אם ישר עמקיס אחריך. פי וכל חל למה
 כן ער שיחור העמקיס לשרה. וכיאו זה דע כ כס אהאך

למוסיא ולרביה. ס"ס כ"ז. הרבן למוס וצורה הכלבים מנחם
 ועדה. כ' כי הסוס מזה הצורה ומנחם מזה המלכות כמנ
 ארץ האנוש למוסיא וצורה אנוש הכלבים מנחם הרבן
 הרעשע מנחם הור מנחם אימה. כמנ ארץ הרבן מנחם
 סיבה לנחמה רמיה אימה. יחפרו בעמק נחש כמנ יח
 לקרא נח. יחפרו האוניכס בעמק השן אול יוכלו להלם
 במלכות השם נחמה נחש כמנ על ארץ הרעשע המלמה
 כן כמנ יחל ולמנוח נח לקרא נח. יח לקרא
 מנוח המלמה. כי מאחר שהסוס מזה הצורה ומנחם הרבן
 ארץ לן יחמם רמיה לנחמה. כמנ ארץ מנחם מלמה
 נחרי מלח. כן לקרא נח. יח לקרא נח. יח לקרא נח. יח לקרא נח.
 יח מנח חרב. כ' יח לקרא נח. יח לקרא נח. יח לקרא נח. יח לקרא נח.
 כי היא מלמה יח וצורה. ולכן לן יח מנח חרב המלמה
 כמנ ארץ יחרי לנחמה ולא יחרי ולא יחרי מן קדס סייס
 עלן רבנה אספה לבב חנה וכחן. עלן יחמם אספה כ' כ'
 יח. לבב חנה הוא הרבן אשר במנה וכחן רומח כ' ארץ
 עלן רבנה יחמם מנחם מנחם ורומח. ברעש ורעש
 יחמם ארץ ולא יחמם כ' קול אספה. כ' כי יחמם כמנחם
 נכבם יחמם מנחם מנחם כ' לנחמה מנחם החכמה לנחמה
 עם האוניכס ומנחם המלמה ש' למוס לנחמה אף כי יחמם קול
 מלמה לא יחמם כי יח מלמה ער איראה בעש המלמה ש'
 לא יחמם כ' קול אספה. נחמם ארץ לנח כ' קול אספה מנחם
 לער המלמה ש' והרעש נחמם מנחם. והו אספה
 כמנ ורעש ער מנחם בארץ ולא יחמם ארץ קול אספה
 כ' אספה יחמם הארץ ומנחם יחמם מלמה רעש ארץ נחמם.

אל מה ארעה שישיב וכל מה צריך יקבל ויאסוף העה היד
הוא כח פני אור שזכר אורו הוד לו וקצת ראם קצתו בהם עמים
יבנה יחדיו וזהו ארבע אנוש רבאמן ביה ארנס דרעך ואיך יכא
מעלה והאלה מרע כמעט שאל

כך רעם בעלה אם אברה חסידה ועזה הוא אם רעך
הבר הוא קרא רעם כי הוא טרן רעם להקבה וכפרק היסוד
רעם כי חיה הקודש הרימן יוצא מרן כנפיהם שזכר ואשמע
קול כנפיהם והנה כך הרעך הבר אחר כמו מעט פני שר
עלמה מלאן שמה וכל וקבל וקליטה וזה אם אברה חסיד
ועזה החסידה חסידה כן כל פירוש שהיא ריה לבנה כח ארבע
ברטא דרעך לא כח דמכמא ומקלא אין איכא דחסידי
ועצמה כי העזוב ארץ ועל עפר רחמים ולפי שבכך
רעם יש לו כי מיע רעם עליונים והמנוס כי הוא כל
מל המעלה העליונה כח העזוב ביה ארץ ועל עפר וקבל
הכנים והמחוס מן האור כלל ארבע בהם אך כראיהם אורה
יחממו ויגלו מהם אפרחים וזהו ארבע ארס לורעא כיעה
ועל ארעא רגור פי האספק והשם כי כל רגור וחיה השדה
הרובה ואלא ארץ תלא הבריה וחיה כח הרעיה הקאים
כעל ללא לו לרין יעשה לי פיר כלל מזה וזהו ארבע העין
כעל ולא ריה ליקורא לערמא מדליה רלומא כי השם אור
חמה ולא חלק לו בניה ולכן קרא רעך הבר ולפי אין כח
חמה וחממה כח ארבע ארנס ארסיא לאח חממה ולא סלח
לו בניהם כעל במרס רמיה השחק לסוס ולרובן פי כעל
ארנס והרבה לפי מרס השחק לסוס ולרובן ולפי כלל
המכונה אלמה מחמ כח ארבע כעל רחמא טייסא מחמא

וחכמה והיא חוקה חמט. אל החכמה היא עיטן יכטון פ
 וצבאין יסכלן. וזהו שרפך מלל מילא למרחיק עיני מ
 מסכלן. ואפרוחין יעלענדס וכאשר חללס הוא. הנה הנער
 סכלה העליה ואלו בנן סכלה היירה. כי אפרוחין
 יעלענדס פ. יצמאנו דס. וכמקום החללס אפ הוא
 וזהו שרפך ואפרוחין צמאנו דמא וצמא דרפך
 קטיליא רפך הוא. ונמן אל העלס
 אנה עברין להעלס מעלן.
 לעלן.

אחרי אשר יכט הגס י. אהלמנץ חמטס שע. ביה לף
 מה עקלס מרחנץ. ו. הכט אכ לחנר הלס עכנר על
 דכס הקבלה בפי אשר קבלה אלס רכנץ. ו.

אחל לבאר פ. ספר יצירה בסד

מפי חכמים הקדמונים אשר היו מכתבים בן על
 דרך הקבלה אמיתיה כמו אמתין לך טענה
 פלאות חכמה עקבל חסמי המשה מוכן שקר.
 וזהו במשפטים כחלקותם שהאטור רכנרס היו מלמדים
 ידעס אלמס מלפס המלך הקדוש י. שמו כרי ללמוד
 ולחנכס בטענה החכמה הקדומה. וזהו מה אמתו בעל
 הקבלה ו. רכנ אלמס הראשון ^{בפ} דמאל. רכנ אלס יכנאל ^{בפ}.

פ' כאשר שמע רבושה מלמדה יבאר לעצמו בשמחה ומחוק ידע
 במלמדה נרעשה ארס נהרבים זה עם זה כל עב ארס
 גלגלמורה העולם הוא מנחם מיר במלמדת וזהו ארס במיסה
 אסרס ימר חרוא ומחוק ידית קרב אכלורה דרעב איכבא
 אמע מה ארס ומחוק ידית קרב אכלורה דרעב איכבא
 ידית קרב פאטו מחוק ידית מלמדה לא יאמין כ על מלמדה
 ער אראה בעיניו המכיר יאכר כן יפוש כפיו לרמן ארס
 כל יוס מנעב רוח דרומיה ורוח רעב לא לא כן כן
 שמעמיה היה מחרבה עלם ומלואו אר המכיר יאכר כן
 ועין במסכ דטין וזהו ארס אנוש רמן כינע יראב כן
 כמא פריש דרעב לרומא יאכר כן פ' יעק. והסור ס מר
 הכנה ידלל ויראב כן כן פ' ס כמורו ער אפוש כפיו
 למר החסר ער אידלל למעלה למעלה ער אידלל למר
 החסר והכך אחר מהעופות הטמאים נא לר מלל עורה
 על ידי כנה אס על פין יבנה נאר וכי ידס קמ. פ' נכ
 על פין ידלל מעילי פ' נאר ער אידס לבס קנת. פ' כעס
 העלרס ממע. וזהו ארס אין על מימר פומן ארעבה נאר
 וארס ידס ארעבה סלע. סלע ידלל על סלע ומערה. פ'
 סלע הוא עט. יאכר כמא ידלל יאכר לבס כ' סלע ו'
 ומערה. אן פ' יסור ומערה פ' הפארה הנה ידלל
 הכלה עליו אלכ נאר כמא ארס כמא יאכר. ויכר על
 כרן טיב ומערה. פ' סלע נאר עבוב. ועל דרך הסור
 י' סלע ומערה. מוס חסר אכל למחוק עיש יטען. פ'
 מוס מרס הנקד אס יחסר אכל ידלל אחר מאכל הבא ל
 מכע נחמק ובינה למחוק ער חמה אקד מחוק א' אמר

העובד ה'ה

נקרא אל נא ונקרא כן מפני שהוא עובד
האחרונה השנה והוא המיוחד בעצם הכיבוד
העצלה מדרך החכמה הקדושה

העובד ה'ו

נקרא שפע עבד ונקרא כן מפני שגם מהותה
שפע העצלה והוא משפיע שפע ההוא על כל
הברכיה המאחרות בעצמותן

העובד ה'ז

נקרא אל נסרה ונקרא כן מפני שהוא זוהר
מזהיר לכל הכחות האלהיים העובדים בעין האל
ובעין האמונה

העובד ה'ח

נקרא אל אל ונקרא כן מפני שהוא הבונה
הקדושה אשר אין לה שום להתייחס בו כי אם
במדי הדרולה האלהים מעצם קיומן

העובד ה'ט

נקרא אל טהור ונקרא כן מפני שהוא מטהר
אה הספרות ומצותן ומבהיק גזרה הבשרים
ותוכן אחרות שהם מיוחדות מלך קצת ופירוש

העובד ה'י

נקרא אל מהותך ונקרא כן מפני שהוא
מהותה וישב על כסא הכבוד ומזויר בזוהר
המאורות כלם ומשפיע שפע ריבני אשר הפעם

העובד ה'יא

נקרא אל מיתתה ונקרא כן מפני שהוא עובד
הפנימי המסודר בסוד המערכה והוא יחס
העלבה לעמוד בפני עלה העלבה

העובד ה'יב

נקרא אל בדי ונקרא כן מפני שהוא עובד
האנוני הדרולה הקדושה מזוהר פ' מקום
מוצא מזיון החושים במראה

רב אברהם צדקיהו רב אברהם רפאל
 אשכנז פליאלי רב אליוסף
 רב אברהם רב אברהם רב אברהם

אלהים רבם משרון רב
 אלהים מלך אלהים
 המלכות היה מוסר קבלה ללמדיו בספר או בעל פה כר
 לחסידיו ולהעמידו על כל העצמות וכשהוסיפו בעל הקבלה
 לחקור בעצם המציאות אחרו בעצמה ברעב בחסד המבורך
 האצל בזה שמו מעצם זה החסד לבד עבירה פלאות חכמה
 וקדמונים ובעל המחקר קראום ארתה רגיה והחכמה הקדמונים
 אנשי לב הישרים והעניים אשר היו מרגבים בהם על דרך
 הקבלה מוכן עיקרי תורה כמאפטיהם במחלקות הורו שהאבות
 היו דורכים דרכים רבים כר לעמוד על אילן העבודה אכן פלאות
 החכמה אשר מסין צדקיהו לאברהם אבינו על במסערה הבריה
 ואילן הם כתיבם

הערב הא' תראה שכל מופלא והוא אור מושל קדמך והוא
 כבוד ראשון אשר אין לו ברירה יכול לעמוד
 על מציאותו

הערב הב' הוא שכל מזוהר והוא כבוד הכהונה וזהו
 האחרונה השנה המהבשא לכל לראש והוא תראה
 כפי בעל הקבלה כבוד אלה

הערב הג' תראה שכל מקורא והוא יסוד החכמה הקדומה
 התקדמה אמונה אומן נרציה אמן והוא אב
 האמונה שמה האמונה נאמרה

הערב הד' תראה שכל קבוע ותקדא כן אחרת מופלאים
 כל הכחות הרוחניים בקנה האתגלה שמהאמת
 לו מעל בזה המאמץ הקדמון יה

העוב הכ"א

נקרא של החפץ המעוקב ונקרא כן מפני שהוא
מקבל שפע הלאהוב כ"י להאפייע מברכנו לכל
הנמצאים בלם

העוב הכ"ב

נקרא של נאמן ונקרא כן מפני שבו מורכבים
כחוקי רוחניות כ"י להיות קיומם לכל ה"ח
המאמרים בלם

העוב הכ"ג

נקרא שכל קיים ונקרא כן מפני שהוא כ"ח
קיים לכל הספרות ונקרא כן

העוב הכ"ד

נקרא של רמיוע ונקרא כן מפני שהוא רמיוע
לכל הרמיועס אשר נבראו ברמיועס ראוייה
לרמיועס

העוב הכ"ה

נקרא של נסיוע ונקרא כן מפני שהוא
הנסיוע הקדמון אשר בו נמסה הנצח והעלה
לכל החסידים

העוב הכ"ו

נקרא של מחורא ונקרא כן מפני שבו מחורא
הק"ב לכל החוראים שהם מהחוראים בבריא
עולם

העוב הכ"ז

נקרא של מורגא ונקרא כן מפני שחמור
נברא של כל נברא מורגא וכלל העליון
והנמצאים

העוב הכ"ח

נקרא של מונטבע ונקרא כן מפני שבו
נאלם טבע כל נמצא מורגא וכלל החמה
באלמנה

העוב הי"ן

תקרא אכל מעה"ן האחרונה ותקרא כן מפני
שהוא עתה הכבוד והוא האלום אמרה ה'
הרוחנים האחרים

העוב הי"ן

תקרא אכל מאור ותקרא כן מפני שמעמיד
עתה האשאל והמורה על הדעים וסודות
הקדש ובנוהב

העוב הט"ן

תקרא אכל מעמיד ותן כן מפני שהוא מעמיד
עתה הבריאה בערפלה טוהר ובעל העי"ן אמר
כי הוא הערפל וזהו ושרל חולות

העוב הי"ן

תקרא אכל נתי ותקרא כן מפני שהוא ערן
הכבוד אין כבוד למטה הימנ כמו שהוא
והוא תקרא כן ערן המוכן למסדים

העוב הי"ן

תקרא אכל ההודא והוא מוכן למסדי האמונה
להלבש בן צמח קדושה והוא תקרא יסוד
הרב במעמד העליונים

העוב הי"ן

תקרא אכל כה השפע ומרען תמידות מושט
רז ומירה המולגעים כהל והרמזים במקרה
מחשבות מעלה העליונה

העוב הי"ן

תקרא אכל סוד הפעולה הרוחנית טלם
ותקרא כן מפני השפע המהפאט בן מן ה'
הכרכה העליונה והכבוד המעולה

העוב ה"ן

תקרא אכל הרען ותקרא כן מפני שהוא
בנוה כל היצורים טלם וכוה האכל
יורע כל מחשבות החכמה הקדומה

הכלה המקירה מה איפסר לתקור ממנו ולפי' ראיה לבאר
מעט מזער מה שקיבלו בפירות אילן העבודה הנזכרה

אמר הכהן הראשון קרא את מוסלם פי' מלשון כ
יפלא מן הדבר שהיה אצל ירמיהו כאלו אמר
אל העולם מכנסה נשאר מכל מה שקולגו וכאם שעלה
העלה איתו מוסלם לכל מה שקולגו כי השל המוסלם שעלה
מהשני קולגו והסוד בזה כי ידוע הוא שגורא אצלו היה
גורא ל האונגור וכל העבודה הס' בו אמנם ברוך כל
לשון פלא אונגור אצלו ולכן קרא הכהן הראשון את יקרא
שמו פלא ינעץ א' גבור והכהן היה קרא מוסלם בע' הע'
כי איתו יקרא מוסלם נממיון והוא קרא קרמץ פי' הוא
קרוס בכל המעלה לכל המצאונות ואין לו ביה יכלה
לעמוד על קצאות כמו שאיתו יכול לעמוד על עיקר
מצאונות על העל ר"ל מהות.

הנביא הכ קרא את מקהיר והוא כהן הכריאה וזוהר
האחרונה השונה וכו' דע כי האין לא יבין
עליו משני לא משני אחרונה ולא משני יבין כי אין יאמר אחר
על מה איתו מוסלם לא מצאונות וכל שכן לא יאמר אחרונה
וכתבנו בע' הע' כי האחרונה הוא משני איתו עתה המעין
אין הוא מקרה מן המקרים והוא בכלל הכמורה העבר והכמורה
הכוכב אשר יתחם לכן לשטח ולחץ ולזמן ולמקום ואין הערב
הקרא פלא ר"ל אין בעל כמורה עד שיתחם לו הכמורה כי אם
אין האין מקבל כמורה כל שכן על העל ולו השל המוקהיר
פי' כי עתה כל המצאונות נחשבו מהשכל בכל המוסלם

העוב הכ"ט
תקרא אכל מושגה ותקרא כן מפת שהוא מהגור
כל נאם אשר יהאם רמה הכנה כל הנלגים
בגדלים

העוב הל'
תקרא אכל כלל ותקרא כן מפת אבו טללים
הוכי אמים במשפטיהם הטוב והמזל עינים
האלומי ידיעם באופט נלגים

העוב הל"א
תקרא אכל המירי נלמה תקרא כן מפת
שהוא מעבד מהלך השמש והלחה דרך הבגרה
כל אחר ואחר כהלל הראוי לו

העוב הל"ב
תקרא אכל ע נעב ותקרא כן מפת שהוא
מזאקן לל המהמשים בעבורה טכט לכה
לחלס

אחרי
זהו פי לב נלמה כלל כסדלן
שסדרה לו שמוהם אלה נלמה ואיה לב
לו מעט מועד ממה שקילטן בביאור בעה הוא
יק ל ט המכמה והביה לכה כרך יק וכל אשה
בעה כוכו

דע
כי דרך ואדלם נאכל נלמה ומלל ומלל ומלל
כלם שמוה מונחור לנחור עלם לפי אכל תקיקוה
העבורה תקקו ככורה אטוס כדמנה יור אטומה אשר היז
נלם לל האורחיה נכ יגיוו כל האורחיה וכל העבורה
והיא כל האורחיה וראיהם ואחיהם נעלמה מל והיא
כל כמור מלם ל האריך נאיה מקום ככורו נא האריך
אנ מלם נלם אהמקיקוה מונחור לל העבורה המקום על

הענין הד' נקרא של קבוע ונקרא כן לפי שמימי
 מוצאנו כל הכח כן של הכח כן קבוע
 וכחם מורה שושן ולפי מוצאן מוחל על הכח והחיות
 בקנה האצלה כדרך שגור הבנין בבנין בקנה צור
 ולפי כל צורה הבנין אשר בבנין בדקו צורו כלן מוצאנו
 מכח הצורה אשר בבנין כלן מוחל ולא מוחל. והוא
 כזה כי צורה בבנין החלץ אשר בצור הבנין הוא סבה לחלץ
 העצם בפועל. אמנם אין החלץ אשר בצור הבנין סיבה
 לעצם המצוי בצור הכח כי אין צור החלץ בצור העצם
 ולכן אמרו מוצאנו חיל מוחל פי המין מוחל בצור
 צור כן צורה כי כשם שהעצם הוא העצם לעצם שצורה
 כן העצם הוא סיבה להניח. והנה הענין הזה בכח קדמון
 שהוא הענין הראשון הוא מוחל כל מיט האצלה

הענין הד' נקרא של שרש ונקרא כן מפני שהוא
 ענין אחרון השנה כי מן השלל מוצאנו
 מוחל ולמה. ויש הפרש בין זה הענין ובין הענין הכ' אשר
 הוא צור אחרון השנה כי הוא הכח מוחל שואו העצמים
 באחרון השנה עד אין הפרש לו כן לשלל כן למין כי הוא
 חוץ ומחלל אפי' לדברים כמו אפי' לעל. אע"פ הענין הד'
 דברים המופשטים מוחל למין ולשלל ולפעם ולאחר ולרין
 ולחמים כלן שרש מוחל פשוט ושווה בענין הכ' והוא
 כזה לשלל אחרון השנה ומקצת ומקצת השיט בבר
 אחרון פשוט שם לא שבין מוחל כי כשם שחור שחור
 כח מוחל וכח מוחל או שיהיה כשם איטו ההבנה או היוס

ולכן נקרא אצל מזכיר ונקרא עוד כבוד הבריה לפי שכל
עבאר אלא ירהוה כחנה מאיכנה וכונתא כאילן וקל וחומר
אלא ירהוה מקרה מעשה וקל אלא ירהוה דע כלל דבר
ולא מאין כחן אקבלה מפה אל פה ולפי איך טען דע להלכה
העבאר נקרא כח הבריה ונקרא אחרות האזה כי הוא המקל
אחרות באמה וכן יאמרו כי העצמים איך ומעלה את אשר
אחין אעפ איך ראוי ונקרא כבוד איך כי הוא אחר
הפלא והאין וזה הערב נקרא מרה ההאזה

הענין הרב נקרא אצל מקדש והוא קדוש כל מיני
קדושה ומזומן ומזון לקבל הערה הבנה
כדרך שהמזון מוכן לקבל הערה והוא יסוד ואור החכמה
כי ממנו נמצאה החכמה לכל הספירה כי היא החכמה
הקדומה איך והחכמה מאין נמצא והחכמה הזאת נקרא
אמונה אומן איך ויהי ידיו אמונה והם ידיו אלהים לבין
בעשר ידיו להודיר כל מאין אל האמונה להחכם ולהשיל
סמל אלו אלעזר ולעזר וזה הערב היה באמונה
עם הערב הפלא אלהים ולפי אמרו בעצמיה רבה
אמון מבוסה אמון מופת ועין איך אמון סבר אמון
פירוש וזה הערב נקרא אומן כאשר יאמר האומן אר הינה
ועין בעצמיה רבה וזה הערב נקרא אומן כי היא הינה
כל אומנות אלהים כל ביה איך ין בחכמה יסוד אר טען
אלהים כחכמה ואמר בעצמיה כח אלהים וזה הערב
נקרא אב האמונה כי ממנו האמונה נמצא והבן זה

מלך
הענין

חי מהעצם אך אינו מחולק מקומו כי הוא נקרא והקוץ בארץ
 נל הבא לרע אמרה הערב זה ערב שיחקור עליו חתרי $\frac{2}{3}$
 הגדולה הנאמרת ממנו

הנביא ה' נקרא שכל מהור ונקרא כן מפני שהוא מ
 מהור ומכביץ בידה רבשה הספירה מאשר
 יעלה עליהם שם חלורה מהור הממורה אזי הוא מכביץ ומ
 נמצא ומטהר ומטהר אף בורה רבשה וחלוק מהם הממורה
 נלף הוא מכין האמורה כרי לחר כל קימץ ופדור

הנביא ה' נקרא של מהגתץ ונקרא כן מפני שהוא השל
 מהגלה ויוסכ בסמא כבישה נה עליונה ומשל
 מאומה אל הכף והע נאל ל הממורה ומשפיע שפע ביטוי לר
 הפס ונקל מהגתץ על שם שחקל עמצי המור מן הכיה

הנביא ה' נקרא של מהמחה ונקרא כן מפני שהוא
 עשם הפיגור כל הפרסה המסור בסור
 המערה אלהמכורה העליונה ואלהמכורה אלוטה ויחס המכורה
 לעמוד כפס על העל כמו אמר והכילה הפרסה לרס בין
 הקורס ובין קורס הקורס ואל יבוא כל ער אל הקורס מבר
 לפרסה הפיגור כל חסר וכסד הפיגור הזה מצי הכר כח
 המכריל כן כל השמה וכן כל המאל

הנביא ה' נקרא של ביר ונקרא כן מפני שהוא המורה
 כל אשר כל המים כל ירד במרבה והביאים
 חוים כן ונקרא אופן הגדולה לר שמואה כלום עליונה
 והמנוע נל הממחה וזהו סור ביר הוא בשחקים וקדח

חלילה וחס אבל האיש למעלה מן היסודות: וכל שכן שהיא למעלה
מן האיטרה לסודו: אומנם כבה אחר שבאש ואורו הכה כהנא
באש הוא כה פשוט כל כה יסוד נכלי, שום איטרה ואנס איטי.
כן יא לבין כעצב היה שבו אחרות אנה אשר חמה יתפשט
כח חלקת נחמורה ואיטי: נישלן לזקח דמיון ההכלל בין העצב
הה לעצב הכי כי העצב הכי חמה לעצב נהעצב הה לגיחה
כפי אחרות השנה.

הענין הו' תקרא שפע נבדל ידוע הוא כי שפע מלא
דם נחילה ורכני שז ואפעה מים הכסך
ופי רכני נחילה מים הכסך. והנה הנחילה והרכני אשר עזל
מן העצב הנזכר שערך אזור החמה חמה יאפע וינחל אורה
אל הלבנה ועד יאפע מן החמה אורה על כל הנמצאות
כן מן העצב הנזכר יאפע חמה שפע נבדל ונפרש מן העצב
הנזכר הכיטרה והמקורות המוחותה כעצם העצב הנזכר.

הענין הו' תקרא של נהר כי הוא נהר מכל מה
אנולמן ולא יאד רק בשלל הספירות וזהו
ההכלל שכן ענין ללבוש המופלא שהמופלא נחשני
האליס מהשטלן נחילר העצב הנזכר יאד להשטלס אשר
כספירות נחילר נהר למחשבה נרעין אלהט הקל אמונה
הענין הו' תקרא של אל מלאן נאלמן ימי אכלן כי
המונ נהדען עד סופן ולפי שהעצמה המון
נאלמן נמי איסא לעמוד על הבליה כהב זה לא מן אל
מזהיר ולפי תקל אל נאל רבמה ברב זה כי זה הספק הע
בין כל שט מיטס והמאל בזה כי הנה החלק אי איסא
לעמוד עליו אם הוא מכלל הדקס או מכלל העומה הוא

כיסוד המלבן נני הוא כחמל והנן זה

הנניב היי נקרא אל ביה השפע נקרא כן מפע אהמה
 אהמספלה ביה יטלס למשך ממע ל המ
 מהמלטה ביה או נקרה מחשונת כל הנניב כן יטלס למשך
 כן נחירק מע הע ויש הכול בן נחב זה לנחב הנן כ נחב
 הנן נקרא שפע מכל לפי אהממ שפע שפע מכל על כל המקורות
 למחיות למקלס שפע אל זה נחב הוא שפע לענין למחור
 נחבה נחמה מע הע ולא מענין פרטה

הנניב היי נקרא אל סוד הפעולה ונקרא כן על ידי
 נחב זה מהפעלה השפע היחודה כן
 הכריכה העלונה לל מבק אל כל הספירה והנה הנחב הוא
 על ידו יחלק השפע לל מבאי הספירה

הנניב הכ נקרא אל הנניב ונקרא כן מפע אזה הנחב
 נבנה ל הימנים אשר נחמה ועי זה
 האל יורע כל מחשונת החכמה הקדומה לל העלונה ויש
 הכול בן זה הנחב לנחב היי כי היי מאיר בסוד כע נח
 מוריע סברי החכמה

הנניב הכא נקרא אל הכ החסך המטק ונקרא כן
 על ידי זה הנחב מקבלס ל הנבואים
 שפע אהמ מקל מבק כרי להפיע ממע לכול

הנניב הכב נקרא אל אהמ כ כיוו נקראים אלס
 נחמנים ומקבלס על ידו כרי להיות נחמס
 למחשונת כה הש ועל ידי כן נחמה מעלני לעלני

חזקיה על אם מחנה יד שרי יחזה

הנתיב הייך קרא אל משה באמרו ויהי עמך הכור
המקל מל העבד והוא האלם וחס
אמר הכומס האמר המיוחד באמרו עליו נמצא אומר
אל המשיח מהימים על נבזה הייך ולפי אשר בן יי
הנתיב הייך קרא אל מאיר וקרא בן לפי שהוא מורה
על חס וסוד עליו לפי המהפאים מחס
ומאיר עשה בסודי הור והוא עמך האלם אשר כור כל סודי
מעלה ויהא מלה סוד הקודש והבטח כל סוד הקודש שהוא בע
ורבנה הקודש ובע

העבד הטוב קרא אל מעמיד וקרא בן משה אומר
מעמיד עמך הטיאה בעמך טוהר פי
העבד הזה הוא מקדש אה העבד ומעמידו ער איהיה ראוי
לקבל מקדוה העליונה מל העבדים ולכל חזק
העבד עי זה העבד לא היה באפשרו האלם לקבל עזר העבד
ועליו נאמר באומי עין לבאן ועמך חולב

הנתיב הייך קרא אל שמי לפי שהוא מוח לפי מי שמי
אמנם אה ישרו והמורה והוא עין אלכסר
כימה העבד הקבל העטרה העטף ועין על מצבה והוא
הקל הן עין המוסר למסידים אשר בעטרה

הנתיב הייך קרא אל הקדש דע כי ככה הרב כל העוונה
אשר ^{המאדים} קראים באים ממעל ועל הארץ מהרה
ובס נכבזה ולפי כל העשנה המהעלנה מעלני לעלני באיע
לחיות עמרים כענן המים אזי אורה חסירי האמלנה ילבאן
סאמר מן בעל הקדש אשר כבאורה כדור קדושה אשר אס

בשלשים

וארס עבירה פלגא חכמה יצא על מה
 שהקרה ברא בעלמא כעדרו כדאן ארס אע"פ
 נעשה ארס כעלמא כדמוכח וכל זה ס'
 איהבונן מהנן הקלה אה סהבי החכמה אה ואמר עורי קצת
 זאה ומבשרי אמה לזה פ' האיברים אשר נסדו אחר עורי
 נחקקו זאה ל' העט עד אל פטיה וכלה נחקקו בארס ולכן
 מבשרי אמה לזה פ' האיברים אשר נסדו אחר עורי וסב'
 ביארט לעיל כ' היור היא חלם כל ערה והיא החכמה יצא
 כ' חכמה ולכן כסא שהחכמה העליונה היא ראיה ל' הנמצאים
 ואחריה הל' והיא כל ושלמה מל' נא איסור אימא לערה
 דבר מן הדברים כ' היור היא ראיה ל' האורגני ואחריה ושלמה
 כן נא איסור להמא לערה אנה מאורגני הקורא ודמיונה
 בארס דאז אה רמור כמראה ארס עלון מלמעלה וכאס'
 אהמל מקל ל' חיה עכור כ' היור האל האטוס מקל ל'
 חיה מקינה וכאס' אהמל ראיה קיטל ד' מקינה ל'
 איכור כ' היור הזה קלה ל' מקינה ל' איכור וכאס' אהמל
 אהמל הזה מקינה ל' מחוץ לקיע כשן הקרח הערד כ' היור
 הזה מקינה ל' אמה רקה למור והיא לבא ושמל ל' הנמצאים
 וכן בארס מקינה ל' איכור אשר בזמן כ' חרי מוכרן אמה
 רקה למור ~~אשר לבא ושמל ל' הנמצאים~~ ובה מונח המוח
 והו סוד אה קדומים י' למוח אברא העלון אבה רב לעם
 הדלגה והכ' סמוך למוח וכדור ביוקיעלן קיע שום
 וכאס' אהמל אשר מלמטה לקיע אלמטה לא יהיה ל' קיום
 אלה הקיע הדק כ' כ' אין קיע לארס ולא ל' כמור
 המוח אלה הדק ובאמה אשר מקרה ורקה למוח ולפי אס

הנהיג הכהן קרא את קיים מפני שעי' זה הערב יבוא כה

קיים לל הספירה לבלבד מזה קדוש בן ולי

אזה הערב מן קיים לל הספירה לל קרא את קיים

הנהיג הכהן קרא את חמיה וקרא כן לל שפא עוף ומונה

וערה לל החמיה אשר בראו כמיוס לל

מבנים בדין כח חלק לל מיה דומה ולל מיה עמח ולל מיה

חיי ולל מיה המשכ לל אשר כס וככסה ולל עמח השמים

ולל הנמצאים לבלב עין לויס חלטה שחלה כראוי לל

הנהיג הכהן קרא כה כסיה כ כה מנסה ה לל הנמצאים

הנהיג הכהן קרא את מחורש מפני שכזה השל מחורש ה

הנרא לל החורשים המורחשים בבריאה העולם

והוא יתא מן הכח אל הסועל וקרא אלל

הנהיג הכהן קרא את מורג וקרא מורח שחמט נבוא

ל הנבואים מחמה ולל העלן והנבואים

הנהיג הכהן קרא את מונטב מפני שכל שאל טבע ל

נמצא מחמה ולל החמה כאלמנה שפא הטבע

וקרא אייע כיה טבע

הנהיג הכהן קרא את מונסג לל שכל גאס שחמה

ל הלגלגס אשר יגדלו הוא מחמה

קדום ונבואים

הנהיג הכהן קרא את כלל כ הוא כלל כחיה לל הלגלגס

והמולע והמורה ומשפטים

הנהיג הכהן קרא את חמירי כ הוא המערה השמש והיום

ואר הטכנים והמורה ל אחר מהם כלל

נכון לל הנבואים ממערכה אל המולע והמורה

הנהיג הכהן קרא את עבר לחל לעורר לכוכבים

ולמולע ולעמ

המון לל נבואים

ופיחא

עַל־נַפְשׁוֹ לֵאמֹר יִהְיֶה מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהֵי הַיָּם וְהַיַּבָּשָׁה אֲנִי חַיִּים וְנָהוּ סוֹד
 חֲדָשׁ הָיָה כִּשְׁנֵה לֵב רַבִּינִי. נֶאֱמַר יְיָ מוֹשִׁיעַ נַפְשׁוֹ לֵאמֹר יִהְיֶה
 לִי הַקִּטְרוֹר מִבְּשֵׁל הַיָּם. וְכֹאמֶר יִתְּנֵהוּ עֲבַד מִתְּכָב
 הַעֲשֵׂה וַיִּצַּע לִבְמִילֵה הַמוֹסֵס אֲנִי יִתְּנֵהוּ הַעֲבַד לִי חֲדָשׁ. הָאֵל
 מֵהֶם אֵל הַעֲלִימֵהוּ וְהִבָּה אֵל הַעֲלִימֵהוּ. וְכֹאמֶר יִצַּע מִן הַשָּׁמַיִם
 בָּהֶם עֵין הַמִּיָּה הַעֲשֵׂה אֵל עֵין הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר אֲלֵי. וְהָאֵל הַעֲלִימֵהוּ
 לֵאמֹר יִמִּין אֲנִי הַמַּעֲרֹנָה הֵן מִקִּיץ סָבִיב אֲנִי הַסְפִּיר אֲשֶׁר הַיָּם
 רְמוֹה־כֶּסֶם לִסְבֵּי עֲלִינוֹ כֵּם אֶתֶר הַדָּג אֶלְהַרְאוֹה־אֵל הַעֵין. וְקִרְאָה
 רֵאָה וְסוֹד זֶה כִּי כֶּסֶם הַאֲנִי הַסְפִּיר אֲשֶׁר בְּעֵין אֲשֶׁר הַנֶּאֱמָר רְמוֹה־
 כֶּסֶם לִסְבֵּי כֵּם הַדָּג כְּאוֹרֵה סְפִיר יִרְאוּ לֵב הַמַּעֲרֹנָה כְּהַלְלוֹתָ
 אֲלֵהֶם אֲחֵר מִהַלְלוֹתָ כְּעֵין אֲשֶׁר עֲבָדִים הַמַּעֲרֹנָה כְּעֵין הַיָּם
 וְהֵם רְמוֹה־כֶּסֶם לֵב עֵתָה אֵל הַאֲנִי וְהַסְפִּיר אֲשֶׁר מִכָּת הַמִּיָּה
 וְעַל יְדֵי הַעֲבָד יִתְּנֵהוּ אֵל הַעֲבָדָה אֵל הַמִּיָּה הַעֲלִימֵהוּ וְהָאֵל סוֹד
 שְׁסוּמָא אֲנִי עֲשֵׂה בְּשֵׁנֵה אֵל הַחַיִּים עֲשֵׂה בְּשֵׁנֵה אֲמַר
 עֲשֵׂה כִּמְהֵרָה כִּי הַמִּיָּה סֵרָה הַעֲלִימֵהוּ. וְעַל כֵּם אֵל הַעֲבָד
 הַיּוֹסֵם אֵל הַעֲבָדָה הַחַיִּים קֵץ הַהַעֲשֵׂה שְׁסוּמָא כֵּן יִתְּנֵהוּ
 מִן אֵל הַכֶּסֶם הַנּוֹא אֲשֶׁר כֵּן אֵל הַיָּדִיעִים. וְרַעֲהֵם מִקִּדְשׁ שְׁסוּמָא
 הַנּוֹא כְּהַלְלוֹתָ הַקִּדְשׁ וְאַחֲרָיו מִיָּה הַנּוֹא יוֹרֵד עַבְדֵּי וְאַחֲרָיו
 הַנּוֹא עֲשֵׂה אֵל הַכֶּסֶם הַחַיִּים. וְכֵן הַמַּעֲרֹנָה הַמַּעֲשֵׂה מִיָּה
 הַמִּיָּה הַנּוֹא יוֹרֵד מִקִּדְשׁ וְכֵן הַמַּעֲרֹנָה הַנּוֹא יוֹרֵד מִקִּדְשׁ
 יוֹרֵד עַבְדֵּי מִיָּה הַמִּיָּה הַנּוֹא אֵל הַעֲשֵׂה כִּי הַעֲשֵׂה לֵב
 הַחַיִּים. וְהַעֲשֵׂה הֵן עֲשֵׂה מִיָּה הַמִּיָּה הַנּוֹא יוֹרֵד עַבְדֵּי הַעֲשֵׂה
 וְכֵן קֵרֵב הַעֲשֵׂה הַעֲשֵׂה אֵל הַחַיִּים לֵב כֵּן הַחַיִּים הַעֲשֵׂה וְכֵן הַחַיִּים
 אֵל הַעֲשֵׂה לֵב כֵּסֶם הַחַיִּים. וְעַל כֵּם הַחַיִּים הַנּוֹא יוֹרֵד מִקִּדְשׁ
 לֵב יוֹרֵד כֵּן הַעֲשֵׂה עֵי הַחַיִּים שְׁסוּמָא יִתְּנֵהוּ עֵי הַחַיִּים
 הַחַיִּים לֵב אֵל הַחַיִּים אֵל הַחַיִּים אֵל הַחַיִּים אֵל הַחַיִּים אֵל הַחַיִּים

המחנה. טריפה. וכאם יש מחנה לקיים מצוה על ראש
המזבח כמראה אבן ספיר רחוקה כסא. כן אילו הקדושים
יש אם למה זכה ורק למצוה שר זהו ממונה. כן אומר
למים כי איתנו אומר מים ולא למה מים וביא דמאמר
לכונן להם מחנה על פני המים. והוא ספירה. כל זהו כלל
כל המדאון. נכשמה אין לה. והוא ראוי לקבל מצוה והוא
כעין כסא למור המה אשר אנחנו על הכסא ההוא שן ומחנה
לקיים מצוה על ראש המזבח אבן ספיר רחוקה כסא ורחוקה
ממראה אדם עליו מלמעלה. והוא המה הנזכר. ורע אורה
המה הישבה על הכסא היא המהיה וכעין ^{מלפני} חזקת אורה
המה. והמחנה ההוא הוא כמראה אדם. כי הזכר חזק אביסוד
אדם כי הוא כלל מנוע רבים. והנה אורה המה ממראה
מרבנו למעלה. וממראה מרבנו ולמטה היא כמראה אדם.
וכן הוא המה מהפאט זוהר נענה ומראה הענה כמראה הקדש
הוא מראה רחוק כבוד יי. ודא בבב כי מן המצוה העליון אשר
מחנה למה מופשטים ממנו עומד. וכבר אשר כסא יולד
כח ההדג וההכל לכל אבר עובר הראוי לו. ורע כי למי ימצא
אם הדג נרמץ וכל העומד ההם. נאם חזקת כמה שכרבה
הנה לפי המצא בו סוד כי אמורה אדם כל אומר מים נאם. ולפי
מוכרח הוא אירפאט מהם. וטובה כל עומדה העומד האחר
הוא המופשט מזה פני המצוה לעומד. ראש המנוע. כי יש חזקה
נפוחה בעצם ההוא כל כוונת אשר מוס יוצא העומד על הצד
הנה המה מאלה עומד להביא בו רוח שמוח לין כי היום מהעומד
כאמר והמיונה מכת המה רמז נאם ומה ערב כהיום כח הקטור
ועד כונן להם מים המדות על פני המים ולכן טקן זה השם
עיה יחזק חזק אלהות עתה זכה לקיים והאזנה למעלה

כל אלה העומד
נאסרה אמרי
האל איתנו למע
כמורה ולכן יחזק
ירפאט מהם
טובה כל

ביתו ולמעלה ממנו. העובב ה' טבע מהטוב אשר בין המולא
ה' וה' ויבדל ממנו אל המתיצה וקצתו הוא סבה להטענה
הוא וקצתו אל הסתר. העובב ה' טבע מהטוב אשר בין
המולא ה' וה'. והעובב ה' טבע מהטוב אשר בין המולא ה' וה'
ה' העובב ה' טבע מהטוב אשר בין המולא ה' וה' נחל נשלים
קצתו אל הכאף וקצתו אל הזרה והמתיצה. העובב ה' טבע
מהטוב אשר בין המולא ה' וה' ויעל קצתו אל הזרוע העליון
והזרוע וקצתו אל הסתר. והעובב ה' מרחב עם העובב ה'
בסתר והם מביאים המוש לזרוע העליון. והעובב ה' ילך אל הזרוע
וכן העובב הזרוע וקצתו מביא המוש לעין הזרוע וקצתו מהעובב
ה' ילך המוש ויטע הסתר. העובב ה' טבע בין המולא ה'
וה' וקצתו העובב ה' ירפא בדרך אשר בין המולא וקצתו
בדרך הזרה וקצתו יורד אל הסתר ויבדל מן המוש וההטענה
עובב י' טבע בין המולא ה' וה' ויפא ומקפאט לעור ויחל לר המוש
וקצתו יכנס לפסל בעין ויחל בין המולא והעל המולא
במה ירפאט לזרה ולסתר וירפאט עם העובב ה' וה' ילך
והעובב. העובב ה' הוא העובב האחרון היוצאים מהזרה
בין המולא ה' וה' עד אשר יחלקו לה עובב ויכנסו מעבדים
ויהרסו בעל הבטן וקצתו בדרך המוש ויחברו עמהם
והעובב מהמזל ויירדו אל האוקייס ויבטלו אשר רחל אילן
ה' וירפאטו מהפוק אל היד. ומהמולא עתה העובב יראו
והעובב אל עובד לזרוב אחר וטבל יורדים אל הנקלים.
והעובב עמאכס אל האמה שהיא אמה המים. העובב רמון
ושלמו ה' עובב אשר כהם ילמו העפאיה לל האוקייס
וה' ויב לל עובב למוזא האוקייס וכן לל פרקס בעצמם
הידים וכן בעצמם הנקלים וסדרן לל מלכ טען שהם יחשע

והחליטור והקבילתור והעבילתור והטלן הוא דבר קל ולכן
 הוא מזומן לכול הטבע וכן ההרגש בא אליו מן הטוב ה' והעל
 עין בזה הטוב שבאנו אל השישים מן המישוש הוא לבטח בן חס
 נקי ולא ייבש נכון ה' והקשה והטוב ה' יתעצב בן מאמור
 הטוב ה' והוא בא אל חיצ העליון נעקן בן כח הטעם והטוב
 ה' מציע ממנו קרה מוש השמע לאוץ ומקצת יציע ממנו קרה
 המעשה למעס והטוב ה' יציע קצת אל הלשון ואל הדיון ועד
 ללשון מוש הטעם והדיון מוש המישוש ה' וקצת מהפסט אל הטב
 קצת אל המאז וירפס ממנו אל הדבור וירפס ממנו אל
 הריאה ולשט וירפס לרשם הכבד והיא הפרוכה המכילה בן הקדש
 ובן קדש הקדשים ה' בן כל המאכל לל הגימיה וירפס מן הטעם
 הכבד וירכס בן אטמומכא וירפס מאס כקדוש הכבד והטחול ה'
 קרה הקדש וירכס אס קרה חלקי ה' ורע כ קרה טוב
 למח להם חיים והפוסט טוב למחל לפרס בן איברי הקדש ה'
 והאטמומכא הוא כל כול המזון הממלא אל הספירה והכבד
 הוא כל שט יבאל המאכל איפסל ערה העל נישטנו לס כח
 החוס הירוקה שט מכל הדבור והאש המוקה והטחול הוא כל מוכן
 לקבל האמרים מן המאכל והקדש הם ערבור אלח חרע לפעור
 והטוב ה' הוא עמח מאחרי המוח וכן אל הלשון והדבור ועד
 כח המעשה להם ה' עבאר כ בגיל שבע ערבור באים ההרגשו
 כל האיברים ורע כ מחוט האדרה העשבה מן המוח מהפסט
 מין לב ערבור וכולם כפולס מוח מן הטוב האחר שאין לו זע
 והם לב ערבור הממסור מחוט האדרה והטוב ה' עמח מהתק
 אשר כולל הוא אשר מחולקת המאז וה' יעלה ער אירכס בעור
 הראש ויין לו מוש המישוש ויציע לבטלס אשר כעיים ולפעם והוא
 מחסץ להם המעשה הטוב ה' טבע מהתק אשר בן המולא ה'
 וכן יעלה לעין ולפעם אשר האחר ויין להם המוש והמעשה הע'
 ה' טבע מהתק אשר בן המולא ה' וה' יעלה ער אירכס

ויעלה ער אירכס
 סבב הראש הטוב
 ה' עמח מהתק
 אשר כולל הוא אשר
 מחולקת המאז
 וה'

ובה כח כל ההווה הקדמוני יור הוא ואנו הא . אמר אדם כל מאונס
 ההווה נמצא מעלה כסדר יור הני מצאנו . ופי מצאנו אור
 הוא כמבא אל כ מ יאנו ב המצאנו המצאנו וכל האספקלריא
 כל המצאנו כחך שבאים המצאנו באיספקלריא וכאשר הקיע
 אל העט שהיא מצאנו אמר בן ספרים המיל לבד מוכה ב
 מצאנו העליונה וכלם בן ספרים . יא לך לרעה שהספירות
 יקרא ספרים מלאין ספיר בזהם . ואם כי עי בן ספרים אדם בן
 אומר והם אהיה יהודה אדני המצאנו כל המצאנו כספר
 כי בן מצאנו אלם המצאנו
 נספר נספר .
 אדם יור הוא ואנו הא וכלם הא מצאנו כי היא עלולה ליהודה כמו
 צמח . והנה הוכר במצאנו בן מיטס נבטור ואומר וספרים
 אדם ספר וספר נספר . נמצא ב המיל ב המצאנו נמצא
 מה יר מצא השפע נהיה נמצא נולד ער קצה ידוע ומה
 המצאנו נמצא לשפע חס ומן המוס הלבטור ומן הלבטור
 שער ומן העיר אש . והנה האם היה נמצא ומחלל ער
 שבטל טעמל ומחלל העיר נמצא נמצא נמצא אש הקצה
 נמצא על אדם אש נמצא האדם מן האשים . ואדני לעולם יהא
 אדם יור אשים כסדר וכל מעשיך . היו לש אשים . ועלם נמצא
 עטה אור באלה עטה אשים כרעה . והנה חקן כספירות
 אלהים נבטור וחיקוק ואכלים לב מצא המצאנו והנה
 נמצא ספרים . והאשים הם הם קיע כעין הקדח המצאנו
 והם אטומים כדמנה יור אטומה והיא מלא כל מצא . והנה כוח
 ין מפרק הים ומשבר סלעים וכוח ההוא שהוא כוח בן נעל
 העל במצא יאנוס כקע וכל יר אורב עיט . כי כאשר נמצא
 המצאנו כולם היו המצאנו לב המצאנו חקיקו מצאנו המצאנו
 אדם אטומה מן המצאנו . הנה נמצא המצאנו אש נמצא מן
 המצאנו ער שהוא סלע הם הם המצאנו ומלל נבטור חקיקוק

וכתבן לך ספרים מהטובים הסופרים אהרן הלל המיר וכתבן
 לך מלכ ביה דר' ושלמה המשיח ושלמה יהי' וכל אלה עמלים
 בל' כן כל מי מהנהג בל' עבדו נאילתו ה' ההמסס והרץ והקנה
 וביה הטססור ואלב ומירקין הלב והרכץ הנושט הקיבה והסס והמרה
 והכבר והטמול וטרפס הכבר והריאה והקדס אלמוח ובע מעשים
 והמשי האחרון ונפץ ונח אלוף והמוח והכבר והמוח הלב והכלה
 והכסס והאמה אלוף והטבור וביה המע' וסמפסן אלכסר וכ' עומר
 יש לו לשט' רומז לשט' וילקח המכילין בן הקדש וכן קדש הקדשים
 ומחיצה המסלה בן עבד ואשן לעבד אחרון הרי לך עבדו יא
 מהם עבדים ומהם עורקים וצדדים הרופקים לצדדים שאינם רופקין
 ויש מהן איברים ויש מהן עבדות לרומז מהן המורכב מוואמח
 בעל הטבע הטוב שבמאכל יחזור אומץ והטוב שבאומץ יחזור דם
 והטוב שדם יחזור שבע זרע והשאר יורח כסח הרומז אל ביה
 הז' הרעי' וכעין רומז זה בעולם היס' הטוב שבשפע יושלם אל
 הספרות והעיסול יורח אל הקמורת ודי למחן נאנח הטבור
 נאילתו מן המחקר הנסתר והעלם אשר אין לו צורה יטלה לעמוד
 על אמרתו ואין רעיון לעמוד על מציאותו נלצו מהשיח ויהיה
 פלא אור מלשון כ' פלא מחך הרב רבנן ארי' ירבסי' ועל כן
 נקרא אלף והפס' פלא לפי שהוא שלם בשפה ויש הפרש והכלה
 לפי שיש הפרש בין מורה האין ובין מורה ה' כ' האין כ' היא הער
 בשפה וה' י' כ' קרה השפה והוא בכור לשפה וסוד ביה הכסור
 לבין והוא האחרונה השפה שהוא משנה ביחוד האמה בן ערין
 לשע' במחילתו והסוד וחטה אה אשר מחמץ ונח' אעפ' שאי
 הוין ועל זה נקרא שכל א' עבד' וכל העולמים והעממאים
 מבע' והחכמה כלם עשמים ונחקקים במחמה רבאה לפי שהיא
 טולה ל' המראות והמקורות נאמתי שכל פרטי המקורות ה'ין
 ראיחור החכמה והמציאה החכמה כס' ב' ה'יה אחר נאמה יה

טו

על עין

ומהותו נאם נבוא לתקור מה שמתן בב' לרע אין עין החכמה
 בב' עין לא טל להיע להמאנה כ' הנה יס החכמה הוא יס אין
 לו סוף. אעפ"כ מעד על עתיו אין עמו עבה. אכ"א אין טל
 להיע להבליה תקירה לא יתן סוף חכמה פ' הנהגה הנ' והטור
 פ' אם נאמן לקח עבה בב' מר הקבוצה שבב' ולפי שבא חכב
 תקרא סוף פ' נעלם ולא יתן כסף חמירה פ' חסד הבא חכב פ'
 גם מר חסד הוא לא רגל כסב אופיר. נאם תקור אל החכמה
 מתן הרב הנמירה כסב אופיר דמה לר תקור הון שגור
 להטיל כב' לבב. ומה סוף תקור חסד שגור להמין אליה
 חכב לזה יק' וספר. ולפי אי' כב' זה סכס לעמורה ולעט
 הוכה כבירה מאמנה ולפיכך הרבה כרמיונה בזה המקום לר
 ישכנה זהב וט'. מהר הבא חכב ונכסיה משה הבא חכב
 והמורה פ' פ' מר יסור הבא חכב. כל אילן המורה לא יורע
 סב החכמה ושכנה בב' אין היא. ראמורה נביא אלחמיה
 היא לר עין בב' לא יזכר. כ' נאנה המעלה אסור לתקור כרה
 לקמן אס' ר' לר לזכר לתקור. אמנם נאן החכמה הפטט
 מסב הסב אשר הוסל בב' נכס שהוא איין מואד לנולד כ'
 החכמה אינה מואד לנולד. ניהיה כאמנה מלש רוס ידנו נא
 אפי' כוממורה אלב' אין חכב ומסב נא. למזכר אלה. אמנם
 נביא פ' נביא עליונה אלף כ' מר. המר יס חכב. לא ישכנה
 טורה ט'. כ' האין היתה הנה ק' יתן אה' אם רבוא לתקור
 על עין החכמה בב' מתן ק' יתן ר' כיה המהפטה ק'
 החכמה לא טל. נאמרו ט' כ' האין היתה הנה מואד
 נעל דין האמה כ' ט' הנכס כ' הוא חסד. יזה חסד סכב
 נביא החסד לט' ליה החסד נאנה אחר. נא' כ' מאנה
 החסד הטור והון והנ' כ' אשר יאמל חסד הפטרה עין לר
 יול לקח עין החכמה ק' הנה אין היא בב' לפי חור נאמר

עֵינֵי כֶתֶב
בְּשֵׁרֵי

יִקְרָאוּ עֲבוּדֵי וְהָיָה לָבֶן כְּחֶלֶק הָאוֹנוֹמִי כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב לֵךְ מִפֶּה אֵל
כִּי וְהָיָה לְךָ אֵל וְאֵל מִקֶּדֶן כִּי לְךָ הָאוֹנוֹמִי וְלִפְנֵי אֵל אֵל עִם
כָּל וְכָל עִם אֵל וְאֵל מִן הַבְּטָחָה הַהִם נִבְעוּ אֵל מִאֲנִי
וְשִׁבְעִים וְשִׁמּוֹנִים מִיֵּד אֲנִי כְּעֶזְרֵי יְאֻרִים כָּעֵב וְלִי יִקְרָא
כְּאֵרֶב עֵינַי וְכִסְפֵּי הַמַּאֲדָה כְּמִסְכַּר הַחֶלֶל וְכִי יְאֻרִים עֲשֵׂה
אֲנִי וְהָיָה הָאֲנִי הַהִם הֵן רָעִים וְשִׁבְעִים כְּרִמִּי מִדִּמְיָה הַסֶּסֶר
כֹּאֵל לִפְנֵי אֵל הַקֶּבֶץ לֵהֶם מִקֶּדֶן לִשְׁכָּתָן אֵל מִכִּי מִדִּמְיָה חֲכָם
וְהַעֲלִמָה יִדְעָא אֲנִי וְהָיָה עֲדֻמָּה מִלִּשָׁן וְהַנּוֹרָא עֲדִידָה אֲרִידָה
וְהַנּוֹרָא שְׁעֵרֵן וְהַנּוֹרָא לְהַעֲלִמָה הַנּוֹרָא לִאֲנִי כִי סִבִּי כֵּעֵ וְ
וְהַחֲכָמָה וְהַחֲכָמָה מִלִּשָׁן הַמִּצָּא כִי מִכֵּעֵ אֲנִי מִלִּשָׁן מִדִּמְיָה מִשֶּׁ
הֵיא עֲדֻמָּה וְהֵיא מִשְׁמֹנֶה יֵשׁ מִלִּשָׁן אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
כִי לֹא יִרְבּוּ אִי זֶה רַב שִׁינְדִּין מִאִי זֶה רַב שִׁינְדִּין לִשָׁן לִשָׁן לִשָׁן לִשָׁן
יִרְבּוּ יֵשׁ מִלִּשָׁן אֲנִי מִלִּשָׁן אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן
וְלֹא מִלִּשָׁן אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן
אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן
הֵם סִיבֵר מִשְׁמֹנֶה הַכִּיָּה כִי אֵל מִלִּשָׁן אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן
יֵד אֲנִי עֲרֵב כִּי אֵם כֹּא אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן
אֲנִי הֵיא עֲרֵב כִּי אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן אֲנִי לִשָׁן
לֹא יִכְפֹּא כִי אֵם הַכִּיָּה לֹא אֵם הֵיא וְכֵן אֵם אֵם אֵם אֵם אֵם אֵם
לִקְרָא עַל מִשְׁמֹנֶה הַחֲכָמָה אֲנִי הֵיא אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
בְּסוֹר נִפְשָׁא כִי שִׁמּוֹנִים יִמְרָה נִמְרָה וְלִפְנֵי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
הַמִּיִּים וְאֵל הַמִּיִּים אֵם נִבְאָה לִדְעָה הַחֲכָמָה מִלִּשָׁן הַמִּיִּים
לֹא יֵדֵעַ לִמְרָה מִשְׁמֹנֶה הַבּוֹס אֲנִי לֹא הֵיא כִי אֵם כִּי
לִקְרָא עַל מִדִּמְיָה הַחֲכָמָה אֲנִי עֲרֵב כִּי מִלִּשָׁן הַבּוֹס אֲנִי
לֹא עַל לִדְעָה כִי הַבּוֹס מִשְׁמֹנֶה עַל עֲדֻמָּה כִי אֲנִי הַבּוֹס כִּי
כִי אֲנִי הַבּוֹס עֲרֵב כִּי אֲנִי יוֹסֵף מִלִּשָׁן הַבּוֹס מִלִּשָׁן
הַבּוֹס וְהַבּוֹס רִמְיָה לִי מִלִּשָׁן הַבּוֹס כְּאֵל מִלִּשָׁן כִּי פִּנְ
אֲנִי פִּנְ אֲנִי כִי וְהָיָה כְּעֶזְרֵי כְּאֵל מִלִּשָׁן הַבּוֹס

וְהַחֲכָמָה

כמה יחיה וכמה יפסיד וישמיר ברין בנ חלקה המטר
ורך לחיון מרץ הנבירה קלור אז כזה ניספרה פן וסדר מהס
הספרה הבינה לחמה נגם תקרה במעשה ויאמר לאדם הן יראה
הן היא חכמה וסור מרע בינה והקנה שאין לנ מר להשיג מר
מידא הן אהא עט אכבע כרסן נענך סופן ברהילין ובהילין
בסופן ובאר עור אדם הבינה אין מר להשיג אף מר אהא למעלה
מל המנוחה אף וסור מרע בינה והיא הגלגל אלל הספירה
אהא הין אכנן הבינה מאר טקון בה טבוב האנוחור סמונה
ל פרטי הפרטים והכללים אזי הוא רבעה האנוחור זו לפנים מן
לך אחר לך לפנים נכן משכן ונתקנן זה לפנים מזה ער רבנ
רבן ול אר האנוחור וכן רבעה ל כלל הנמצאות ופרטיהן
ופרטי פרטיהן וכן רבעה ל שש נעש נאנל שמשן פרטי ל
העצבים כחשף ארץ אכן לפנים ומאה כ לך היא לך ונן ששנה
השע מאור ונן מאנה הכל לפי יאה וכן פרטי הנוחור וכן
פרטי הענוחור ונן אילנה ורשאים וכן פרטי חיוך נענפור ובהמה
ונקצם ונחש ונך הים וכן כל מי וכן מין המלאכים נשאר כחורין
ומאכערה וכן הגלגלים והטבוב ומסלורה וכן פרטי פרטיהן וכן
הימים והענוחור והמורכבים מן הפרטים ונן המינים ברין בנ חלקה
ל איל הענוחור כלל טלל בן ספרים אס ל אמה לל אהיה יהנה
ארע וכלל לל הענוחור אלהבטורה ההם טלל כספר וספר וספר
לל בן אנוחור אלה ית אהוא ית הא ואו הא נהם כנר השל והה
והמשל והאושל והרע והיורע והירע אף אף עשה ל מלח
אל היצורים כלל טקון בשמן ולפי טעויות אלל להשיג רב
ושנן דס הארס בארס רמו יסר כ כלל אהים עשה אר הארס
וזהו סור היצור להיות ל הנבאים מאורפים בארס והארס בהם
ולכן יפעל הארס במעשיהם בסור הכאפיד וההשבעה

והכן זה

ובכבוד טהור לא רחל. פי לא הענין. ועל כן רבץ לא יותן סוף
 החיה ולא יתן כסף חייה. לא יתהיב רוב סוף חילפה ולתן
 חייה סוף ^{החיה} ~~החיה~~. לא האלהות בפלטון רמן אופיר בכחול
 יקר ובכחול. רבץ אמר לא יסודה גם עבר בהבא מן צהר
 אין לא יבב חילפה מאט דהבא סכנה. רבץ לה איסור דהבא
 בילגוא אילתן בנקדא הין ומאן רלא יטריה אולא ומיבבא הין
 נעצבא ופירק אצרא לעלמא דארז מאט פזירה. ראמור. נביא
 לא יזכר ומאן חכמה מפשט. ועלבן וכחצין לא ידבר ופערז
 דחכמה מן חיילין. לא יערכה פטור טא ככרם טהור לא רחל
 לא יעלה חיילא ידקא דארז מן כוא בפלטון רבץ לא האלהות
 אחרי אטור לך המעט החכמה והאצרה רל ערכה כבע חזר נפיש
 לך אגב אמרי מי אורה לחקור אמר יורה בעצמה אין חקל
 אצלה ואפע חכמה אמר כי גם זה הוא נמט מהשיא. וואה
 והחכמה מאן רבוא פי חכמה. נאי זה חקם פי כי חח להם טחמה
 ועלמה מעיע ל פי אפי מן הספירה אלוטה הימיה. ומען
 אלה ל ההכחמה הטחמה ט אין רב טמא יור מן האלים
 אכרן ומור הס ראש. ההמורה ט האכרן המורה ההיה ט המה
 טורה המורה. והאכרן מפשיט המורה. ומור המורה החיים
 אמרו באזטטן פי בכיכב איעו איעה אלהמה. אמנם להם
 שהוא הניה הנכבכ כיהוה וקרא באס אלים הכן דרה. פי
 העיב שהוא בא לעולם לל אחד ואחר מהפטיס הוא כע ורע
 אה חקירה חקם הליכ טחמה. כי הוא אכע לקצה האל
 יביט רמ ל האלים יראה. ומחן אכט כארץ החיים והמה
 ל האלים אס מעא ל היצרים נפטיס כסור. יהוה בארץ מן
 לא יעל ממט רב וזהו סוד החכמה. לעזר לרוב אלהות
 מן איה במרה במחל ובמאורה. ומיס פי חסר הכן במרה
 אכ מיד בעל מים ואים נא. בעצמה לחטר חוק. מיה

רל ט היה אין לה
 חיים אפי' לה נחיה
 יטל עליה לפי שהיא
 באמצע אהל אכר
 ספירה יא למורה
 יטל עליה לפי ש
 ט למעלה האל
 טן חלמה כחיים
 נהו טלה טא חיים
 וזהו סוד האל
 טלה יעקב אכר

פשוט

אל אחיה שבע כפולות שהם עשרה כפולות ונמצא כי כל זה
 הספר מסודר על פי דרכים בעולם ובשנה ובגש ולפי שבחיה
 המצוה הזכיר שם שר העולם הזכיר כאן שר העולם
 השנה וכן כל הספר הזה ומה בכל משה מהם רומז אל פי
 סודים אלה אמר עשר ספרות בלימה ומה היו העלונות
 אשר היו מקצת לל המנוח אשר נמצאנו בזה מאין אמר נבחר
 עשרה קציעים זה מזה באמצעות היו אשר הוא נאמר מלמה
 לא מבין אין לו מהוה אמר היו יל מהוה ולכן נקרא
 חכמה כלל מן אומה מה חכמה ול מה שנקרא בחכמה
 ובבאים ובבאים רומזים אל החכמה שכל מה רב מעשי
 יין טל בחכמה עשה מלאה הארץ קשית לדמיון אל כל
 המנוח אין מעיירות בחכמה כמו שחזק לעיל אל בע
 נקרא אין נקרא בלימה ומה כל מה מלאן עין לטוס שפי
 סבימה פה אין רשנה לרוב ולא למה ואמר שהנבחר הן
 הקציעים זה מזה כעין עולם זה בזה זה נמצא באמצעות
 כור אטום ומה היו ומה ארץ המים נקראן ספירות
 להיותם זכר ונקראים ספירות אבן ספיר דמוה כסא והם
 מסאן יל לבין לן אל מה שפרשן לעיל מעשן המקורות
 אשר בחכמה טלם נטיירו ונתקן כל קציע וקציע מאילן
 הספרות והם כל אשר נאמר מהם נבחר ושמנה ואובנה
 וספרים ומה שנקרא

וְאֶחָדָם הַיָּעֵץ לְזֹאֵר הַמִּרְצָה מִשְׁבֵּה הַטָּל לְבֶן מִי יִסַּר
אֲנִיִּים בַּחֲכָמָה מִמֶּה אֲמוּנָה בִּלְעִיל וְהֵם יִסַּר
מֵאֵל סְפִירוֹת וְסִפְרִים נִסְבּוּ וְסִפְרוּ וְאִם כִּי הַשְׁמָקִים וְכָל פְּרִיָּהִם
נִסְבּוּ וְנִחְקָקוּ בַּחֲכָמָה וְנִסְבּוּ אִמִּים מֵאֵלָן עַל וְכִיִּיִר כִּי בִרְךָ
הַנְּבִיָּאִים יִמָּצֵא כֹחַ לֵהִים מִיִּים בְּיָדָם יִדְוָעוּ אֵלֶם לֵב יָדָע
אֶהְיֶה מִתְגַּלְגֵּל בָּהֶם וְאִם אֲנוּס הַיָּעֵבֶה אֶלְהִמּוֹשִׁיקָא וְלֹ
טַעֲמִי הַהִגֵּדָה מִי יִסְרֹם וְעַד עַל לְמוֹד מֵאֵלָן מִי יִסַּר
אֶשְׁמַח עֲלֵיךְ כִּסְפִיר וְפֶתַח עֵינַי וְהֵבֵן אֲמִירִי זֶה סֵפֶר הַלְלוֹת
אֲדָם וְטַבַּעַן וְאִם עֲבָדְךָ יִמָּצֵא וְסִפְרוֹן פִּשְׁחוֹ וְאִם מִחַט עַד
מִסְפֵּן אֲדָר וְאִם יִמָּחוּ מִסְפֵּר מִיִּים וְאִם וְיִשְׁמַע וְיִסְרֹב
כִּסֵּף וְכִסֵּף לִפְנֵי לִרְאִי יְיָ וְלִחֻשֵׁי אֲמוֹן וְיֵאֵל לֵבֶן כִּי הִזְכֵּר
כֹּחַ לֵב עֲבָדְךָ פִּלְאֹנָה חֲכָמָה הוּא כָּל לִבְנֵי־אֲדָם וְאִם כִּי הֵם
נִמְשָׁכִים מִכֵּד הַקִּיָּא פִּלְאֹה אֵלֶיךָ אֵל הַחֲכָמָה אֲדָר הִיא יוֹר וְכָלֵם
אִי זֶה חֲקוּס בִּיָּה וְאִם כִּי אִם בְּאֵלֶה סִפְרִים וְכָלֵם כֹּחַ הַלֵּב
עֲבָדְךָ וְכֵם יְיָ יְהוֹה עֲבָדְךָ וְאִם כִּי אִם סִפְרוֹ וְסִפְרוֹ
וְסִפְרוֹ אֵלָל כִּי הַקִּיָּא לֵעִיל וְכֵן אֵם אֵלֵךְ אֲנוּסִיִּים כִּי
זֶה אֲנוּסִיִּים וְהֵם עַד אֲבָדְךָ עֲלֵי־לִמְסַע עַד יוֹר כִּרְאֵן
אֵהְיֶה עַד בַּחֲכָמָה וְאֲמִירִיִּים הֵם לִבִּי וְאֲמִירִיִּים וְאִם לִפְנֵי וְלֵא
קִצְרוֹ וְאֲמִירִיִּים הֵם אֲחִירָה אֵהְיֶה כָּלֵל לִלְחָמוֹת בִּרְךָ
אֶבְרָחָם כִּי וְלֹא בִרְךָ חֲקִיָּה וְהֵם לֵב וְאִם פְּרִיָּהִם בַּחֲכָמָה
בְּיָדָם וְאֵלֶיךָ וְאֲנוּסִיִּים וְסִפְרִים מִה אֲבָעֵלָה הַחֲשׁוֹנָה
קִצְרוֹ סִפְרִי קִצְרוֹ כִּמְעֵלָה אֲמִירָה אֲמוֹה וְכִמְעֵלָה אֲחִירָה
אֲנוּסִיִּים וְכִמְעֵלָה אֲמִירָה סִפְרִים וְכִמְעֵלָה אֲמִירָה סִפְרִים
וְכָלֵם לִפְנֵי אֵם אֵלֵךְ אֲנוּסִיִּים עֲבָדְךָ וְלֵב מִפְּנֵי הַשְׁמָקִים
וְהַכִּיָּעִין הַחֲשׁוֹנָה אֲמוֹ יְיָ וְלֵב אֲנוּסִיִּים עֲבָדְךָ וְכֵן אֲמוֹה וְכֵן
סִפְרִים וְסִפְרוֹ וְסִפְרוֹ חֲזֹק וְכָלֵל כִּמְסַע עַד סִפְרוֹת
מֵאֵלֵךְ סִפְרוֹ מִרְבֵּם עַד סִפְרוֹת לִימָה עֲצָרִים וְכִפְסֵם אֲנוּסִיִּים

ואלו יקב טלס מים מהטעמים הטעם סבוכה וכל אחד ואחד
 מהם נפשו שבה הטעם נשכלו ונעזרו נחשוקן ובאילו התקדו
 שבהם כל הטעמים מוכן יהיה אורוה אש בעבד אשה וזמן
 ומהם טברא מאור צמר אש נאמר להם יהי אור ויהי אור והוא
 אש נאמן יהיה טברא והוא טלס כל הטעמים והוא האור שיש
 בו ימי טברא נהג סוד והיה לו יין לצור עלם והמקנה שהוא
 היום הוא החמל וטלס מסודרים על פי כב אורוה כל פרט נבט
 אלה מין נאמן ממיט הטעמים נאילו הכב אורוה בסוד לך
 לטן נבט נאמן אפי' לטלס הם כל נאמן עליל וכן כל אורוה ואור
 מהן הכל והאורוה חיוה ורצה נאמן ופגדוה מדרך הטעמים
 הטעמים נעלה עד לטן סוד ומהן כן עליהן ומזוה הקפי
 הדקושים נבט מן המהמה המכרילה כן אורוה אורוה
 האורוה עד איתנו נעלה נפשוה אש והחיוה רצה נאמן כן רצה
 ממה כן הם על ידם והיו הנאנים חללים נענעו אורוה
 כבן אורוה עד איתנו מהן כל לטן נאמן נאמן נאמן
 מהן והוא האור אקמה לטלס והיא אמו אלהים כן אפי' כן
 הפסח נעזרו נאמן כן טלס קרואים נבוכים יין נאמן לזה כן יור
 מזה לטן אלה כן והמעם היה פלג קדוה כחשה אמו
 יאר כן טלס כס יין כס נאמן אש אמה פן אמה יסודוה
 נאמר כן אפי' היסודוה הם כן הארץ מוכבה מאליה נאמה
 יסוד פשט וכן אפי' כן כס אסיה ההויה מאלה והם הערר
 וההויה והמעם אשה והם אש הפסד כן כל המוכבים מרס
 איהו אש הפסד והם אש והמים והדוח נאמן אפי' מר מומו
 נאמן אפי' מר לחנוה והם הארץ מוכבה מאליה נידוע
 כן החמר יל כל המכמה הוא כן אלה לטיכיה לטן ולקור ולחור
 לטובא והם נאמן כן החם אמו כן לטן אלה אפי' אפי' אפי'
 פשטן האורוה לחנוה הפשט הנאן אלה והוא נאמן והם

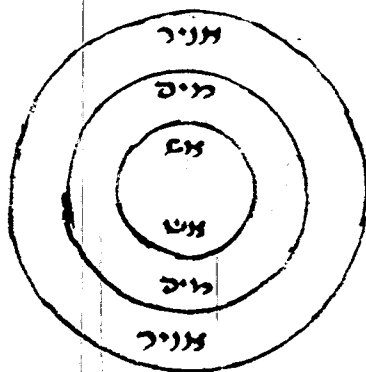

היסודות. וכאם שטענענדיג דיסודות שטענענדיג אונטערן
 סדר הנהגות אחרות האט למעלה נאמטן האנדל נאמטן האנדל
 נאמטן העבר. ועוד שטענענדיג באמערקט דיסודות האט פאנטעס לוב
 מורכבים מאתם דא מר יסודות. ונאמטן די סדר אמת הוא
 בעולם העליון האט דיסודות. ובעולם האמצעי האט דיסודות
 מאתם למעלה. ובעולם האמצעי מן האט למעלה. ובעולם
 אחרון מן האט למעלה כמנהג הארץ כהנהגת ירהבך העולם
 מסדר המאמרים שם הרבה כמנהג מורה לפי סדר זה העולם
 אמת כן האט למעלה נאמטן האנדל נאמטן האנדל אמת
 היום שערם כמה אחרות אין הנאמטן מן היסודות הוא
 שערם כמנהג המוסר הנהגת מוסר האט למעלה. אף לעצ
 האט למעלה למעלה למעלה. וכן זה נאמטן האנדל של
 האמרים והאמרים והאמרים והאמרים עליונים ונאמטן האנדל
 נאמטן האנדל. ונאמטן די סדר מן הסדר האט למעלה כפי
 עמדה וכן למעלה מן היסודות נאמטן האנדל מוסר מוסר
 אחר מן האט למעלה למעלה למעלה אין פאנטעס נאמטן
 שבעה כמנהג פ' מספר שבע מלך מאתם די האנדל יא מן
 מוסר נאמטן האט. נאמטן די סדר כן אחר נאמטן האט. נאמטן די סדר
 מוסר נאמטן האט. נאמטן די סדר כן אחר נאמטן האט. נאמטן די סדר
 נאמטן האט. נאמטן די סדר כן אחר נאמטן האט. נאמטן די סדר
 נאמטן האט. נאמטן די סדר כן אחר נאמטן האט. נאמטן די סדר

מנהג

חיים	כמה	ומורה
אלה	יסוד	מלמה
חכמה	חסד	אנלה
עשר	גבורה	עני
מן	רפואה	כעור

כוח להם מים ול חכמה אור להם ולפ דקור האיכור היה סדר
 העולם כי האור הוא פשוט כחלק הפשוט הוא עליון להבטח
 שכל יסוד ואמין המים הכותשים והם יסוד אל המים אשר
 עברו מהם הקישים אין בהם יהי קיע ברץ המים ואחרים
 האם שמים עברו האמים אלוטה והארכיט^ע והם סדרן על סדר
 אלוף

ויבא כי המים הקרובים לאש אין טבע טבע המים
 הקרובים לאור כי הקרובים לאש יקבל טבע מטבע האש קר
 חמימה ויובא. והמים אשר קרובים למלך האור יקבל האור
 מהם מקרה קריוה. והמים האמצעיים שבהם פשוטו האיכור
 המים ול קר ולם. ובהעבר אלה אלוט בל איכור שבהם
 יפסד קרין אל קרין וירמוז קרין במקרה וירבו מהם
 היסוד הכישי הקרא א עפר. אקנה איתן מן האמורה
 אין כי אלה יאמר הוא ארץ. והאלה הוא מקדוה האור
 והקדוה והוא אלה אחר כסא כבודו. וכאן טעם הכינסים
 ואמר כי היסודו הם כמדרגה האלילה למחזאים אחרת
 בלל היח. כי החמר הוא ראשון למחזאנה ואין למחזאנה
 הם ל איכור הפשוט ואלה למחזאנה הרכב האיכור והם

ולסלקו בארץ החיים ~~כי הוצרכו ללכת~~ ~~אם לעולם ועד~~
 או לרפוא חולים ולהביאן לחיים ~~שה~~ לבנה הפרעה אשר
 נברא בלחמה אה נפשו ולהשחיה מיומן ~~שה~~ לבאין שנת
 פי מאלן מחייתו ~~שה~~ כנס פי להכנס עושר מצר הדבורה
 כי מצפון זהב יארה והמורח העט ~~שה~~ לבק אחר
 העושר ~~ועה~~ לאור מצר העט והמורה ~~שה~~ לחסון מצר
 החן אלהיו ~~ועה~~ לחסון מחסן מצר הכסוד ~~שה~~ ~~א~~
 לחסנה מצר החכמה כי גם אויל מחסין חסב יחשב ~~ועה~~
 לרוב קול סיל ברוך רביב נפי כסיל מחרה לן ~~ערה~~
 לבסור חלקי ארס רל כרין כע חלקן בחכמה ~~ועה~~ לקרוע
 מצר הדמורה ~~ערה~~ מלמיה ~~ועה~~ אלס מצר יסוד ~~ערה~~
 לאחוב מצר אלס ~~ועה~~ לאמא יצר ימורה ~~ערה~~ ססור
 מצר עבירה ~~ועה~~ רקור מצר המהלה ~~ועה~~ שכל שכס
 אה לבנה כה מחנה אהא מקר ~~הן~~ כל חרז וחז ~~הן~~
 למלכור כה מחנה אסונבר ~~הן~~ מהחלה האורה ~~ערה~~
 כבני האורה ~~ועה~~ נאיל נעשה עינל חלק על כה ברה נעבול
 אורה אהני על אכנה קרע שטן נדיכש כטרה
 מקטע ~~הל~~ פק שקויה ~~עלה~~ קסח חלקס על כה

נעבול קל כל יום יום חן מס ילנה

דגל
 דגל שיפ
 לעס כפן
 נלנו עמכ
 חסב דעס
 שבר לב
 פכל שער

אהנה
 אהנה
 אהנה
 אהנה
 אהנה
 אהנה
 אהנה
 אהנה

אהנה
 אהנה
 אהנה
 אהנה
 אהנה
 אהנה
 אהנה
 אהנה

יעל אה אורה

אל אה

וזה מורה

נעבול קל עומד חס מלך עה
 קלמבר קלמבר עה
 חכמ מס: אהן נשע: יאנה
 עה מסק:
 חקין נע יעקב חס חלמבר
 עה ישר: עה חס: עה חס:
 חס חס: חס חס: חס חס:

נח
הור

הַבְּרִיָּה וְהַמּוֹרָף

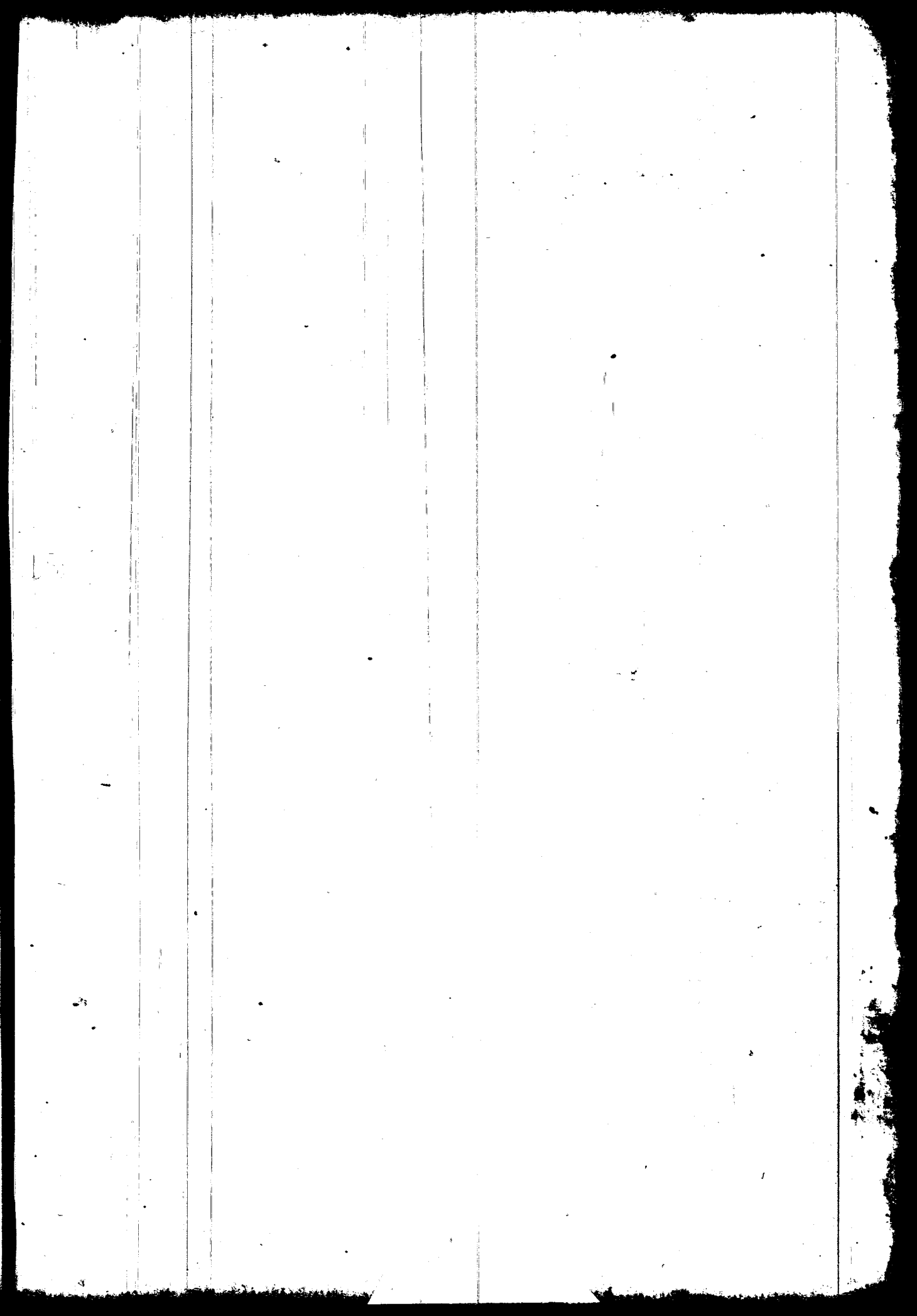
ועב- למור אחרה
ועב- לשקוד שונע אחרה
ועב- לרפוא חיים
ועב- לבשר
ועב- כסס אבנא עזר
ועב- לפרץ
ועב- לחיות מחיבן כשר
ועב- לבאלין
ועב- לרוב אנלי
ועב- לקניע
ועב- למחבב
ועב- לבחין

נערה אפרים	נערה אפרים	נערה אפרים
נערה יצחק	נערה יצחק	נערה יצחק

והנה סדרה לך כה מחנה אביה אשר הבטיח מהלכך
 ביד מחנה למחן ובד מחנה למחן ומהם יהיה כל משפט
 הבטיח אשר רב בהם המדות וידוע כי אם אדם סובב
 בשם יהוה להיות יהוה כנוז במוכס כנוז יהוה להיות יהוה
 בימינו וכנוז במוכס כנוז במלון אב יהוה שומר יהוה לך
 על יד ימין ומהם יתא כל משפט לך הבטיח מה
 החסד או מיהבן מהר הדף ולטעה העפזו כמחן החיים
 כי האדם על הארץ או לעקר שנוע מארץ החיים או לחיות

1201

וְתֵלֵל בְּמִקְוֵי הַשָּׁלֵם מֵהַלֵּב בְּלִילָה וְלֹא הִלְכָה בֵּית הַיּוֹד
 כְּאֵזֶר הַשָּׁלֵם מֵהַלֵּב יֵב הַיּוֹד אֵין זֶה מִקְוֵי מִלֵּד עַד אֲרֻסָּה
 לְבִמְחִי עֲצֻמָּה מִן הַשָּׁמַיִם כְּשִׁיעוֹר עַד אֲרֻסָּה מִלֵּד עַד אֲרֻסָּה
 הַכֶּף וְזֶהוּ סוֹר אֵין בֵּין מִלֵּד לְמִלֵּד לֹא כֵּן יֵב הַשָּׁתֵּד וְעַל
 פִּי אֵלֶּה הַמַּחֲמֹדִים יֵהִיוּ לְמַשְׁפָּטֵי הַמַּלְבֹּרִים וְהֵם כֹּל הַיְצִירִים
 אֲשֶׁר יִפְעֻלוּ בְּאֶחָד מֵאֵילָן הָעֵץ מִחֲמַדֵּי יִקְבְּלוּ בְּזִיכּוֹנָהּ מִן
 הַמַּחֲמֹדִים בְּאֶחָד מִן הָעֵץ עֲרֵבִים הַעֲסִיבִי כִּי וְזֶהוּ סוֹר לֵב זֶהוּ
 נֶעַם לֵב זֶהוּ חֶפֶץ הַחַיִּים וְזֶהוּ צֶדֶק מִפְּנֵי לְבָבִי בְּנֵי אֵילָן
 תְּרִיק נֶעַם לֵב. תְּרִיק נֶעַם לֵב. רָשָׁע וְטוֹב לֵב רָשָׁע נֶעַם לֵב
 וְהַמַּלְאָכִים בְּנֵי אֵילָן עַל הַתְּרִיק הֵנָּה וְלֹא חֲלָקִין יִלְךְ בַּעַד חֲסִדִּין
 הַאֲוִירָה בְּחִסְדֵּי יִפְעֻלוּ עֲשִׂינָה בְּחִסְדִּין כִּי דִין לְעַבְדֵּי לְהִינָּק
 כְּרִבּוֹ. אֲמַתֵּי הַשָּׂדֶה הַמְּכֻוֹן הוּא מִלֵּד מִן לֵב לְאִמּוֹת בְּמַלְבֹּר
 יֵין. וְכֵן כְּאֵזֶר הֵן הַמְּכֻוֹנִים וְלֹא חֲלָקִין יִלְךְ יִלְךְ אֵין רָשָׁע
 בְּכָל חֲלָקִין כְּמִילָה הִירָח אֵין אֵין פֶּשַׁע אֵלֶּה יִצֵּעַ לֵב טוֹבֵר אֲמַתֵּי
 עֲבָדִין מִזִּמְנֵן לְעַבְדֵּי מַלְבֹּרִים אֵין אֵין וְזֶה רָשָׁע לִיּוֹם רָשָׁע
 וְזֶהוּ לֵב רָשָׁע וְזֶהוּ לֵב טוֹב. וְזֶהוּ מִזְמֹרֵי הַיְצִירָה יִבְרָא לֵב
 שֶׁמֵּהַלֵּב לִבֵּה בְּהוֹיָה אֲמַתֵּי יֵהִיוּ שֶׁעַד שֶׁ חֲלָקִים הִתְקַבְּלוּ
 וּמִקְרָב לֵב הַיּוֹד בְּרֵךְ כֵּן יֵהִיוּ שֶׁעַד שֶׁ חֲלָקִים
 וְכֵן מִלֵּד לְמִלֵּד כֵּן יֵהִיוּ שֶׁעַד שֶׁ חֲלָקִים וְזֶהוּ
 הַשָּׁמַיִם וְזֶהוּ יֵהִיוּ עֲבָדֵי יֵהִיוּ כְּרֻאָה טֹלָה בְּרִקְוֹתֵי טֶסֶן
 וְכְרֻאָה סִרְטֵן בְּרִקְוֹתֵי רִמּוֹן. וְכְרֻאָה מִזְמֹרֵי בְּרִקְוֹתֵי דָד
 הַזֵּרִי. וְכְרֻאָה דְּרִי בְּרִקְוֹתֵי טֶסֶן. וְלִהְיוֹת אֵין מִן מִלֵּד
 חֲלָקִים לֵב חֲלָקִים וְלֵב חֲלָקִים מֵהֵם שֶׁ אֲוִירָה וְרִבְּרֵן מֵלֵב
 אֵין יֵהִיוּ אֵין לֵב אֲוִירָה וְזֶהוּ יֵהִיוּ רִבְּרֵן מִלֵּד וְזֶהוּ קֶסֶם
 אֲוִירָה. וְחֲלָקִים לֵב אֲוִירָה יֵהִיוּ כֵּן מִחֲמַדֵּי

והעדר. ואלו המורה חן כענה שעה בשא אל הכס. ואלו
אלו שבמורה ה' מנה ז' כלל ורמורה. ואלו בשא מנה
ז' שאי השעלה ורמורה כ' הרמורה היה ז' בשא. והמשל
בזה ז' עשר משאים לדורה ז' אונקס לשמיעה לבן יאח' כרן
הסך. והוא חומר שאיט מוכן לקבל הדורה או בשמיעה וכונתה
הסך. אל פועלגהס המעידור. איין ענין ער שאח' כרן
הסבס ורמורה ולפיכך יקראו פאנטור כ' הסך לא ימיר
חן בשא אן מעיר פאנט ממשא והסן זה. והנה למשא.
הפאנטור. יאח' המורה ^{אחמס} ~~הפאנטור~~ המעידור חן בלר
המורה. ולמה זה הסור ממואר שאין המורה פראן ז' כלל
שמש יאח' כ' בשעה שקרא יעקב אכית לבטן א' ואנדה לבס
וכ'. נסלקה מחמט שכנה. אכ' שמה חן יא פסול בורע. כמו
שא באברהס נגד כיתחן ועל כן נסלקה. פרחו כלב ואחמ
שמש יאח' ה' אהיט יין אחר. שכס שאין כלל לא אחר כ'
אין לבית לא אחר. מיר פרח ואח' בשעלה. כ' אין פסול ולא
המורה ב'כ' שכי. יה' לא למעלה ולא למטה. ויחל אל משפט.
העלמור. מהנהמה על פ' י' הורה על פ' יהוה יחמ ועל פ'
יהוה יסען. ודנה סורה לך לעל י' בהס
לבטן בהס כ' משפט. יין. והנה
שמש ומחן יין רבאור ממשור כ'כ' הורה. ויח' יוס נז אעור
ומחנה מהלכה החמה כל יוס ז' הורה. והנה לב' הורה שס'
יוס ורכיע. ומחשטן זה הולך לרעה כל יוס ויוס האל בא
זו מעלה שומרה השמש במהלכה אלה ובמהלך היום יא לך
חשטן אחר. ועור השמשטן בעה. נמצא אהמה כשהולכת
ער הוס א' מעלה כרן שס' ימים ורכיע יוס אהמה

סימנים כה מעשיו הקד לעמו להג להם נחלה מים ואור גדול
ארוכות ורב כה ובהם נפלים כל הקדוה נאמ יב פשוטה
פי אגן להם המורה אן הם פשוטים נעמדים מכל המורה
כה מניח ומים נאם כל אחד מורכב מאשה נחייב להיות
אזה כי באויר כה מים נאם וכמים כה מניח נאם : וכאם כה מניח
ומים : הנה אזה וכל אחד מניח כלל מנה שגלל כי אגן ?
אופעה אל רב ולפי נחייב להיות למספר יב והם כה לב רן
הנויות הנעלמות כל אלהיה נאליב היותו גליוה כל אלה יהיה
נאליב מולד נאליב חדשים נאליב מורה נאליב גלל אלכסומה נאליב
אכתי יי נאליב מניח נאליב נאליב נאליב נאליב נאליב נאליב
למ מניח כפולת נאליב פשוטה אם נעבור אים המורה מים
ומורה והמורה אלה מלמה והמורה עשר עות ואל לעול
הנה יב לב פשוטה אהם נאליב אמיעה רח אמה לעיטה
האמים מעשה רענן הלך שחוק הדור איה יא המורה כי המורה
א נאליב סמיין המורה אמיעה מורה המורה רח אטימורה
הלעטה רעבהטה איה אלמורה האמים סרים מעשה בטול
שחוק נוגן הלך קסח הדור אטורה איה העורה אכ למי
קראו פשוטה ואליה הנאמנה יקראו כפולת ואין טעה לפי
הסמיין והעורן איטשור לפועל אכ למי יקרא המורה
המורה ואיך ק העור המים והרוב ידוע כי ההפך אה
מישם האחר מן אה ההפכים הנא אגן כי ההם אמיעה כמן
כחם כוזב או עבר והכ הנא אים כהם אמיעה הנא כהם
כמן השמח והלך כי אה כל הכהם כי ההם נחמא אה
ההפכים הם כהם אה אגן כן כהם וההפך כמן העורן והאורה
לפי אה המורה כלל להפכים ולקטין ולהפך ולפי הנא מורה
מורה כהמורה המורה מים מורה ועשר עות אהם קטין

בכוכבים. כ החזקים מאירים במקרה הרבים אך נלחיה
ברח עתה. יעמדו נא ניושעך הנבירי אהים החזקים בכוכבים
מוריעים למראים מאזכ יבואו עליך. נאמח דלל מאזכ
ולא ב אשר ומטען תכל לבתן ההפילה וסור הפעולה
ודע כי ב שמונה מאזכ אלה הניוה היורין אבאען לבסן
לולה אור האומים. ונ שמונה אבאען ד הנין לבקוטה
המון לבסן אורה כלה. ונ שמונה אבאען ד הנין לבקוטה
הארי למאזכ שקרב קשר. ונ שמונה אלה הנין אחרונה
לבקוטה טבה לגרי דל דים. ודע כי אם אלה בן
כחורה אלה יאר. והסוד וערה יארל נא כח יין וכל
לבסן כח חזקן למה היסוד. והנה ה הזה
מתיחס למה כר חזקן אלארע ואם
יב אלארע ומצע למה יב לב
אחר מהם דל מחמרים
אם נשלים.

לחלק אחד בלילה כל למחל אחד יום : שעה חצות חלקים
 וכאשר חלק מספר על יום כדע בכמה זמן לך המעלה
 יגיע מהלך הממה למעלה אחת יום וְ שעה חלקים לך מעלה
 ב ימים השָׁנָה חלקים לך מעלה ו ימים שעה אחת נָה
 חלקים הנה בכך ימים וְ שעה וחצות חלקים הלכה הממה
 כן מעלה ובעוד ב ימים השָׁנָה חלקים הלכה הממה ב מעלה
 נמצא בכך יום : שעה קצב חלקים הלכה הממה כן מעלה
 והלכה הולכה מעלה אחת בשעה אחת וְ שעה חלקים
 וחצי חלק וְ שעה חצות דיוקן שט מלכס כל שעה וְ שעה
 אח כן יב השָׁנָה שכן מולד למולד דע שאין מקום המולד
 האורה ללכה מקום הדיוקן עבר בכך ימים וְ שעה חלקים
 מן הלכה שכן לדיוקן מלכס מעלה ידוע אחת הדיוקן עמה
 נאזי יולד בה אור מהממה כי מעה הדיוקן ער אשלים הלכה
 מהלך שם מעלה הם כן ימים ו שעה כלל חלקים והנה
 בה הקמן החזקה השמש עממה ממקום הדיוקן עבר בכך
 ימים וְ שעה וחצות חלקים כן מעלה והממה הלכה בכך
 ימים ו שעה וקצב חלקים כן מעלה והלכה מהלכה
 בכ ימים ו שעה חצות חלקים וחצי חלק ו מעלה והלכה
 מהלכה בשעה אחת וְ שעה חלקים וחצי חלק ובעשר
 חלק מעלה אחת נמצא שהלכה מהדיוקן עם הממה
 בתוך כן יום : שעה חצות חלקים וכאשר השמש
 בתוך ארמזה לך דגל לבטח מקום כל ידע וכל
 שעה וכל יום שרצה ההויה המושגת מִיֵּד הוֹנָה אִנּוּ
 מלכס אלכס הוֹנָה והכן זה והוא יולד לך ט העשרה
 על פי סוד השָׁנָה מלכה אהרן ללכסר החושים

לֵב עֲבֹדָה יֵשׁ הָרִי מִבְּנוֹ וְהָיוּ סוּר תַּלְמֵה אֶרֶץ עַל בְּלִיָּה מִהָרִי
 הָרִי פֶּן בְּנֵי אֱלֹהִים וְנִמְלֵךְ בְּנֵי אָדָם וְכִבְדוּ יוֹרֵהוּ וְנִמְלֵךְ
 וְכִלְכֵּל מִדְּבָרֵי כֶסֶף כֹּל בְּשֵׁם בֶּן מִבְּנוֹ וְהָיוּ אֲבֵהֶן מִלֵּאן
 אֲבֵהֶן וְעֲבָדָה בְּסוּר הָיוּ וְכִבְדוּ כִי הִפְסֵד בְּעֲמָלוֹ הָיוּ כְּעֲמָלוֹ
 סִיכָה לְהִיָּה וְלִבְנֵי עֲבָדָה עֲמָלוֹ אִם יֵהֵן אֲשֶׁר כִּלְכֵּל הָיוּ
 אַחֲרֵיהֶם וְלִפְנֵי הָיוּ קָרֵעַ שֶׁטֶן פֶּן קִוְּעַ וּמִכְרַע אֲשֶׁר הָיוּ
 אֲשֶׁר צָרְחוּ לְהִפְסֵד הַהִינוּרָה וְהָשֵׁא אֲשֶׁר יִפְרָא לִפְנֵי עֵשֶׂן סוּרָה
 עֲשֶׂר סִפְרוֹת בְּלִיָּה פֶּן אֲחֵר אֲסִיחַ בְּרוּךְ כָּל בְּמֵשֶׁה
 אֵל לֵב עֲבֹדָה לֵב הַמַּמְאִים בְּעֹלָם אֵל וְנִפְסָ וְסוּר
 אֲחֵר כִּי יִקָּב בְּמֵשֶׁה אֲשֶׁר בָּשָׂה חֶקֶר וְסוּר מֵשֶׁה הֵן
 בְּנִפְסָ וְנִמְלֵךְ אֵל חֲלָקִי הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר הֵם כֹּל בְּעַל חַיִּים הֵן
 בְּעֹלָמוֹת הֵן כְּהַמְאִיר הֵן כֹּל הַמַּמְאִים אֲשֶׁר סִפְרוֹ
 הֵם יֵהֵן וְנִמְלֵךְ עֲמָלִים אֲמָהֵם יִהְיוּ לֵב הַמַּמְאִים
 וְהָמָל בִּיה בְּמֵשֶׁה בְּעַל חַיִּים יִדְוֹעַ כִּי הַאֲבִירִים
 הַמִּוֹרָחִים אֲבִירִים יֵהֵן לֵב הַאֲבִירִים הַפְּשׁוּטִים וְנִמְסֵר הָיוּ
 הַאֲבִירִים הַפְּשׁוּטִים אֲשֶׁר לֵב הַאֲבִירִים הַמִּוֹרָחִים מֵהֶם עֲשֶׂר
 בְּמֵשֶׁה יִקָּב וְנִמְלֵךְ אֲמָרוֹת הַעֲמָלוֹת וְהַשְׁחָרָה וְהַעֲמָלוֹת
 וְהַעֲמָלוֹת וְהַעֲמָלוֹת הַדּוֹשָׁתִים וְהַעֲמָלוֹת אֲמָרִים וְהַעֲמָלוֹת
 וְהַעֲמָלוֹת וְהַעֲמָלוֹת וְהַעֲמָלוֹת וְהַעֲמָלוֹת וְהַעֲמָלוֹת
 הַפְּשׁוּטִים כֹּל הָיוּ מִכֵּה אֲמָרִים אֲשֶׁר כָּאֵד וְכִי אֲמָר
 זֶה כִּי הַחַיִּים אֲשֶׁר כְּשִׁיפָה כִּכֵּחַ הַחַיִּים כִּכֵּחַ הָיוּ
 וְהַקְדוּשָׁה וְנִמְלֵךְ אֲשֶׁר יִבְשָׁה כִּינֹר חוֹר לְהִינוּרָה לְעֲמָלוֹת ?

יאהויב הויגהוי אדנ אדיג יהוה טלה	הויב הויגהויקהו אנד אנדי יהוה שור	ידהויעהו ישהריט אידנ אינד יהוה באומים
הויגהויטו יגהו דאנ דנאי ה'הו סרטן	ידהוייהו יכהויש דאנ דינא ה'הו אריה	הויב הויט הוידהו דאנ דאנ ה'הו בהולה
יגהויט הוי גהויח נאד נאד ויהו מאזנס	הויקהו יגהו יטהו נאנ נאנ ויהו עקרב	יטהו ישהו ייהויג נאנ נאנ ויהו קשת
הולהו יפהו זהו יארנ יאנ ה'הו גדי	יקהוישהו יקהוי ידנא ידאנ ה'הו דלי	הויעהו ייהויטהו ינאד ינא ה'הו רגים

להוה

היהו

והנה לפני כח מחנה שטה מסוררה כס כן מלך וכס
יח הא נאנ ומסור על פ יד יח כ יד אנהו כל
אס ואס. והסר ולל היר החזקה ומסורר לפ אס אלב
הינה ולפ אס אלמרט כאנר עינך נואנה ומסוררים המרהס
מראים אלמה ומראים אללבה המרהס נמלקן אט מחנה
נאלא מחנה כל אס ואס אלהניה כרי לרה כחם זה כזה
וזהו סע ל הבואנה והעדרנה והנא אס אכן נבראו שמים
וארץ ול אשר כס אט יח כס סית כנרא ולפ הענ ינא
מן כ כראיה ער נברו כאנר ידוע למקנלס. וזהו סור

והם ליתא לבנה ליתא ארומה ליתא שמורה ליתא ירוקה. וכן בעצם
 הספירה אע"פ של גלגל מלגל הספירה הם פשוטו מ"ח אי
 איפסר לא יהיה בהם כח אלא כח קלמן אלים נבראו מאז וכן.
 אלים לען עבא האלים אשר נבראו מהם והורכבו מהן האלים
 נקראו פשוטים. זהו אשט יס"ב כחם עשר אצבעות וז"ל אכס
 של אבר מהאברים המורכבים אי איפסר להם מכלל איהו מ
 מורכבים מחקתה אילן ה' אברים הפשוטים או מכלל כן ביסב
 הנמצאות אשר כן מן המורכב כלל נרכסן מכלל הפשוטים
 אשר זכרנו כ' אשר בגלגל הספירה כלל נרכסן מחקתה
 הפשוטים אשר בגלגלים ודעמה זה עשר אצבעות וכל אצבע
 מהם כן פרקי היו ל פרקים ואל פרקי היו ל פרקים
 אברהם יעשה מלאכה כל מלאכה וכל פרק מהם כלל מ' אברים
 הפשוטים אהי יא כל אבר ואבר מהם עצמות ואחוסים ועללים
 וגללים הופקים וגללים בלג רופקים ובאר ואלץ ומות וקאונים
 וכדור סגלים: אצבעות כדור ל פרקים כדור עולם עלן
 ועלם רחמן הם. וכאס של ירי האברים הפשוטים מהקשרים
 כל איברי האדם להיות לען ולבאר אחר עד איהיה הרגא אחר
 מהם מהפוט כל האברים יריעה ההרגא. כן צב כ' ספירה
 ע' הפשוטים והעצמות והעצמות מהתרים נאחזים כלל
 להיות אחר. וזהו סוד אלה איוב נאמר עני נקט זאה ומכאן
 אחזה לנה. נאמ כ' כלל אלים עשה אה האדם. ולפ אהרים
 עסקתה הם ללא כל מקום. ולפ עטויות ורחמ אהרן
 ובנו אה יריהם נאמ וקלים. כן לטהרס מהסח הרעה כ'
 סלק הרעה פוסל בדים לאטל להם ככה יאכלו ב' יארל
 אה להם טמא פאים. והכן זה. וכל אן בטאס אל אהל

והיו אכטיפה חקק עיטור וחלילן אלעמור כרוך שערקא
המים וחזרו לבית ה' יק' ע"ה אשר הם חזקים כראי חזק
ואשר יק' נסר מהיוון ע"ה לרוב הלמה שכן יורג מבסור
אשר חזר לע"ה חזר ולבא עורה השתוס אשר הוא יק'
מן העתים וקאח מן הכאר והוא ממוצע בין העתים
והעצבים כ העצב הוא יק' מן הסמוס כי טבעו היה לה
מטבע הע"ה ומטבע הסמוס העתים הם יורג רכס מן
העצבים והם מרחבים מן העצבים אלפזים כרוך אע"ה
אעלה וקרים רופקים וקרים לטו רופקים הם יורג רכס
מן הקרים הרופקים לפי שבהם הם מאלחמן הכר לכל
האיברים והכאר ממוצע בין הקרים הרופקים לבין והאור
ממוצע בין הכאר למוח והמוח ממוצע בין הכאר לקצוות
וכל זה יפעל כח א"ה כורע נמצא שערקא הטיפה
הרומה לנגל יורג כחילה יצורה כרס מהלך כח האור
א"ה ל' חלקים והם האיברים הפאנטיס הזכר כחן ש"ה
חלקה וכאס אין האיברים הפאנטיס מורכבים האיברים
המורכבים כן מהחלקים הפאנטיס אשר כ"ס ערב מהם
כל העצמים לאורך ולחב ולע"ה ולבא ולסוף ואח"ה
לכל אחר מהם ולכלל וכאס א"ה הוא סיבה זריעה
הטיפה כי מן הא"ה יתחמם המרחמם והאור יעורר והמים
יורחו כח חוס והאור כן כח א"ה כ"ה פועל כל אחר
מהאיברים הפאנטיס ויובלן זה מעל זה ואל יעלה על דעת
באמרי איברים פאנטיס אלא יהיו מורכבים מא"ה כי זהו
כי כ"ס האיברים הפאנטיס כארס הם מורכבים כארס מר
לחור

הם עשר והם מעשה שלש אצבעות ומה שכן נחמית טפחה
שמים איראה כאלו בטפה ששון נאנו ושמם בזרה הבן
נאנו ומעשה ידן שמים איראה כאלו בזה ידים ששון
האחר הוא כי יש שמים לשמים וכל אחד מהם לפי מעלתו והנה
עשר קדשם יא בעשר ספירה שכן קדשם מידו לו ונחמית לו
מלכותו והסוד קדשן עשר לה נאנו לו אהבה יא באדם
אבן נאנו והקדש אבן מזריע לכן שמוע עתה נקדש
נשפדש ומה שברא ולקח אכעיש נאנו מזרע אחר
שמוע דם נבאר ושיער שברא והעור ושחור אכעיש י
אורבים כמן לך אחר אהם וקרא לזה אהם מים ולמים האב
ולא האם והבן גם זה נשין כמסך פרה חמם כהן חמם
הם חמם ספירה עליונה והם כתב דין כהן דף נהם
כי אל העליונה כמן העם והחמם כעין גשם כן לקח כח
עליון ויהי חמם כהן חמם כהן חמם חסר דף נהם כהן
חמם בנהים וכן כתב דין כיה מכרשם איהו הלשון וכן י
חמם אלמה אהם דף נהם הור יסוד מלכות יסוד הכיה מכרשם
כן נהם והור כי הוא מקבל משמים ולפי השם הנה הכיה איהו
כעין הלשון כיה אמונה מה אעלה במחשבה כן הכיה
מכרשם כן העולם אשר ממנו לו וכן עלם אשר מהמה לו
כי הוא מקבל מלמעלה ומשפיע מלמעלה וכן היסוד טף מעור
מכרשם כן הימים והלילה כי הוא מקבל מלמעלה ומשפיע למטה
אבל לפי סדר הספירה כל קלוקל המרכבה כי השם
קלוקל אלוקל הכיה מכרשם כיה כיה כן עלם קלוקל העליונה
אשר לא יתחם אלהם כי נאנוה לו עיקר כן כי הכיה היא
מחושש כן העולם השלים וכן עלם כיה האדם כן הלשון

הַסְפִּירוּ
הַסְפִּירוּ

לדבור ולדבור והמשיך למעשה. ואמנם אמרו יסב לפי
 שכל באים מזה על העל וכל וחסמה במספר: אצבעות
 אצבע אים כעבדים מי אצבעות יתרים ברא אצבעות ירין
 ואצבעות קבל אש ויש אין עקרו לא שר כ הוא בלא ל
 הקדושה וכל המספרים ולביות ארס שמה באל להם לביות
 למסך ל אר ואחר שר קט זמר ומשירי אר אר יאל לבין
 מזה כס א אצבעות מיתין וה אצבעות משאל כלל
 מהבאים מן האמת אהוא הלב ס הוא המלה היצירה וממנו
 מהלמים האיסים לל לר ימן ואל ברא ובריה יתר מסונה
 באמת כל כ הוא אור לל המבאים כן כס אצבע
 שרמה המצלות למ רכס אין הכס לא מזה אחר הקדו
 הר. וטורה המא של האצבעות מורין לביות לבן אחר
 כיתין ולכן אחר כאל. וזה הכס לזה קדושה וזה
 ודענה מיתחור לל וכן כדלס. הקד האמת אור אר
 הקלס מערים עלימור על עלן ועל ייחור עלם רחמן.
 ולביות הרב דומה יור חקוקה וכן קשורים ככ אנונה מיתחור
 כלן וכן לביות הבריה כדלס רבא ברא רבא. וכן במלה
 דומה יור וכן מיתיר עבר העשה במונה כל היצרים כאלס
 כד כדור הוזה. לנסעך ואלו דומה: וכן המעורר
 אלמה ולא אונל לבא לא אהרעה לזר ועשר עב הקדו
 והמכל ירס. ולס אר במלה לן אר קדור כל. ובמלה
 המער שר קדור כל והכן זה. ופי עשן אמרו ובריה יתר
 מסונה באמת דומה אל ה הספרות כלל מעורר מאלס
 נטעיהם. ולפי טעמי הפכה מזה רחמים לין ופעמים
 מזה הרין לרחמים. ואין כל יספור פשוט דומה דן כע. ארס

הוא ממותע זל ברטרו כן העלם האלים זל המחשבה והחכמה
אשר ענניהו לרב סי להבוא העשב מהו אל ממש כרך
אבנ נחמה מענוריס הבינה ליתרה וכן בעשין היסור ט
הוא ממותע כן העולם המושל וכן העלם המוטבע והס
מענוריס אר היסור להוציא ההענוריס לפעל כרך שהרמו
עלר בארס מסר הראיה והמחשבה נמרח כן יפענור הכל
המיומר ויהמלא מרוח אהיס מייס להוציא אר ההרמו לפועל
מהוהו אל ממש ולעשה איין יאין ואל רבמה ברוך כח אחר
בעשין פעמי קרא כס כס ופעמי כס שכל כ מילא כס
ושכל עמי בהענור והמלא כס כ השמים בעל הכסבים
הענוריס קראים אכל כסר היסורו ומה שהורב מהס
וקראים כסמים כמוריס בענן האלים יסב במספר יאצבע
הה כמזיס אהס ראיה אמינה ריח לעינה מעשה כסר
כרמיין כח אל הו חושים כ ארס ידמה ראיה אמינה ריח
לעינה מעשה גם כחלס הנה הס ה קראים כמיוה וה
הקצור דמינשו וברית יתר מסונה באמצע כ מסר אחר
הוא הנפס טבעיס ההרמו קאמינה וההרמו דמינשו
נעור יסב במספר עשר אצבעה ממש כסר ממש כ
עשר העשר הן ואלר כן אורן קלח חילי זלי חולס אלא כח
סגל קינץ אפס חסר קמץ ה כסר ה וטלס מבייחוריס
כאן לפי מקומור וברוח ומחלקיס במחכס וכן ה מקומור
אלמורא האוריו והס חן אפה אפס לזן זלן טלס מוקכנס
להבחר טלן ולהחלק במחכס לפי מקומור וכן במחל היצור
מחכס והרמו ורמיין וההענוריס וחלף נחמ נאש וליס והרבה
ורגעה הרי ה כסר ה וכיה יתר מסונה במילא הלפן

[illegible]

אדם יהיה חסד חן בטבע המים לבר אין איפשר לה ליהנות למורה
 הדין כי המים חן האש ודרך ההפכים הם שני דברים אשר
 הם כחלקי הדימוי כמציאותו וכל אחד מהם כחלק האחרון
 חן האמר ולא יהיו בעצמם אחד ולא כנגד אחד ולכן מחנכים
 להיות כח האש יש בו כח מים וכח מים יש בו כח האש ולפיכך
 ששם וצורה יחיד ל' ספירות ול' היות שנה הרבונות מהמחנות
 ככה אחר כל סוף אשר היא אמתה בין הדינא והעצמה כי
 אינן שני הפכים וכן הלשון המכריע בין העולם העליון וכן
 העולם ההלכותי לער כי אינן שני הפכים וכן המלכות מקבלת
 מכללם ולבוריע יסוד להיות יח ויהיה כי מכוונת מסודרת
 יש מפרטי מכוונת מלשון וכוונת פרטן לה בעלתה כי חלוקת
 וצטרופה ואמנם אמרו מכוונת ול' קיימה ולא אה' מסון רומן
 אל סוד העט שבעים איסור יסודי אלה שכימים כי יש יסוד
 בין אלה שבע ואה' שיחורה הדין באמתה כל רב' וכמילת
 הלשון ול' כדכור הנאמר ול' צינה ועשין מילה מלשון רסור
 כדכור קול נרות ודכור זהו רוח הקודש ודכורו אל החכמה ברא
 כי אין מילה לשון ואה' כי יסוד ההא האחרונה ער רב' כינה
 נחכמה ובע' כחלה ול' יור הא ואל על כליל המעלה מהמורה
 בעט ולכן אה' מכוונת ולא אה' מסון ואה' וכמילה המעלה
 יח' אה' הוא רומן אל הרסור אשר נאמר מיוסור אל העט
 אמנם אין לשון מעיר על עמל על דמיון ולכן יח' וכמילת
 מלשון ניהל אברהם ופי' כמילה אשר במעור כי נאמר
 יחננו חן המעור שהוא צריך העולה וכן הרבונות אין
 צריך יסוד עט כיסוד רב' מכוונת ויהיה מעור מלשון

מלשון

[illegible]

הנה לבן לבונה לדע מאי זה מקור שכתמה הבינה טבעה
ואנוח אשר יאדם חתא חכמה ואדם יפיק רבונה פי מורא רבונה
מורא החכמה ואנוח ראיה חכמה קנה חכמה וכל דשיען קנה
כנה נחמד כבינה את כשרה עבון החתא חכמה וטבט לך חסד
לב בחן כהם פי כאשר ארה מדעסך בחכמה ובינה בחן כלום
י' לך לבחן וכל ולקח ולעמוד על הכלל ושורא גדולה ויבנה
טיר היה אשר בחכמה ובינה ט הבינה ט החכמה והחכמה
מחשבה אשר להם והוא לקח ולברר את ותרפס כעבון אר
הכסף ובהרבה כבחן אה הזהב ולפי אה בחן כהם פי בחינה
העבון לחכמה ובינה וכן הגדולה והגבורה בחכמה ובינה עוד
ארה חייב לחקור מן הגדולה והגבורה אשר השגה בחכמה אך
היו השגה והערב כח החכמה והבינה ער אהיו ראויים למאד
מכח גדולה וגבורה אהם ולכן אה וחקר מהם ולא אה וחקר
כהם כמו אנה בחן כהם העמוד דבר על טריון פי דבר
א' לבחן לך דבר נשאר שבוה מרוב כן אהוא מלשן כסר
א' אן דבר בחן למסיר ומה אנוח כשרה לל אלה
המשלה אן י' לך להסיר כעט שכתמה ולדע מקרה ולעמוד
על המשלה ^{אשערה} אל יסור פי ט רבן אלעשרה טריון
והעב יתר על מכנה פי הן ^{לחכמה} ^{החכמה} יתר כח השלמה
מכנה אל טח והער וכל אילו המשלה בכמה החכמה
והבינה ועל העב אה עשר יסב עשר ולא רשע פי אה
מורא האל מכל האצבעות כון שאיט עמוד כשיר
אזר אצבעות הרי חסדו מחסר עשר כן להחיק אשור
אצבעות הן ואין חסד מחסר ה עשר כעב עשר ולא יא

לעשות אהב כל ספק וזהו ולמדת אורח אהב כעס לרוב
בדברים טובה ולא בדברים סור יסב עשר ולא השע
עשר ולא אחר עשרה פי אחר שפי לך יסב בעולם וכן
בשם וכן בשם חזר ופי לך עלהן אין להנסף ומהן אין
לרוע אעפ איש בעבדים פתוח מן אצבעות או ירב על
: אצבעות אה לך אין שרץ לא עשר וכן להזיקן על כע
אעפ איש מושג לפי קרא מן מצאנו יסב לעשות ולפי
אה עשר ולא השע שלא להזיק כע מן הספרות וכן כח
להזיקן אחר של הספרות בשלחו ביסור ואין בעט דבר
מחנך אכ שאר חן האהב השע ספרות וכן ולא עשר ולפי אחר
עשר ולא השע שאין להזיק כע מן הספרות ולא שו מן
הספרות אעפ אין כה דן ערה בשם ספרות ששם
כ כל המספרים כללים בשם עשר ולא אחר עשרה וכן
להזיקן שלא השע על דעך לך כמו שבע איש מושג אעפ
שהוא כלל הספרות כן דב על העל כלל הספרות אה
הן בחכמה אה כשרהבל ביד קדוש עין אה לחנך
מכח היות אלהים אין הכינה אהיא הא עליונה נקרה כח
היח וזו היא וכל אלהיה ששם מכל החכמה ולכן לא
אה חכם בחכמה לא הן בחכמה פי המין מין הכינה מן
החכמה כן חן אלהים בחכמה וחכם בבינה פי וכאשר כח
הא עליונה ששם אהיה חייב להנחה של כח אהר בבינה
המצאנים כשיטת בבינה שכלל כח לבנה מן החכם ולכן
לא אה הן בבינה לא חכם בבינה שט להקטיל לחכמה אחר
הנה לך להנחה פי כהם רבץ בחכמה מחנך בעצמה

כמה לבר ולפיק את שער ולא ט' ושמה הוא כמו שבע
איש מושך ככלל מספר כן נב על השלמה יהיה ככלל מספר
ויהי יא חן ולפי זה לא יא הכן בחסדה לא את חכם
כבע לפי המחשבה אסורה להרהר שם כן בעולם כן כשה
כן כעס שם במופלא מן אל ברוך ואין מידה בשמים
וער קצה השמים ארה שאל נאין ארה שאל מה למעלה מה למטה
מה לפנים מה לאחור והכן בחסדה בעטין סוד הנפש
כס דעמ כן המוח שאל לך חלקים המוקדם שקדמ לחמה
הוא ככלל הרטור וכן יברח ל הרבים וכן יראו החלומות
והמוח אשר כסף אחת עשר כן יהיה כן השכל וכן ישכל נקמה
חכמות וכן יקנה ל המלאכות וכן כן המחשבה והמור
שכחור הראש כן יהיה כן המדע והשמייה והרוח הנפש
אשר כן קדמו המוח הוא עין הרמין והמחשבה והע
כן הכח הזה הוא סבה לכל המציאות אשר כדן בערך
שבע סיבה מציאות כל המציאות וכן החכמה והרבוה
והדע והראיה והאליה והחמה והטעם והמיוש והרמין
שמה הוא מן שאל מושך שאל חן לכן שאל : ולא ט'
ושמה הוא שאל נב ככלל לכן שאל : ולא יא
הכן בחסדה ולא את חכם ככלל לפי שהשכל מוטל ולכן
יתוויר כן שאל כן חכמה קדש אמת כל כחור הנאמרים
הנמצאים כעס ככל יתוויר טרם עשירים בחסדה וחכם
כביה וכל אילן הן כחור ככל עמאות ככל הכח
אשר היא אחת עשר כן המוח כחור כהם : פי שאל לבחון כ

אלא האה אט המסרען יעל כמסר יא בעלונש עם הלפון.
 ויה כמחנש פו עם המער לכן הזהיר טאח עשר ולא יא
 ויה עשר ולא האע ידעט טאחול היר איטענומך
 ככלל אורה האצבעה שחא האה אאחול אלה אאין
 עמר כסדר האצבעה אין כמסר אצבע היר והרגל ין
 ט. כא להזהיר עשר ולא ט כע יחין יל ביר יחין וברליחין
 עשר ולא האע פלג אהל וברגל אהל. עשר ולא יא אלה
 האה אהלפון מתוך עם האצבעה יהיו יא או אהמער
 מתוך עם האצבעה יהיו יא ולכן אה עשר ולא יא.
 יסכ כמסר: אצבעה עשר ולא ט עשר ולא יא יא חסר
 יס כמסר בעלך וכמו אהס בעלך כן הכ בעלך. ויס
 אשלים הכ: גלגלים במרבה ויס אכנס הכ: איסר
 פאטס או: אצבעה ויס אכנס לא עברא כל ס
 מהורם ועשים. רחל אהנה היא חן והזמן הוא עין
 כמנה סטורה כדומה ואחור וחסרה נחמסר יאוער
 לפי המנה הגלגלים עשרה וכל אחר חן יא הנה
 מיוחדת לפיך האנש האה והזמן כל גלגל וספירה
 המנה והמאל בזה הנה הלמה אה טלה הוא במנה
 לקיף הגלגל וזמן הקפה כל הגלגל כן ימים: אעור
 כל חלקים. ומה החמה שסוף ימים: אעור וכן כל
 גלגל עגלל וכן כל גלגל המרבה לפי ימא גב יסכ
 כנה: ולא האע אלא האה כן אהמנה לפי איה
 מוכנה ולא מדע אס איין כה המנה אס לאו אה
 האה. הו אאין איין כו מסר כל עקר ויהיו ט ספירה

[illegible]

הראייה והאמירה והחכמה והטעם והמאוש והרצון אע"פ אין
פעולה אומה זון חזן טלם יוצאה זו חזן ומכשור מטר
החכמה והכמה שטארס והם עתהם מיל עליון שהוא כח
כה אחר ולפי טלם צור אחר. ולפי יצרמו כל אלה המלאכה
מלם חזון ללה מלם האיסרים הטעמים להם. וחזון מהם
פי אע"פ שירשטן כל אחר מהם ללפי המינור לן כמו ראיה
לעולם והאמירה לעולם. ואע"פ שאין ראיה לעולם ואין אמינה
לעולם יש לן לחזון ולרעה אע"פ המלוקים אין מכה הפוט
לא מזה הכלים ולפי מהם כמלה מקומות המורה שחזון
זה במקום זה כמו ראה חזן כט. וכל העם נואים אה הקולות
והעצור רש על כריו פי כל פעולה ופעולה מפעולת העם
עין אור לעמידה על אור מציאות ככה העליון אשר כט
והאב ירצ על מוט פי חזון הכסף מכל לבחין אין יצר
הכל מוט כל המוט והאל ללפי אחר מהם כמות
יטב עזר ולא ט פי העם אם נסור חלקי עזר הימין אלהים
וחלקי אלה אלהים נפש. העם כמות הימנה והרץ הימנה
יש כן: אע"פ ולא ט אלא נטא חזן היר אע"פ עזר
כסדר האע"פ חזן האספר. ויש כהם ז פקדים ועם חזן
אלה ימין וטירה חזן מכרע יסור מכרע כן ז עליונים לן
מחזנים וכן ז אע"פ מחזן עליונה לז אלוטה וכן זכ
אע"פ כחזן ללפי האע"פ אור. ולפי: ולא יא ז ולא ז
ז ולא ז והם יר ורץ והכירה יב ולא יד והם ז פקדים אלה
ורץ ימין ז פקד אלה ורץ אלה. הכן מחזנה ט הכמה מכרע
כן כע וחכמה ט היא חזן חזן וחכמה כבינה ט החכמה

לרשעים לבלתי ירח חמט שם על דרך הניה והפסד ואחר
 שברא י' מאין טוב לא ירבוה דבר מלא דבר ולא יפסד כ'
 דבר אל לא דבר ירבוה מי זה מין שידרין מאי זה דבר שידרין
 לא אכ' יהי קרוב יחס כשהם ילפי שחין האדם אינו משורק
 מכל הנמצאות לפי יחלק אל מינו ואיני הנמצאות ש' נעשה
 אדם כאלמין כדמיונו נעין כפרא בראשית וספ' פירושנו ולא
 אדם לבד לא כ' נש' ונחמ' לכל דומה וכל מינו הנמצאות
 המתורגמ' והוסר עומק ופסד פירשו לעיל מהנה העומק ועומק
 רע פ' המורה הטוב כ' אין הטוב נכר לא מן הפסד לפי שהמורה
 הוא עומק מן הרשעים קרא רע כ' על ידו יהיו טובים ורע ש' כ'
 מנה לנפשו ש' יראה אף יציה על אויביו יחבר והסוד למה
 הרישור לעם הזה ולמה זה אלמנה ש' ורע כעש י' אשר
 עשה והסוד וכעש משה רע כ' היו המורה אלו כדמיון דם
 ש' כרעה הורחם להר' אכ' אצול כפסוק נאנו כ' רעה
 נר פסבס כסב שמו רעה והוא כסב מאדים המקבל ה'
 מר הרץ ולא החרב והאש והסוד לבחן כ' י' ארץ אש אוכלת
 הוא א' קרא יצאל שהאש הוא מלה וסבה לפסד כ' הוא סבה
 לבחן כ' הוא סבה לפסד והסוד עשין המכלל במים לבחן
 כל כסר נר' י' כסח כיעה מכרעה למועלה עומק דום ער
 אין סוף רומן לב' והנה במלה דום לא יציע ל' נאמר כל
 כ' אין ינאור האין י' נעומק רמה רומן אל העט לפי שהוא
 למטה מכל הספירות ה' והסוד ההר' להים אכ' ינאור
 העומק והקדמון כ' היסודים ש' קדמון כדמיונו אצ' עומק
 מורה אצ' כ' מעלה ולכלי המרכבה י' מרכבון מרכבון
 כדאי' כספ' הכהיר עקלא כ' רכבון רהט' רכבון לא
 עקלא לא רהט' ולפי יצירו ויסומעו ל' רומן השלם כ' כ'

שאמר

אמל
אמל

כוח נשפעה מאלהים חיים כי ממנו הנמצאות חיים לכל ח' ולפי
 קרא ח' לעולמים כי אין חיות לעלמות לא מן היסודות
 ולא מן הולד כי מהם לבד יר' ויר'
 והקדמות לבקדמות זו בחיל כל המשה אמר אחר היר
 לאלהים חיים רע כי אם אלה מונח לעט את נבואה יבער
 יכסל ולפי כן גדול מונח ביום הכספים אחר אחר
 נשכס אחר ואל אחר נר אחר נר אחר נר אחר נר אחר
 אצין לעילייתר כן גדול לעט עט אחר נאחר מהספירות
 פי אחר אחר אחר רומן לבד הקד אחר מכה אחרות
 הפשוטה לפי שהנא מאחר המעבר ומחבר ומשורר הרשע
 לעין במחילה וסלחה הקד וסלחה אחר אשר אחר אעפ
 שאיך נאני ולפי אחרת הרשע להחיל כל אצין וכן החיל
 בעט אלחמה העלונה הקד אחר נאם כוח לאלהים חיים פי
 כוח הנמשך מהכחור הקדמון לאלהים חיים והנא בעט כי ממנו
 הנמצאות חיים לכל העצמים הנה הרוח הנק' אינו נק' ^{הנה}
 ולא כה בנק' אמנם הוא כה הנשאל מחיים לבד הקד
 רוח לאלהים חיים החכמה קרא רוח אלהיה הקדמ' רוח לאלהים
 חיים את רוח לאלהים בחכמה וידוע כי היר' אהיה החכמה
 והיא גולם לכל העצמות היא מוקפת בבע רוח בעט הנא
 התנזק בעבירה אשר בחכמה והנא חיים אלכל הנמצאות
 אשר בחכמה הנה בעט הוא מבורך מעל העל' והחכמה
 היא כן מכל וענין כיון רבני שפע מלפן קצה
 העל' הנכסה העלונה לפי מעין ובעט קרא ברירה
 כי הוא משפיע לכל העולמים ולא אשר בהם ולפי בעט
 קרא ח' העולמים ואין אלה העלונה הוא החכמה

ורע כ כל שלג ושלג מן המדבר יא כנן הניח משם שלג
 ובהם מהללל שמש ומזל יהיה צמורה ככל יב הניח כנן
 חרשים על פ יי יתע נעל פ יי יסען וכסדר ד רגלס לר
 מחנה ור חיה הקדש ול הולך על ארבע וכל אילן נמשך
 מעומק שלושים הן עומק מזרח וזהו סוד לא יהיה לך עקר
 האש לאור יומם ולילה היח לא יאיר לך ונח יהיה יי לך לאור
 עלם והנה עומק מזרח הוא חן יי עומק מערב פ
 יסוד כראשון כלם מידה כפ כב שביע במערכ פ כסוד
 מערבים אל הכתוב עומק צפון כח הוד שז מפתן זהב
 יאבה נעל לזה ערא הוד עומק דרום זה נח שז עומק
 כמיין נח יחזיר כנן עומקים לזה לך שטל שנים
 בעומק אחרות האור וזהו סוד מעומקים קראת יי
 וכל לכן עומק הנזכר כהנה כביאים ככתובים וארון
 יחיד לך לך שאלן מול כלל הוזר נ שורה כסוד
 נ קצורה המקללה משש עומקים והם הדרה והבדלה
 חן נח שאלן נסוד כסלן פ כל העומקים השקעים
 חמעון קדש פ מבינה לחכה ונבאן אקראן שהוא לבסוד
 נשלים חוז אל כע נקרא מעון כ הוא מעונע אשלים
 שז מענה לוי קדש נאנה יי מעון ארה היי לך ועד
 ערי ער פ ער מבינה אונן ער ערי פ הפארה עד נ
 ספירה אכללה ער פ ער בודא אונן ערי ער יסב צפירה
 כמראה הכוז יי צפירה הצפירה אהספירו ונעפורה וחבשורה
 זו כנן הצפירה ההיא כמראה הכוז כאור היותא מכן המדסים
 נפ אלת חק חרס טקוב טקבים דקים דקים על חן כלל והכסה
 כ האש והכסה כחשוח כאש ער אילוב יחשן מערכורה

[illegible]

۱۵۵۵

והכחמים ואוכלי החיים אינאין משה הכלה דרך הטוב
על הצורה ומכא האם שם חקריין ומקריאין ובעשה
כל רבא דומה לך ראשי האור כי פט ארס ופט ארזה
ופט נשר ובעה כללן להחיותה ול משלה נשר
נפש ואיכסר אלפי מיעוט הרבנות העצמים נעשה
אשר בנהו הוא קראוס האור מלפון נהא ומחברים מלפון
החלמות הרי כה כללן האשר אקרא רבו על אס
אמרו לרבו או לרבו אחר ועור נאר כחמיו ככה
מאין י לך לרבו כי מילה רבו האמר מן אינה על
האמה ולא על הקרנה ולא על חרבה לא על חיות דקור
רומות כלל החמה אשר אין אס ולא מילה נכס כס
ול אס ארבור לו נכס מאין החיות ולפי אלא יכס
לא אס ולא מילה לך קרא כללן חמה וקרא חמה לל
כל חמו וכוהו אלן אכס מחלמות אלהים מים נכס
לחלם ופי מחלמות מלפון חלקת חלמות ופי מחלמות
מלפון לחלמות חרבה כי היא מלה מרבה חלקת חלמות
ופי אכס סמיות ושלמות מלפון אלס אשר לא ידבר
כס וחס וחס עם חיות שלמות אין לא כמו האמנות
כס חלום כי החיות אלהו שלמות חסר עתון וחסר
חשין אכס החיות אלהו אעפ אלא שלפון חסר
עתון כי כס מלפון חרבה חסר אין כה מאין לקרא
לס אס אין יאלס כן ולפי אלהו חרבה על החלמות
החיה בחומר לך קרא חלום כוהו מלפון כי הוא נא

ואחריו כהן השעור ארס לדבר שיר שזכו רוח הקודש חן איהם
שיטתן לה החזקת וחי קס במונחם כמיהו אומם כל רבין
בבאשי פרקים ומונחם לוי שקל סודות מטה אל פה
ועל זה האורחות יוצאנה ברוח הטענה ברוח הקדוש
וזהו סוד טעמי המרה לפי אהם טעמי נוצרי קול השיר
והסוד בזה כעיון זהב נייחון כשהיה צב ככנס לפני לפנים
כר שימש קולן ולזה חסד לבין סוד רוח הקודש אורה
על הטבאים כרץ טעמי כר שימחהו הדר נערה קחול
מטין לפי אזה היות טעמי חן כע ברוח הטענה האורח
ער שיגע לבד חן רוח וזהו סוד הטענה אטעלה חן
החפ חן העט וזהו סוד פה אל פה ואורח האורחות
חן עטין הטענה ואומם אמר ורוח אחר חסד כח לה
לך כמו ששן אלפסין הוא עטמן הער והיא כעטמה
השן ואין הכרח בשהם כן אורח רוח כעטמן הוה
האורחות והם כעטמים רוח הקודש הוא יסא מוקדש הקודש
החן כע שהוא קודש הקדשים וכלל זה כל רוחם וטעמם
ומי ומדבר ול טעמי ויש העי ובעי וחסמה טלס טאו
מאורח חן והכל היות חן אורח הטבס הנמשך מבע
אל הרב אל מים מרוח כדא יסא רוחו חן מים
והם מי הקסר אף רוח אהים מוחסר על פה המים ואחר
שקדש המים והקטין והחזקין ער שחזרו לבית כעין
ספר והקדשים ואחר כך חסד כן הוה הוא קו יח
שחקים אה השלם וזה חן הוא חסדל כן העלויים

נטיט כר. לחקוק במרכזי העליונים שהיא הוור הפעמיה ללל
 המים הקפאן והקפאן ויחזקו כמין ערובה פ' חקק כפס נטיט
 הטור הנזכר כמין ערובה הבוס. זהו סוד לחיו כעונות
 הבוס. והללו אשר החורש מורש לעבור ערובה והלמים
 לגרוע אם זרע ולטעם אם אילנה וזרעים מקדם והענינה
 הלן הם ערובה הנמצאים אשר בארץ י' מעין דונמא א'
 מעלה אלל המרכבה ומרכבה. ועור הערובה היא ערובה
 להקנה ארץ הן ולהנמיח מורש ראש ואילנה כמורש
 עליונים. והנה בהנה הרש והטיט למים עמים להחזק
 חקק כרוח הקדש בהם ל הנמצאות והענין כמין חומה
 וסיכסן כמין מעזיבה הנזכר כאן ב' משלוח והנה ערובה
 וחומה ומעזיבה כן הנמצא אנוכיה י' מהם שחקיקה כענין
 רומה לערובה כמו ח' וז' וכונתה כן הענין כמין חומה
 אסכסנה אשר בה כענין מה סתומה וסמך אכן מוקפנות
 מל' אר' וסיכסן כמין מעזיבה פ' מעזיבה הוא הטיט והסד
 אכסן על גבי העליה כ' כשן העליה בקרש ועצם קרש
 הקרה והכסן מעל הקרשים והעצם י' כשן הסד הוור
 המעזיבה כ' י' אנוכיה מקבלה כענין ערובה כמו ש' וז'
 וי' אנוכיה מפיעור כמו ב' וז' וז' וכונתה כן וי' מהם
 רומה כמבט הכסן כמו ו' ו' ו' פאונה וי' מרין
 מסוכסנה כמו ה' וז' וכונתה כן כ' קבלת כפ' משה
 וז' אמה מה אנוכיה ל' כאלו ב' מילנה ערובה וחומה
 ומעזיבה הוא זה כ' כ' חקיקה עברה א' אחר א' עד
 המרכז ל' ספק בהכרח חלקי האנוכיה כמין מעל העולם

הבמה על היד אנה נאמן אלן בלע כ הנה כמיוון ליד
הכל עשהו אהיא מורכב מחילק עשה ומחלה הוא והנה
הא אלעשה בלעב אמם ההיות אלברו וההיות אלברו
אשר לבאן מורכב כל העצמות אשר להם צורה והנה חזר
וחקק ההיות אלברו ואם האם אחרי שהמשה האלשיה
הזאת מרבה בחסדי יי והיא המחלה אם כן אין יקרא להיות
הרשומות בה הנו דל היות שלמות והנה אפי הכנה היא
קד צורה ובהו והתכמה העליונה הנה ואין יחזר
ניקרא להיות החסד הנו ובהו יא להשיב אעפ שהחסד
העליונה קדמה הנו ובינה קד ברו כ כד היש קד
צד לצד הכנה בהם מ"ה לצד החסד העליונה כל
מציאות החכמה והבינה עד שירמון מעשה החסד מעט
המות החכמה לבנו ומעט המונה הא הבינה לבנו רפא
נטיט והזכיר חקק כעדר הנו שהוא דק בעליל הדקות
כי הוא יא מאין וחתבה כעדר הנו כי הוא מקבל החצבות
והוא הפך החלק הנמצא זה מזה ואחר חקיקה
וחתבה הנו והבהו דל כל העצמות אעפאן בהם
ואמר רפא נטיט כי העפר והמים בעד שהם למים ואין
אם קד קדמה לבר יקרא רפא והוא כעטן ספיר ותלול
ועוביו ונטה לנבא קד טיט עם תלול נבזה באר
אחר שהבדל מקדמה המים למעלה וחקק הנו ובהו
מן מקדמה המים אשר הנוברל להיות למטה אשר הם
אחרים אלהים העליונים אנהם הקפוא עד שחזרו לרפא

פ' מאמץ ע' עשה מלאכין וחומר משרבן אש לנהל פ' כ' כן
 המזמור הזה יבאר כ' כ' א"ל כהם יסר מעיני וכל העצמים
 אצל כ' לעיל ה' ופ' ורפ' נש' ולפ' המציא כ' יצא
 הרב והע' באלו י' סודות י' מין אעפ"י כמין עבדה וי' ש'
 מין אעפ"י כמין חומה כ' ערים בחלוקה ובמדרגה בשמים
 ולב' אר' ושר' מלך' ולב' לב' מעלה ומעלה וכן לב' היכל
 והיכל כמין אפיראטן בספר היכלות א' הבנה בשמים ואמרת
 על ארץ יסדה וזהו סוד למין כעבדה בספר וזהו עיר י'
 עבדות וזהו סוד ירושלים אלהיה וזהו סוד עיר ומצד
 ארץ לבנה דור הפלגה לפ' שהם כוונת לקצץ בטייער
 ולבנה ולבין כ' המצד ולתרו לבנה ולבפסיק אר' המדרגה
 העליונה והרבה סודות יבאנו בסוד זה וכל ספק אין זה
 כ' אם ב' א' זה שער השמים נב' י' והיכל וסוכה
 ה'יה לב' יום מחובר ועין בספר ישעיה ארכע אש ממים
 מקץ ותרב בה ד' באש אלהיה ובאש אלהיה כ' הקדושה
 עם כסא הכבוד אמש הוא דמות כסא העליון ולא עתמות
 והאופק' הם באופק' העלה ד' זו מקצת מרחק לבסא ואין
 כמין הקויע שהוא כדור מקצת והאופק' כ' פ' וזהו
 מלך לב' שבי י' ופאטון מלאך פתס כ' האופק' מלאך
 פתס כ' האופק' כלס כ' הפתס וי' א' כ' א' ארמס
 מורכב מן ארי ומן לים כ' לים מכת החסר ה' א' וממין
 לים וכת לים ומן הצורה אריה כ' לאריה טוין כ' וצורה
 אריה כ' צורה כמין ארץ צור בארי ואלו הנה ממה
 א' פ' אריה אל הימין כ' ה' ה' כ' אחר מים
 אמש ארס עק' באחר מהם א' ארץ לב' ומלך לחמה

יאמר כעין כלל חלול כעצרה האור העתק והערה היא ככרור
 אטום היור העלונה יקרא ללב ובכרור האור כל ברש נטיש
 יקרא ערונה ואחר כן היצן כמין מומה פי אחר שחק כל אור
 נאור עק מרכון כל סטק יש מחירה וטול כן כל אור ואור
 שברור ולפי היצן למה לן שהסד המחירה והיצן לבר
 האנוניה בעתה כל הפסד כן כל אור ואור שברור וכמין
 מומה אין הפסד כן חלקיה ואחר כן סבב וכסה אור
 עכונה אלהאנוניה כקיע שהקין כמין מעזיבה שטון על
 העליה כן בנה ממעל לבר אור ואור מעזיבה אל הנה על
 סוד זה מהגלגלה האנוניה ככרור שחקן כן העערה סבב
 לברכונה המעזיבה כל סטון והן סוד סוכה ארבע
 ידוע אמר חקן וחבב כן פי כל המיד אשר
 כן כל קיע ואשר ממעל לקיע ואשר בארץ הנה למדן
 מחשה זן ומחשה אלכנה ואלאמרה של העמאור שבאים
 ממעל ועל הארץ מהמה איש דומיו כל חלק וחלק מחלק
 אלא והן גם זה והן אלא הסבב והארכ הרה והן והן
 וכן וכן אלה המה על פי המיד ארכה אש ממים
 אש מים רבעה אש ואש מים חת ולרן אפלה ועור י
 ככת המיד לבריא מין האש כזור האש חקן וחבב כר
 כל באש כסא הכבור והוא מל חור הקדש וכרס פי ארס
 נפת אחיה פי עש פי אור וכללן כל מי כל אחר ואחר
 לפי מעלתן ועשר כחם אלאמט כל אחר מהם על
 דמור המור הקדש ואופט ואראל נחשאל וארץ ומלאכס
 ואליס וכן אלה וכרוכס ועין אש ומלאכין יסור מעיין

הוא האלם ל הנמצאים כח אפי כבר כ היור לחם ויהא
 לבנה והוא קצוה הרב והא אחרונה לעט מן יאן לבן
 כ לו כן מקיפין כל כלל הספרות אמה האלם קצר
 רבול הספרה העלונה באשיר והמלה אלסירה הקרונה
 כ חורם יאן קב על קצר העלונה כמו אצול חורמות
 אקרקע מרד אל לא מקייע ולא חוכך ואכלם מקייע
 ומרד וחוכך פי חורמות קצרים והנה האלם אלסירות
 הוא יהן והוא בעצמו קצר אשר כח לאר הנמצאים
 והמשל כח האדם כ האדם יאן אל מן העלונם והוא
 האלם העלונם כל האכלים והוא ראשית אל הנמצאים
 מחמה כלל היח כסוד האלם והאל כ על דן ירו האלם
 ועל ירו יבעל אר הנמצאות אשר מחמה לזן ולסיטב
 ואחלה הנה ראשית המצאות אל הנבעה לזן שהוא העבא
 כ ידוע הוא כ כוס נ האלה הציאה אמה אנה בפירוש
 כ רש לקח עה גלה סר זה בפסוק ורוח אהים מחפר
 ועין בבראשית יח והנה לו ק אורמות יהן קבש
 בשמן הדת מלה קבש מלשן ומן וקבע יאמן עלן סכס
 נפ קבע דב המקנה אר האש ולפי זה קבש בשמן
 הדת כל הקיפן בשמן הדת כלל המרסב הס אמים
 כ ינך הא ואלו הא והס הס המקיפן אל הנמצאות אשר
 ככע הקרא דוס בלם ובע מקיפן בשמן הדת אקרא
 אהיה והוא יהן מקנה כען המקנה אקנה אל הנמצאות
 אשר כ ויח וקבש בשמן הדת מלשן כל קבע במחמה
 על מחמה דמי כל טען בשמן הדת ועה איהו קבשן

ופרוץ להם ועט כ פט ארס להם. וארץ להם כ ממש
 ארס כ ארס כ הוא ארס ארס. ופרוץ להם
 פירוש כ כספ כספ. ופרוץ להם. והמקום שכתב
 טוב אשר האמון בזה עם מה על המידות. וזה הכל יהיה
 כ כל המצאים אשר הם כלם מסודרים במסודי אורחות
 הן דמים הן עמל הן מן מרוב נל אמה ברבעה חומות
 אשר לו הנה והנה. והכן זה כי הוא כח אל האמה ש עשה
 ארס כלמיט כרמיה. ונאמר יאמרו השמים וכל הארץ
 ה' יי וס' ילמו. וזהו ארץ שם מלא על שם מלא
 ומלאה פ' ארץ יסר מעט נל אשר כן. אמרי אשר הזכיר
 ה' עומקם ארציה ואמרי נרע נטוב והנה ארץ באחרות
 השנה הוא הענין כ ענין לא יתייר כן הענין קורה
 ממנו ארץ ראיה לראיה ולא לאמרי. ואלו הנה קדש
 קורה אחר במקום אחר שכתב נקראן ראיה ארץ ארץ
 לקראן אמרי. וכן עמק טוב כסוד הקלל כל טובה לך
 במצא פשוטה לא בארץ הרין שהוא עטה רעה מר
 וכן כל רעה עטה לטובה בארץ החסד שהוא עטה לטובה
 ולכ כל אלה הנה לקדש עומקם של קדש ארץ כ נח
 מע הנה לא ימלא מהם. ואלו הן מעלה ומטה ימין ושמאל פשוט
 ואמון. והנה כעמק נוס כלם הנומ לבד אשר הוא סוד
 כל האמון והוא בעצמו משה מר מה לך הנה ארץ שהוא
 עליו כן. אמר ממש כן אורחות וכן הפשוטה מהם חסד
 פ' פשוט אורחות הנה. לנשע. והנה כח כחם ה' אורחות
 והם אורחות יד ה' ואן והלם כדומה לך עמק כ חסד
 פ' הלם מלאן וארץ חסד רבבה. וארץ כ כלל ה' אורחות

P

ויהי מלאך המטה מקומו למנוח כי חזק המצח המצאור
אשר היה ראוי להמציא לזיון הכלה כמו שנה הע' לזיון קץ והכל
נזהר סוד אש א' אש הוא אחרת לשלמי ד' בסוד גבול
הק' אש שהוא נעלמו אלפי קלוי' ויהי פנה מלאך
ויהי פנה פנה א' העש' כי אש א' העש' ויהי אש א'
לב אחר מהש קעורה לקל א' המעלה כמו עש' לבד
וכמו חכמה אלה לחכמה אלה. וכמו חכמה לבד. וחסד
לחסד העליון. וחכמה הדין אלה לחכמה הדין אלה
וכמו לבד לשלמי וכמו כהן אלה וכהן אלה
וכהן אלה. ויהי פנה מלאך פנה כי אש פנה לבד
אחר מהן קעורה. יס' רוח אלהים חכמה ורוח מוח
מים ואש ורוח החי מזהר ומעבד שכן ורוח. והזכר
מזהר זן לזרוע אש א' עשמי הספרות המצאור
בעמקי מחשבה כי הם המצאור בעשמי הספרות.

ששלת פתח א'
פדק עשמי

עשרים וארבע אותיות יסוד. כי אחר אבאר
בפרק א' מהות העצמות וחזקתן. ויהי
ומהות הספרות וזוהרן בעלם וכמה וימון
והעליון ועשמי. חזק ופי' א' כח זה היא משהללה
האצילות מין ולכן אמר יסוד כי הם יסוד לב העצמים.
ואמ' כי ה' אמות אשר הם אש יסוד לב העצמים

בן לב ימנעו משל לאחיה אחרים. ובמעשר
 באחיה רבה אמרו על אונות הקדש הם ממונים להטע
 המכסבור ברגעה שם המכסבור ועין שם. וכאם אסור
 ז' אלבע בן סור שם קמור אלכ כלל הספירה פנה למעלה
 פ' כל ספירה וספירה כללה ובפרייה וחרמו ביה יור
 הא' וא' ה' חז' המונעים בן העונות הספירה כל
 באינה אלמטה ואמרה העליון. ופ' יהו יור לחם הא'
 לביה. וא' לרעה ש' י' במכמה יסר ארץ כן אים
 כרונה. כרעה ה' ש' פנה למטה וחרמו ביה פ'
 במכמה וכרעה וכרונה. חרב והאלה אה עמך חרב
 אהוא ע' אכע פנה לפני וחרמו ביה. פ' למזל והוא
 ר' האלמן במכמה וכרונה וכרעה. שמונה פנה
 לאחריו וחרמו ביה. פ' לאחריו הוא מערב והוא יסור
 וחרמו כרונה ובמכמה וכרעה. הא' חרב דרוס
 ופנה לימין וחרמו ביה. פ' לימין שם א' ענימות
 בימין שם. וחרמו כרעה וכרונה ובמכמה. נמיה
 שהזכיר: עמקם המילה ואחר כך הזכיר מעלה ומטה פס
 ואחור ימין ואח' לפי שכל העמדות כלם נקראים כאלו
 ה' עמקים. וכל איש לו מעלה ומטה פס ואחור ימין
 ואח' כלם נקראו כאלו ה' עמקים. וסוד פנה שהזכיר
 מלפני יסור ש' אכן מאס הכנס היה לראש פנה
 וכל כלה פנה שם ש' ניסור לב העמדות כלל
 הרוס וחרב אורב בשם יהו וכן לב אר הקמור כל
 אחר ואחר ש' כ' ש' ניסור וחרמו בשמן המיוחד להלפני

הוא מעשה המקור. אמנם הטוב אשר ממנו נובע להחיות
 עול מהטוב אשר נובע ממנו לעלונם. וכן לכל מי ויין
 ילך טוב בפת עמון. יש מהטובות ההם והענפים ההם
 אשר נמשכים אליו לר זכור. ולהפך בזכות העצמא ולהעלות
 מעלתו לעלתו להשיג אל אפן. וכינתו כאלו הטובות
 הנמשכות אליו מן החסד להעלותו אל אפן. כן יש טובות
 הנמשכות אליו מן הרץ והחוכה להגליטן הבורה אשר הוא
 מלא עתים ועקרבים נל מית הפסד עומתו אורה שחק
 ההנה והפסד המחלפות כל הנמשכות טוב נובעות
 אליהם כל אל כל מין ומין מן הטובות אשר לו עלונם
 כל מחסרי יין ומהחוכה אשר לו מית מן הרץ. ועל פי זכור
 וחוכה יתבאר נפסד ויהלך כרץ כח חלקו כל להיות פשט
 מורה ולרוב מורה. ולחיות האם יה פועל בכפס האלה
 כל פעולתו נאמא נאמא לבית אל כפס אל א כפסיהם.
 נכחו גם כן דים מן יש כפס רגלם והסוד אלה נכח
 נאמא כפי שלך ען עברי. והנה כל הנמשקי מקוקו
 בכפס האלה גל מן על כפס מקוקו נל והסוד כד כל
 אדם יחנך לרעה כל אמי מעשהו כי האדם אדם ממש
 והכן זה. והנה מכינים והיורעו להחסר ען יורע גל
 כמה מקדם יין אמת ללהי מרוד. ואומא אשר כח נפא
 כל מי נותן כל אשר אמי. הנה כח לך כל העפורה
 והרומה ין כח בסוד כח אפקר יוחי פיה אומא. כן
 זכור נכח מוכה. מאל שפס אמי מועים לעבור
 יתביט עבדך מועה כן כל אמה ואמה מביס מועה

לפי שכל העצמות נמצאות מהם ומה שבעצמי הספירות
 נקראו אמות מלאך כ' אה לבינה הקדש יקרא לבינה מהם
 יסודות ואמנם גם הכפלות והפשוטות מן האמות נמצאות
 והמלאך בנה הנה חכמי המופתים כמ' ל' אברי האדם על שם
 היסודות ער שבע המוח בשם הבה לבה וכמ' למחול
 בשם האמות ולכבר הדם ולמרה שכבר היונה כמ' אף
 ער רוחומים נאית סכור שיחשב פוס אדם ממי שחנן
 ה' שכל שיחשב כ' המוח הוא הבה לבה או המרה מן היונה
 או מן הכבר או מן הדם לבר או הטחול מהשחול לבר
 אמנם ל' אחר מהם מורכב מכולם וכן הדין כל אברי האדם
 וכן הדין בעצמי הכפלות והפשוטות יסודות אלו אמנם
 נקראו פשוטות לערך מה שמורכב מהן או לפי שאין להם
 המנוחות ויש ל' לרעה כ' לזמן פשוטות יאה על כמה פשט
 האחר מהן מלאך נפשו אה כדון כ' הוא מחלק ברי האלה
 באלה וכלם כדון חסד ורחמים מעילי לעילי והאית אל
 פשטם היום שפירשו אהפשים נשמשכים והולב ער ער
 ועין כספר הבהיר ומהל כפלות מלאך כפול רסע מ' יכוא
 כ' הוא כפול מזכר ונקבה ומזכר ומחמורה ולפי שש מן
 הים אשר הם עתלים וכדורים כעין קליל ויש מהן כעפים
 המופשים מן הארץ והמלאך בנה ללך הבהר כללללל
 ויש מהם עשפים לעפים המלאך בנה האילן איש ל' עשפים
 ועשפים לעפים ועשפים עשפים לעפים ויש ל' עלון
 ופחים ופירות כן עץ החיים הנקרא אדני יהוה אהיה
 ל' ארץ שחמט טבע מקור להמצא
 העצמים ממה על ספק אהמקור הטבע ממה לעלונם

לעבן אה יתר הכל ניהא המלך עי ער נהון סוד
 שאט אומלי אשר קדשם במצותן כי המצוה נהא חן
 השלם נער השלם נהון סוד משין שהקצה מנה בפלג
 ונהון סוד אציל משין שהקצה מנהא אט ואמחזס בבה
 בפלג ונאח נאכע יי כמיט נכזרוע ענוו הדי בפלג
 וכן נאח נאח מקומה שהקצה עוסק בנורה וכן אס
 הקרק נכזר יל ונכזר הנאנעס עה נאח זה מכנאר
 מאר וכן נקרא נורה יל וכן נאח נורה מלאכ
 האר כהן ארזאן יל בפסוק אשר נהה הורך על האהיס
 כענין מהן נורה ולפי יא במלאכה קב עשה ומיון
 ורמיה קל שטס והס המלאכס אטא להפך סודס מפט
 אלת סודו אלהקצה נאמרו כי מאמחזס אטא נאח מה
 נאח מאמחזס מאן ער סולס ישק אכט עה והנה
 מלאכ אהיס וכן אמן זה נאמאנו קל שטס ועין י
 נבא איה נה מאן אנה למר אכט ננה וכן מוכר
 פאנעו לעליונס ולמחזס נהל לפי הדין כח נכר
 וכן מוכר אציל עבר ארס עברה און לן אהביע
 עמאן נאח כל השלם לבח מוכר עשה מנה אחר
 אצין אהביע עמאן נאח כל השלם לבח נכר
 ולפון חן אהביע נאח פה כל נאח האהיס עמאן עלן
 מימיט לנכר מר החסד נאחאן למוכר מר הדין
 אלת מלאכה נכר נאח מלאכה מוכר אט אס יא עלן
 מלאך מלך אחר מאל ל ונאח ניהא קב נפחד

באונתוה הקדש . ואמים בצרה רבן אונתוהם אל זבן
השמים העליונים . וכל כאלו עבר הארץ פי לבי יצא רב
הן דומים עמם מי מדבר . נשקל כולם היים אל אונתוה
הקדש שהם הנריס ואמור לעלם נמלאו ובעלם במאזע
מי רבן אה ינו יין ואים עברת יוריעת . והמירן זה שהיר
ראש להיות סוף בסוף הנלול בריו כ מל מקום אשר יהיה
שמה היום לבר . לבן לא יספ כלבן . והמירן מציעור
לעילי . ומעילי . מימן לשמא ומשאל למין מלמעלה למטה
ומלמטה למעלה מלפנים לאחור ומאחור לפנים . והמירן
מהפך להפך וצבן פי בערה למין ומין בערות . כל אונתוה
פי חסן וצבן כל יצא פי מרה הל אהיא כאלה כל
הנפשות וכל הנמצאות ברבעה באיכותוהם וכל חמור פשוט
חמור מוסכס אל שמה ושמה שירבעל מימן פעלור
ירועה ליקנוליס . באמה עשרים וארבע אונתוה . יסור אל
דבר ומעשה פי בעש תקון כקל וחמסן בריו וקבשן כפה
רע כ הקה מרמל מריו הנשוא ברין הריצה ובריו חסן
ברט טבעה אלהיה ובריו הדופק על הטבעה וצבר
טבעה לטבעה ועלה בטבעה ויור כמולא ועלה בטבעה
הוא המשלע קול כפה ארס הפלן ובארס ובריו האמתי
אשר אנטן צבר בטבעה נקרא ינו ובריו המהלל אל
הפה מרמלן נחמן כה אימים . והם הלשן והצפון וכל
ובאשים ובשפה הוא הקרא דבר . וכל האונתוה מלך
לה מלקים וכל חלק מהם עץ לר כל להשעם כל המיומר

ורוממה בעולם השלשן ז"ה לך רוממה הילה. וכל לשון
רוממה חזק אל החסד ואין שהוא שלא משמע קול המיה
ושערה ואריקה נידוע הוא כי הסערה היא מזה המיירה
הרוח. וחבור ש"ה המורה יקם סערה לרוממה. רוממה וקול
אשמע. ונאמר מזה הרץ יאמר יין להבוב. ונבוב הוא לא
עקלקל וזה. לך חן מצריע בטהר. כי כע נק לך
חן. נכס שהביע מצריע. כן זכור וחובה כן כע מצריע
כן רוממה ואריקה. ורומח אל היעירות הינדרה מכע
אל החסד ואל הבורה ואל האמת להכריע. עשרים
וארבע אנות. יסוד. כי הם יסוד וארש לך הנמצאות
חקקן באויר נכמים נכאם כמו שכתוב לעל. חסד
כי הפריק לך חלק. אור. ואור. עד שאלמה עור. לאור
ואור. אל לב אנות. הן באויר הן במים הן באש. וחקקן
ברבוס ש"ה בתוקן חוד. על פה רבוס וחקקן בשמים ש"ה הידוע
חוקק שמים וחקקן בארץ ש"ה בתוקן מוסרי ארץ. נחמן
כל אחר מאלף אנות. הקדש שבה באש ש"ה קול יין חושב
להבנה אש. ובמים ש"ה קול יין על המים. ובאוויר ש"ה קול
יין. יחולל אילנה. כי מלבן חלקלל אלוהים. ועין בספר רבדור
כ"ה מזמור זה. שקלן כי אחר שערבנו האננות סוד כחשה
ובמאורה מי ראני להיות ראש כל רמח אברים ושם דרים
מי יהיה קבוע ומי יתעע. כי יש בהם רוח חיים כי עץ
חיים היא למחזיקים בהם. והם מרומם לה חיים. והוא ש"ה
מי מרר בשעל מים. כי לעיר ברירה שמים העשירות

למנוחה א"ח י"ג כל אלה הוא מן הנה נבין לך
בבית הכלשה והם נחשים למצור לך עמו מהם הנה
לשמן הקדש והוא נקרא מן מן ע"ה כמו ה"א ומנח
י"ד ע"ה כמו ה"א ה"י לך. נמנו מן לשמן העלם ל"א אלה
והפקדו מנוחה מן מן לשפוט ולפי שרצון הנה פשמים
יבוא מולב ופנה מן נחש כל שמו כל השפה לך עמו
עם אחר ש"ה מנוחה לשמן המפורש והפקדו מנוחה מן מן
למך לך ש"ה א"ה כען מלך כל ע"ה והוא כל נשמה
מלך ל"ה ע"ה מלך אלה ע"ה נבא מלך הקדש כ"ה הוא
רמז והוא מן מן והפקדו מנוחה מנוחה כללן ולפי ש"ה
הוא כען מנוחה והקדש ש"ה ע"ה א"ה ה"ה ע"ה
עמו מן מן לך נא מנוחה הקדש נ"ה השלם מן לך
ע"ה מ"ה לשמן והוא עמו מן מן מ"ה לך מן
ל"ה ואם ל"ה הוא ואין י"ה מן מן למנוחה מ"ה נ"ה
הוא מנוחה מן ע"ה מ"ה ל"ה הפנה מ"ה ל"ה מ"ה
הקדש מלשמה נ"ה ע"ה הקדש למנוחה ולפי ש"ה
ש"ה למנוחה הע"ה והוא מן מ"ה ל"ה העלם כ"ה מ"ה
והוא מן מ"ה מן הלשון ש"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
אל"ה מ"ה למנוחה מ"ה מ"ה ל"ה העלם כ"ה מ"ה מ"ה
מנוחה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
נ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
ל"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
כ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה